

عیسائے پشت پد

(لوقا ۳: ۲۳-۳۸)

① عیسیٰ المسیح، بزراں خدائے مقررین نایب، داوڈے نسلا چے پیدا بیت،
 او داوڈ آبرایمے نسلا چے پیدا بیت۔ عیسائے پشت پد ایش آن: ② آبراہیما
 چے اسحاق پیدا بیت، اسحاقا چے یعقوب پیدا بیت، یعقوبا چے یہووا او آئیے برات
 پیدا بیتاں۔ ③ یہووا یا چے فارص او زارح پیدا بیتاں کہ آیانی ماتے نام تھر آ۔
 فارصا چے حصرون پیدا بیت، حصرونا چے آرام پیدا بیت، ④ آرما چے تمینداب پیدا
 بیت، تمیندبابا چے نحسون پیدا بیت، او نحسونا چے سلنون پیدا بیت۔ ⑤ سلنون چے
 بوعز پیدا بیت کہ ماتے نام راحب اتی۔ بوعزا چے عوبید پیدا بیت کہ ماتے نام راعوت
 اتی، عوبیدا چے یسی پیدا بیت، ⑥ او یسیا چے داوڈ باوشاہ پیدا بیت۔

داوؤدا چے سلیمان ہما لوگیا چے پیدا بیت کہ پیسرا اُورِیائے لوگی آ، ④ سلیمان
 چے رَجَبعام پیدا بیت، رَجَبعاما چے ایٹا پیدا بیت، او ایٹایا چے آصف پیدا بیت۔
 ⑧ آصفا چے یہوسفط پیدا بیت، یہوسفط چے یورام پیدا بیت، او یوراما چے عزّیا
 پیدا بیت۔ ⑨ عزّیایا چے یوتام پیدا بیت، یوتاما چے آخر پیدا بیت، او آخرا چے حزّیا
 پیدا بیت۔ ⑩ حزّیایا چے منسی پیدا بیت، منسیا چے عاموس پیدا بیت، او عاموسا
 چے یوسیا پیدا بیت۔ ⑪ یوسیا چے یکوئیا او آپیے برات پیدا بیتاں۔ آیانی زمانہا
 تابل ملکہ بادشاہا بنی اسرائیلی گرفتار کت تابل برتاں۔

⑫ گرفتار کنگ او تابلے ملکا برگ رند، یکوئیا چے سیلتینیل پیدا بیت، او
 سیلتینیل چے زرتابل پیدا بیت۔ ⑬ زرتابل چے ایہموو پیدا بیت، ایہموو چے الیقیم
 پیدا بیت، او الیقیا چے عازور پیدا بیت۔ ⑭ عازورا چے صدوق پیدا بیت، صدوق
 چے اخیم پیدا بیت، او اخیما چے ایلموو پیدا بیت۔ ⑮ ایلمووا چے الیعزر پیدا بیت،
 الیعزرا چے متان پیدا بیت، متانا چے یعقوب پیدا بیت، ⑯ او یعقوبا چے یوسف
 پیدا بیت۔ یوسف مہماگوں سیر کت کہ آعیسائے مات آ، او عیسائے لقب خدائے
 مقررین نائب ہیں۔

⑰ ہے پیمانہ ایسا چے بگر داں داوؤدا چارہ پشت بیتاں، داوؤدا چے بگر داں تابل
 ملکہ بادشاہا بنی اسرائیلی گرفتار کت تابل برتاں وگے چارہ پشت بیتاں، او تابل چے
 آرات بیگا چے بگر داں عیسائے پیدا بیگے وقتا ہم چارہ پشت بیتاں۔

عیسائے پیدا بینگ

(لوقا ۱:۲-۷)

۱۸) خدائے مقررین نائب عیسائے پیدا بینگے واقعہ اے پیمانہ بیت کہ عیسائے سیرا کھنگا چے پیرا آئیے مات مریمے سانگ بندی یوسف گوں بیتنگا۔ انکا آیاں سیر نہ کھنگا کہ مریم سخی بیت کہ رُوح القدس طاقتا چے آئیے لاپ پُر ایں۔ ۱۹) مریمے وِشتار یوسف یک نیکیں مرؤمے آ۔ آیا اے نہ لوئیت کہ مرؤم مریمہ رسوا پکنان۔ ہے واسطہ وتی ولا اے خیال آرتی کہ آجے پیمانہ میل بدان کہ مرؤم اے حالا سخی بمیاں۔ ۲۰) انکا آجے حبرانی بارایا سوچنگا یا کہ وایا آیا ربے فرشتے دیت، او فرشتہا گشت کہ "اے یوسف، داوڑے اولاد، تو وتی وِشتار مریمہ گوں سیر کھنگا چے مٹرس، چیا کہ اے رُوح القدس طاقت ایں کہ آئیے لاپ پُر ایں۔ ۲۱) آنچکیں چلیئے سیرا کپی، او تو آئیے ناما 'عیسیٰ' ایر بکاں، [بزاں 'رب نجات دیوک ایں، 'اچیا کہ اے چگ وتی اُمّا آیانی گناہاں چے نجات داں۔"

۲۲) اے واقعہ ہے واسطہ بیت تاکہ ہما حبر کہ ربا وتی نبیا چے گشائیننگا پورا ہی

کہ

۲۳) "یک جنیں چلیئے لاپ پُر بی او بچکیں چلیئے سیرا کپی۔

آئیے لقب 'تھائو ایل' بی۔"

لے لقب معنی ایں کہ خدائے گوما ایں۔"

(۲۴) گُڑا یُوْسُفِ وَا بَا چے پاد اٹک، او اِنچو کہ رُبے فرِشْتہا آیَا گِشْتَنگَا، آیَا مَرَسَا
 گوں سیر کُت۔ (۲۵) بلے داں کہ مَرَسِم چُگ مات نہ بَیت، یُوْسُفِ آیے نَزِیکَا نہ شُت۔
 وقتے کہ مَرَسِم چُگے سَرا کُت، یُوْسُفَا چُگے نام عِیْسَى اِیر کُت۔

نَجْمِیَانِی عِیْسَا ئے گِنْدِ کِیَا آیَنگ

۱) پیرودیس بادشاہے دور نوتا عیسیٰ یہودیہ صوبے بیت لحم شہرا پیدا
 بیت۔ کہیں وقتا رند روج در انکی نیگے نکا چے لاتیں نجومی یروشلمے شہرا
 اٹکل۔ (۲) آیَاں مرواں چے جُست کُت کہ ”ہما ننگ کجا ایں کہ یہودیانی بادشاہ

بیگے واسطہ پیدا بیتا؟ ما آئیے
 پیدا بیگے اِستار روج در انکی
 نیگا در آینگا بیتا، او ما ہما
 نئے سجدہ کنڈگا اٹکلگیں۔“

(۳) وقتے کہ اے جبر پیرودیس بادشاہے گوشاں کپت، گُڑا آو یروشلم شہرے
 مَرَم سک پریشان بیتاں۔ (۴) پیرودیس مزنیں پیشوا او یہودی شریعتے عالم لونا بَینت
 او جُست کُنتنی کہ ”خُدائے مُقرَریں نایب کجا پیدا بی؟“

(۵) آیَاں جواب دات کہ ”آیہودیہ صوبے بیت لحم شہرا پیدا بی۔ چیا کہ پاکیں

کلاما رتا وتی نیا چے لے لکھائیندا کہ

(۶) لے یہودیہ بیت لحمے نندوکل،

شے شہر یہودیہے یک خاصیں شہرے،

چٹا کہ شمارا چے یک حلکے پیدابی

کہ آ منی اُمت نبی اِترایلا منی رابا کاری۔“

④ گُڑا ہیرودیسا ہما نجوی چیرکائی وتی کڑا لوٹائینتاں، او جُست پُرس کُنتشی کہ
”شما ہما اِستار کدی در آیدگا دیتا؟“ ⑧ گُڑا آیاں حُلم داتی کہ ”بیت لہما بروے، او
ہمودا ہرج جاگایا ہما نٹکا شوہاز بکنے۔ وقتے کہ شما آیا در گیے، گُڑا منا حال بدیئے تاکہ
من ہم برواں سجدہ بکنانی۔“ ⑨-⑩ گُڑا آ ہانگو روٹگا سر گٹاں۔ انچو کہ آ روٹگا
اتاں، آیاں رابا ہما اِستار پدا دیت کہ پیسرا وتی نٹکا دینگتے۔ اِستارے گندگا چے آ گلا
بال بیتاں۔ ہما اِستار آبانی ویسا دیما روان آ داں کہ ہما لوگے سرا اتک اوشتاں کہ

آیے تہا ہما ننگ آ۔ ⑪ نجوی ہما لوگے

تہا اتکاں۔ ہمودا آیاں ننگ او آیے مات

مریم دیت۔ آ نٹکے ویسا جھٹتاں او سجدہ

کئے۔ آیاں وتی پیتی پچ کٹاں او نٹکا سہر،

سوچی او مر مستاگی دلتے۔

⑫ خُدا یا نجویاں وابا تاکید کُت کہ

آ ہیرودیس بادشاہے کڑا پدا مرواں۔ ہے

واسطہ آ وگے راہیا وتی نٹکا شتاں۔

یوسف او میرے ننگا گوں مصرے ملکا روگ زندگی

- ۱۳) وقتے کہ مجھوی پدا دتی ملکا شٹاں، گڑا و ابا یوسف ر بے فرشتے دیت، او فرشتہا آئیا گشت کہ ”پادا آ، ننگ او آئیے ماتا بزیر، مصرا تچ برو۔ داں کہ من ترا پدانہ گشاں شما مصرا ہدارے، چیا کہ بیروویس ننگا شوہاز کنا بیگی ایں تاکہ بکشائینیتی۔“
- ۱۴) گڑا یوسف و ابا چے پادا اٹک۔ آئیا ننگ او آئیے مات زرتاں، او شپی شپ مصرے نیگا تک شت۔ ۱۵) آیاں مصرا داں ہما وقتا داشت داں کہ بیروویس مروت۔ آئیانی مصرا روگ زندگی چے ہما جبر کہ ربا دتی نبیا چے گشائینتگا پورا بیت کہ ”من دتی بچ مصرا چے لوٹائینت۔“

بیروویے ننگا کشائیننگ

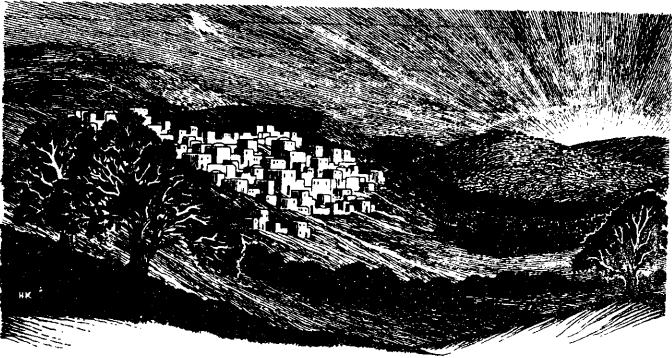
- ۱۶) وقتے کہ بیروویس اے جبراسی بیت کہ مجھویاں آئیا رد و اتا، گڑا آزارا چے دارنگ نہ بیت۔ آئیا دتی سپاہیاں اے حکم دات کہ آبت لحم شہر او آئیے کش گورے علاقہانی ہما ڈرستیں بچکاں بکشاں کہ آئیانی عمر دو سال ایں یا دو سال چے کم ایں۔ آئیا ہے عمرے بچک ہے واسطہ کشائینتاں چیا کہ آئیا ہما وقت یاد آ کہ مجھویاں ہما چٹے پیدا بیگے بارایا گشتنگا۔ ۱۷) ہے پیما ہما جبر کہ یرمیا نبیا گشتنگا پورا بیت کہ ۱۸) ”مردمان رامہ شہرا چے سک گریوگ او موتک آرنگے آوازے ایش کت۔“

راخِل کہ بنی اسرائیلے بِن بَلْک آ،
 آئیے رُوحِ وَتِی قَوْمِے پَنگانی واسطہ گریونگا ایں۔
 آتسلّا دینگا چے ہم بس نہ کل،
 چیا کہ آئیے قَوْمِے چُک مُرْتنگل او نیست آن۔“

یُوسُفُ او مَرِیْمِے نُنکا گونِ مِصرَا چے گِلِیلِ صُوبِہَا پِدا آئیگ

(۱۹) وَتِی قَوْمِے پِروڈیس مُرت، گُڑا مِصرَا یُوسُفَا دابے تہا رِبے فَرِشْتِہے دِیت،
 (۲۰) او فَرِشْتِہَا گُشت کہ ”چُک او آئیے مَاتَا زِیر، پِدا اِترَا یِلے مَلکا بُرو، چیا کہ ہما کہ چُک
 کُشائینگے کُوشِشَا اِتاں، آ مُرْتنگل۔ (۲۱) گُڑا یُوسُفُ دابا یے پادا اِنک، چُک او آئیے
 مَاتَا زُرْتِشِی، او پِدا اِترَا یِلے مَلکا اِنک۔

(۲۲) وَتِی قَوْمِے آ سِی بَیتِ کہ پِروڈیے جاگایا آئیے بِنجِ اِرْخِلَاوِس
 ہِیوڈیہ صُوبِے بادشاہ ایں، گُڑا اووے رونگا چے نُرْسِی۔ او دابا رِبے
 فَرِشْتِہَا آئیَا ہمودے رونگا تَاکِیدِ کُت، ہے واسطہ آ گِلِیلِ صُوبِہَا اِنک۔
 (۲۳) ہمودا آ ناصرت شہرا اِنک نِشت۔ ہے پِما ہما جبر کہ رِبا وَتِی نِبیَا
 چے گُشائینگے پُورا بَیتِ کہ مَرُومِ خُدائے مُقَرَّرِیں نَابِیَا ناصرتی گُشاں۔

یحیائے مروماں خدائے پیغام دینگ

(مرقس ۱: ۸، لوقا ۳: ۱-۹، ۱۵-۱۷، او یوحنا ۱: ۱۹-۲۸)

۱) ہما وقت رست کہ یحییٰ غسل دیوک یہودیہ صوبے جنگلا تک او مروماں خدائے پیغام دینگ لگت۔ ۲) گشتی کہ "وتی گناہاں پے صدقیاں ولا توبہ بکنے،

۳

چتا کہ ہما وقت نریک این کہ خدا وتی بادشاہیئے شانا پیش داری۔"

۳) یحییٰ ہما یا کہ آئیے بارایا خدایا یسعیا نیا پے گشائنتگا کہ

"جنگلا کے اعلان کننگا این کہ

وتی والل ربے پیغامے گوش دارنگا تیار بکنے،

انجو کہ مروم بادشاہیئے آینگا پے پیرا

کشاں تچک کنان تاکہ آئیے واسطہ راہ تیار ہی۔"

③ یجیایا اُشترے پٹے پڑھیں گد گورا یا، لائک بند پوستے پٹا اتی، او آئیے وراک مدگ او جنگلی بینگ آ۔ ⑤ آئیے کرا مرزم یزوشلم، سجاہیں یہوویہ صوبہ، او اُردن دریائے کش گورے دڑستیں علاقہاں چے آینگا اتاں۔ ⑥ آوتی گناہاں چے توبہ کنان اتاں، او یجیایا آیاں شاگرد کننگا اُردن دریائے آپے تہا غُسل دیان آ۔

④ وقتے کہ یجیایا اے دیت کہ فریسی فرقبے او صدوتی فرقبے بازیں مرؤے آئیے کرا غُسل زیرنگا پیداک آیاں، گُرا آیاں گُشتی کہ "اے ایلے اولاداں! کنیا شمارا گُشتا کہ صرف غُسل زیرنگا چے شُما خُداے آییوکیں قہرا چے بچت کُت کئے؟" ⑧ اگاں شُما صدقیں دلاں گوں توبہ کُتا، گُرا ایشیا وتی کاراں چے ثابت کئے پیش ہدارے۔ ⑨ وتی دلاں چے اے خیال کُتے کہ "نا ابراہیمے اولاداں، او ہے واسطہ خُداے قہرا چے بچت کُت کنیں۔" من شمارا گُشتاں کہ خُدا اے سنگاں چے ہم ابراہیمے واسطہ اولاداں پیدا کُت کاں! ⑩ انچو کہ ڈرچکے کہ شریئے سرا بر نہ کاں، مرؤم آتیا تپرا گوں بنا چے گڈاں او آسا دور دیاں سوچنتی، ہے پیمانہ خُدا ہما مرؤماں سزا دیگی آیاں کہ آیاں شریں کار نہ کُتا۔ ⑪ وقتے کہ مرؤم وتی گناہاں چے توبہ کنان، من آیاں آپا گوں غُسل دیاں۔ بلے ہما ہستی کہ منا چے رند کئے، آ منا چے مزن طاقتے، او من آئیے پاوانی حا کے برابر ہم نہ یاں۔ آ شمارا چے لائیناں رُوح القدسا گوں او لائیناں آسا گوں غُسل داں۔ ⑫ آنیک او بدان جُدا کننگی آیاں او بدان دانجی سزا دیگی آیاں، انچو کہ مرؤم دان مُشکے جوہانا صفا کنان، تیچا گوں دانان پُگاں چے جُدا کنان، دانان گوداماں جمع کنان، او پُگاں آے تہا سوچاں۔"

یٰحِیَیْ عِیْسَیَا غُسلِ وِیْگ

(مرقس ۱: ۹-۱۱، او لوقا ۳: ۲۱-۲۲)

۱۳) گُوا عِیْسَی گِیْلِ صُوبِہَا چِے دَر اِنِک، او یٰحِیَیْ کِرَا اَرْدُن دَرِیائے کِنارِہَا اِنِک ناکِہ یٰحِیِی اَیْہَا غُسلِ بَدَاں۔ ۱۴) بِلِے یٰحِیَیَا عِیْسَی غُسلِ زِیْرِنِگَا چِے دَارِگِی کُتِ او گُشتِی کِہ ”مَنَا وَا تَرَا چِے غُسلِ زِیْرِنِگِ لُوٹی، گُوا تُو چِوَن مَنَا چِے غُسلِ زِیْرِے؟“

۱۵) عِیْسَیَا جَوَابِ دَاتِ کِہ ”بَہْئِی تُو مَنَا غُسلِ زِیْرِنِگَا بِلِ، چِیَا کِہ اِے شَرِ اِیْسِ کِہ ہِے پِیہَا مَآ خُدَائِے رِضَا یَا پُورَا بَکِنِیْسِ۔“ گُوا اَیْہَا مَتِّتِ او عِیْسَی غُسلِ دَاتِ۔

۱۶) وَقْتِے کِہ عِیْسَیَا غُسلِ زُرْتِ او اَپَا چِے دُتَا دَر اَیْہَا گِلْتِ کِہ ہَا دَمَانَا آسَمَانِے دِپِ چِچِ پِیْتِ۔ اَیْہَا رُوحُ الْقُدُسِ شَانَلْہِے پِیہَا آسَمَانَا چِے اِیْرِ کِپَنِگِ او دَتِی سَرَا نَاذِلِ بِیْہَا دِیْتِ۔ ۱۷) آسَمَانَا چِے اِے آوَازِ اِنِکِ کِہ ”اِے مَنِی جِیْبِ اِیْسِ۔ مَنِ اِشِیَا گُوَن سِکِ دَشِ اَنِ۔“

اِیْلِیْے عِیْسَیَا اَزْمَانِیْنِگِ

(مرقس ۱: ۱۲-۱۳، او لوقا ۳: ۱-۱۳)

۱) رُوحُ الْقُدُسَا عِیْسَی جَنْگَلَا بُرْتِ نَاکِہ اِیْلِیْسِ عِیْسَیَا بِیَا زَمَانِیْنِی۔ ۲) عِیْسَیَا دَاں چِلِ شِپِ او چِلِ رُوچَا چِچِ وِرْگِ نَہِ دَارْتِ، گُوا اَشْدَا گِیْتِ۔ ۳) اِیْلِیْسِ

آئیے آزماؤنگا آئیے کرا اتک، او گشتی کہ "اگل تو خدائے حبیب اے، گڑا اے
سنگل حکم بدے کہ نان بیماں۔"

⑤ عیسایا جواب دت کہ "اتا، پاکیں کللا لے لکھتا کہ

انسان صرف نان درنگا چے زندگ نہ بی،

بلے خدائے برج حکمیں مننگا چے۔"

⑥ گڑا ایلسا آپاکیں شہر یروشلمابرت، بیت المقدسے برزیں منارہے سرا

اوشارینت، ⑦ او گشتی کہ "اگل تو خدائے حبیب اے، گڑا وتارا ادا چے بنا دور

بدے۔ چتا کہ پاکیں کللا لے لکھتا کہ

خدائی بارایا وتی فرشتہاں حکم داں

کہ آ ترا وتی دستاں گوں گیراں،

تا کہ تئی پارے ہم پردو مبی۔"

⑧ عیسایا جواب دت کہ "پاکیں کللا لے ہم لکھتا کہ

زب، کہ آ تئی خدا این، آتیا میازماہین۔"

⑨ گڑا ایلسا عیسیٰ یک سک برزیں کوہیںے سرا بُرت۔ آتیا عیسایا دنیائے

دوستیں بادشاہت او آیانی شان او شوکت پیش داشتاں، ⑩ او گشتی کہ "اگل تو

جھکے منا سجدہ کنے، گڑا من لے دوستاں ترا دیماں۔"

⑪ عیسایا جواب دت کہ "اے شیطان، منی دیما چے ویر بے! چتا کہ پاکیں

کللا لے لکھتا کہ

زبنا سجدہ پکنے،

او صرف آئیے عیاوتاً پکنے کہ آشمے خُدا ایں۔“

⑪ گُڑا ایلِسا آیل دات شُت، او فرشته عیسائے کُرا اٹکل او آئیے خِدمت

کُنئے۔

عیسائے گیلے صوبہا پدا آئیگ

(مرقس ۱: ۱۲-۱۵، او لوقا ۳: ۱۲-۱۵)

⑫ وقتے کہ عیسایا اے جبرائش کُت کہ پیرودیس بادشاہا محبی قید کنائینتا، گُڑا

آ گیلے صوبہا اٹک۔ ⑬ ہمودا آینا ناصرے شہر یل دات او کپرتخومے شہرا اٹک

نِشت۔ کپرتخومے شہر گیل دریاے کنارہا، زبؤکون او نقتالی علاقے تہا یا۔ ⑭ آئیے

اودا آئیگ بندگا چے لے جبر پورا بیت کہ ربا یسعیانیا چے گُشا یختگا کہ

⑮ ”ہما مروم کہ زبؤکون او نقتالی علاقہاں نِشتگاں

کہ آردن دریاے دومی کنارہا یاں،

گیل دریاے راہے سرا یاں،

او گیل صوبہا یاں،

کہ ہمودا غیر یہودی نِشتگاں،

⑯ آیانی دلے چم کور آن،

بلے آیک مزین نورے گنداں۔

آوتی سجا میں زندگیا مرگے ترسا گوازیختگا یاں،

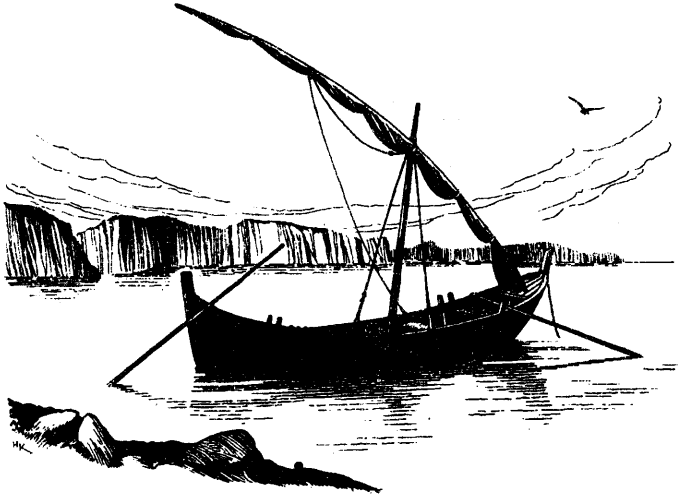
بلے خُدا آیانی سرا وتی نجاتے نُورا تریمینی۔"

⑫ ہا وقتا رند عیسیٰ مردماں خُداے پیغام دینگا لگت، او نشتی کہ "صدیقین ولا
وتی گناہاں چے توبہ پکنے، چیا کہ ہا وقت نژیک ایں کہ خُدا وتی بادشاہیے شانا پیش
داری۔"

عیسائے چار ماہی گریں شاگرداں لوٹائیننگ

(مرقس ۱: ۱۶-۲۰، او لوقا ۵: ۱-۱۱)

⑬ وقتے کہ عیسیٰ گلے دریائے کنارہا رونگا یا کہ آہیا دو ماہی گریں برات دیت۔
آیاں چے یکنے نام شمعون آکہ مردماں آپطرس گشتنگا۔ آہیے براتے نام اندریاس آ۔

آدو میں دتی داماں ماہیگ گرنگ دریا یا دور دینگا اتاں۔ (۱۹) عیسایا آیاں گشت کہ "منی شاگرد پیئے او منی ہمراہ پیئے۔ انجو کہ شے کار ماہیگ گرنگ پیتا، ہے پیمانے شے کار اے بی کہ شما مردمانی دلاں منی نیگا ترینے۔" (۲۰) آیاں ہما ساعتا دتی دام یل داتاں، او عیسائے شاگرد بیت آئیے ہمراہ پیتاں۔

(۲۱) روان روانا آتیا وگے دو مردم دیت کہ آیانی نام یعقوب او یوحنا اتاں۔ آزدتی نامیں مردمنے نچ اتاں، او دتی پتا گوں بوجیکے تہا دتی داماں شرکنگا اتاں۔ عیسایا آہم لوٹا پیتاں۔ (۲۲) آیاں ہما ساعتا دتی پت بوجیکا گوں ہوریا یل دات، او عیسائے شاگرد بیت آئیے ہمراہ پیتاں۔

عیسائے نامدار بیگ

(لوتا ۶: ۱۷-۱۹)

(۲۳) عیسیٰ سچائیں گھیل صوبے عبادت خانہانی تہا مردماں ہدایت کنان، خدائے بادشاہیئے دشیں حالا اعلان کنان، او مردماں ہرج قسمے بیماری او زوریاں چے جوڑ کنان روان آ۔ (۲۴) ہے کاراں چے عیسائے نام توار گھلے صوبہا چے پگر داں سچائیں شاتے ملکے تہا جکیت کہ گھلے کش گورا یا۔ مہے واسطہ مردماں آئیے کڑا دتی دتی بیمار آرتاں کہ آ قسم قسمے بیماریاں گھلے اتاں او تکلیف سکنگا اتاں، مثلاً جتی، مرپئے بیمار، او لقوے بیمار۔ عیسایا آدڑست جوڑ کتاں۔ (۲۵) مزین مزین مخلوق آئیے ہمراہ اتاں کہ آ گھیل صوبہ، وکپلس علاقہ، یروشلم، یہودیہ صوبہ او آردن دریائے دومی کنارہا

تیسارے کو ہے سرا واعظ
بخت آور کئے آن؟

(لوقا ۲۰:۶-۲۲)

- ۱) وقتے کہ تیسارے مخلوق دیتاں، گوا آ کو ہیا سر کپت نشت۔ آ پے شاگرد
- آ پے کرا اکاں ۲) او آ آیوں ہدایت کننگا لگت کہ
- ۳) ”بخت آور آن ہما کہ خدائے نظرا وتاراچ نہ سمجھاں،
چتا کہ خدا آیوں وتی بادشاہیئے برکتاں دل۔
- ۴) بخت آور آن ہما کہ لے جہانا ولائج آن،
چتا کہ خدا آیوں دل ہڈی دلاں۔
- ۵) بخت آور آن ہما کہ مسکین آن،
چتا کہ خدا آیوں اے دنیائے وارث کلاں۔
- ۶) بخت آور آن ہما کہ صرف خدائے رضایا لوٹاں،
چتا کہ خدا آیانی دسلے فراداں شریئے سرا پورا کلاں۔
- ۷) بخت آور آن ہما کہ وگرانی سرا رحم کلاں،
چتا کہ خدا آیانی سرا رحم کلاں۔
- ۸) بخت آور آن ہما کہ خدائے راہا یک دل آن،

چٹا کہ دیکھے جہانا آخداے شانا گنداں او آئیے کڑا بیاں۔

⑨ بخت آور آن ہما کہ امن کنائیناں،

چٹا کہ خدائے نظرا آ آئیے چنگانی پیمایاں۔

⑩ بخت آور آن ہما کہ خدائے رابا روگے سببا مرؤم آیاں ستائیناں،

چٹا کہ آخداے بادشایئے برکتانی حقدار آن۔

⑪ بخت آور اے شما کہ منی شاگردیئے سببا مرؤم شمارا بد ردویاں، ستائیناں،

او شمسے سرا ہرج قسمے ذروغیں شہمت جنان۔ ⑫ وشئی بکنے، گلا بال پیئے، چٹا کہ

بہشتا خدایا شمارا مزیناں انعامے داں۔ یاد بکنے کہ بے پیمایاں پیشی زمانہے نبی ہم

ستائیناں۔

عیسائے شاگردو داد او نورے پیمایاں

(مرقس ۹: ۵۰، او لوقا ۱۳: ۳۳-۳۵)

⑬ ”شما، منی شاگردو، اے دنیائے مرؤمانی واسطے چو دادے پیمایاں۔ اگل داں

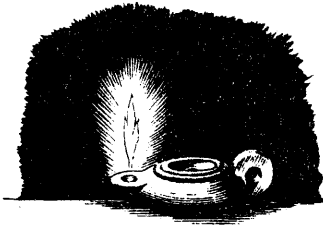
دتی تامایل داں، گڑا آچ پیمایاں پدا تاموک کنگ نہ بی۔ آ بے کار بی، مرؤم آتیا دور

دیاں او لگت کننتی۔

⑭ شمایا دنیائے مرؤمانی واسطے نورے پیمایاں، او شمسے شریں کارمایاں چے

چیر پیت نہ کنان، انچو کہ کوہے سرے شہر چیر پیت نہ کان۔ ⑮ وقتے کہ کسے چرانے

روک کان، منجلی چیرا چیر نہ دنتی، بلے آسنے سرا شگلیتی تاکہ لوگے تہا ہرج کسے۔ شمایا

پگندی۔ (۱۶) بے پیمانہ شائستگی کا کارکنان
 کہنے، اوٹھے کار مردمانی دیما روشنائیئے پیمانہ
 بیان۔ آٹھے کاراں گنداں اوٹھے آسمانی
 پتے تعریفا کنان۔

شریعتی پورا بیگے بارایا ہدایت

(۱۷) ”شما وتی دلاں اے خیالا میارے کہ من توریت او نبیانی کتابانی منسوخ
 کننگا اٹنگاں۔ من منسوخ کننگا نہ، بلے آیانی مقصد پورا کننگا اٹنگاں۔ (۱۸) من شمارا
 راست گشاں کہ داں کہ زمین او آسمان است آن، خدا شریعتا چے یک حرفے یا
 کسانیں نقطے ہم نہ کشتی، داں کہ آیانی سچائیں مقصد پورا نہ بیان۔ (۱۹) اگاں کے
 شریعتی کسانینا چے کسانیں کھٹے ہم منسوخ کاں، او دگراں ہم انچو کننگا سوج داں،
 گوا آخداے بادشاہیئے تہا دڑستاں چے کستریں اٹتی بی۔ بلے اگاں کے شریعتی کھٹانی
 سرا عمل کاں، او دگراں ہم انچو کننگا سوج داں، آخداے بادشاہیئے تہا دڑستاں چے
 مستریں اٹتی بی۔ (۲۰) من شمارا گشاں کہ شریعتی عالم او فریسی فرقبے مردم کہ شریعتا
 ہرت ہرتا چاراں، اگاں شامدقیں دلاگوں آیاں چے گیشتر تارانیک نہ کنے، گوا شما
 سچ پیمانہ خدائے بادشاہیئے برکتانی حقدار بیت نہ کنے۔

زار گرنگے بارایا شریعتے حَلم

②۱ "شما ایش کتا کہ مٹوسایا پیشی زمانہے مرؤماں گشتا کہ 'حون یکنے۔ اگان کے خون کاں، گُوا آ سزایا کرزی۔' ②۲ بے من شمارا گشاں کہ اگان کے وتی وینی براتیا گوں زار بی، گُوا آ ہم سزایا کرزی۔ اگان کے وتی وینی براتیا پوک گُشی، آمزنیں جرگے سزایا کرزی۔ او اگان کے وتی وینی براتیا کافر گُشی، آ جہٹے آے سزایا کرزی۔ ②۳ بے واسطہ اگان شمارا چے کے چیزے قربانیے جاگایا خدائے ناما قربانی کننگا بارت، او ہمووا یاد کیتی کہ 'منی وینی برات منا گوں ولا سنج ایس'، ②۴ گُوا آ وتی قربانیے چیزا ہمووا قربانیے جاگایا یل ہداں۔ آپسرا وتی وینی براتے کرا بزو، آتیا وٹشان ہکاں، او رندا بے قربانی ہکاں۔

②۵ "اگان کے تنی سرا کیس کاں، او ترا عدالتا برنگا بی، تو آتیا گوں رہا صلح ہکاں۔ چو مبی کہ ہما کیس کنوک ترا قاضیے دستا ہداں، قاضی ترا سپائیے دستا ہداں، او سپاہی ترا قید ہکاں۔ ②۶ من شمارا راست گشاں کہ ہمینچو پیسہ کہ قاضی ترا ڈنڈ کاں، واں کہ تو ہما ڈنڈے پیسہانی پئی پیئے پُر نہ کئے، تو اووا چے ہجر در ایک نہ کئے۔

زِنائے بارایا شریعتے حَلم

②۷ "شما ایش کتا کہ مٹوسایا گشتا کہ 'زنا یکنے۔' ②۸ بے من شمارا گشاں کہ ہرج

کے کہ جنہیں آدمیا بد نظریا چاری، آتیا وتی ولے تھا ہما جنہں آوما گوں زنا کت۔
 (۲۹) ہرج گناہ کنائینوکیں کاراں یک دم بند بکنے، مثلاً اگاں شے راستیں چم شمارا گناہ
 کننگا فرمائی، گوا شما ہما گناہاں چے بہینچو تہندیے سرا دستاں ہدارے انچو کہ کے وتی
 چاکشی دور داں۔ چیا کہ اے شرتر این کہ شے جانے یک اعضائے برو، بلے شے
 سجائیں جان جہٹا مرد۔ (۳۰) اگاں شے راستیں دست شمارا گناہ کننگا فرمائی، گوا شما ہما
 گناہاں چے بہینچو تہندیے سرا دستاں ہدارے انچو کہ کے وتی دستا ہی دور داں۔ چیا کہ
 اے شرتر این کہ شے جانے یک اعضائے برو، بلے شے سجائیں جان جہٹا مرد۔

سون دیگے بارایا شریعتے حکم

(۳۱) ”موسایا گشتا کہ ہرج کے کہ وتی لوگیئے سوناں داں، آ آپے سوناں کاغذینے
 سرا لکھی ہداں۔ (۳۲) بلے من شمارا گناہاں کہ ہرج کے کہ بے بد کاریئے سببا وتی لوگیئے
 سوناں داں، آ آتیا زنا کنائینی، او اگاں کے ہما سون داہنگیں جنینا گوں نکاح کاں، آ
 آتیا گوں زنا کننگا این۔

سوگند ورنگے بارایا شریعتے حکم

(۳۳) ”شما ایش کتا کہ موسایا پیشی زمانے مردماں اے گشتا کہ ڈروغیں سوگند
 مورے۔ بلے ہما سوگند کہ شمار بے ناما وارتنگاں، آیاں پورا بکنے۔ (۳۴) بلے من شمارا

گشاں کہ سچ سوگند مورے، نہ صرف خدائے سوگندا، بلے نہ آسمانے سوگندا چٹا کہ آسمان خدائے تخت میں، (۳۵) نہ زمینے سوگندا بورے چٹا کہ آہم خدائے جاگا میں، نہ پاکیں شہر یروشلمے سوگندا بورے چٹا کہ اے شہر مزینیں بادشاہ بڑاں خدائے خاصیں شہر میں، (۳۶) او نہ وتی سرے سوگندا بورے چٹا کہ شما وتی سرے میدان چے یک میدیا ہم سیاہ یا اسپت کت نہ کنے، بلے اے کار ہم خدائے دستا میں۔ (۳۷) بلے اگاں شما کسبا گوں واعدہ کنے، گوا بے سوگند درنگا وتی واعدا پورا یکنے۔ چٹا کہ سوگند ورنگ شیطا نے کار میں۔

بیر گرنگے بارایا شریعتے حکم

(نوتا ۶: ۲۹-۳۰)

(۳۸) ”شما ایش کتا کہ مٹسایا گشتا کہ چتے بدلا چم او دتتا نے بدلا دتتاں، بڑاں نقصان دیوک ہینچو سزا کرزی ہینچو کہ دگرا نقصان داٹگی۔“ (۳۹) بلے من شمارا گشاں کہ اگاں کے شمارا گوں ردی کاں، شما آتیا چے بیرا مگرے، مثلاً اگاں کے تنی راستی گنا شاماتے جاں، گوا دومی گنا ہم آئیے نیگا بہترین تاکہ شاماتے بجنئی۔ (۴۰) اگاں کے تنی قمیصا وتی کٹنگے دعویٰ کاں، گوا تو آتیا وتی جہا ہم کش ہدے۔ (۴۱) او اگاں سپا پئے ترا پیدار کاں سامانے بڑا داں، او میلے پادانیا بارت، گوا تو آئیے سامانا دو میلہ ہر۔ (۴۲) اگاں کے ترا چے چیزے لوئی، ہدیسی، او اگاں کے ترا چے وام لوئی، آتیا وام دینگا چے وتی دیا مترین۔

دُشمنان دوست دارنگے بارایا شریعتے حُلم

(کوٹا: ۶، ۲۷-۲۸، ۳۲-۳۶)

③۳ ”شما ایش کُنّا کہ مۆسایا گشتا کہ ’وتی ہم قوماں دوست پدارے۔‘ او شما اے جبر ہم ایش کُنّا کہ ’وتی دُشمنان چے نفرت پکنے۔‘ ③۴ بلے من شمارا گھساں کہ وتی دُشمنان ہم دوست پدارے، او ہما کہ شمارا ستائیناں، آیانی واسطہ دُما خیر بلوٹے، ③۵ تاکہ اے ظاہر ہی کہ شما خدائے طبع پیمائے، انجو کہ چگ وتی پتے طبع پیمایاں، چیا کہ خدّارو چے روشنایا راست او رو دویمینانی سراترینی، او اورا نیک او بد دویمینانی سراجوارینی۔ ③۶ اگاں شما صرف ہما مرؤماں دوست دارے کہ آشمارا دوست داراں، گؤا خدائے کرا شمارا چ ثواب نہ رسی، چیا کہ ٹیکس گروک ہم انجو کناں ا کہ آوتی فایر ہے واسطہ وتی قوما پللاں۔ ③۷ اگاں شما صرف وتی دینی براتاں عزت دینے، گؤا شما چے زحم جنگا اے؟ کافر ہم انجو کناں۔ ③۸ جے واسطہ شما انجو کابل پیئے انجو کہ شے آسانی پت کابل ایں۔

خیرات دینگے بارایا شریعتے حُلم

① ”ہوشیار پیئے! چو مبی کہ شما وتی تریس کاراں مرؤمانی دیمّا، آیانی پیش دارنگے واسطہ پکنے۔ اگاں چو کنے، گؤا شمارا شے آسانی پتے کراچ ثواب نہ رسی۔

① ”وقتے کہ شہا کسیا خیرات دینے، گڑا اے جہرا دھندور کئے، انجو کہ منافق عبادت خانہ او بازارانی تہا کنان۔ آجے کاراں بے واسطہ کنان تاکہ مرؤم آیانی تعریفا پکنان۔ بے من شہارا راست گنشان کہ بے تعریفا چے سوانے آیان وگے سچ ثواب نہ رسی۔ ② بے وقتے کہ شہا کسیا خیرات دینے، گڑا بہا خیراتا چیرہ کاپیا بدینے، انجو کہ شہے راستی دست وراں او چچی دست سسی مبی۔ ③ تاکہ ہرج خیراتے کہ شہا دینے، آپیریں کاسے ہی او شہے آسمانی پت کہ ہرج پیریں کاریا گندی، آ شہارا ایشانی بدلا وراں۔

عبادت کنگ او دغا لوٹنگے بارایا شریعتے حکم

(کوٹا ۱۱:۲-۳)

④ ”وقتے کہ شہا عبادت کئے، گڑا شہا انجو عبادت کئے انجو کہ منافق کنان، چٹیا کہ آ عبادت خانہاں او راہانی سرا او شنگ عبادت کنگا دوست داراں، تاکہ مرؤم آییاں پگنہاں او آیانی تعریفا پکنان۔ من شہارا راست گنشان کہ آییاں بے تعریفا پے سوانے وگے سچ ثواب نہ رسی۔ ⑤ بے وقتے کہ شہا عبادت کئے، گڑا ایو کتانا یا وئی لوگے تہا کمرہا ہرؤے، آجے دروازگاں بند پکنے او وئی آسمانی پت کہ پردے تہا ایں، آجے عبادت پکنے۔ آ شہے ہرج پیریں کاریا گندی او شہارا ایشانی بدلا وراں۔ ⑥ وقتے کہ شہا عبادت کئے او دغا لوٹے، گڑا فضولین حبراں گوں وئی دغایاں دراج کئے انجو کہ وگے گمراہیں قوم کنان، چٹیا کہ آ وئی دلاں اے گنشان کہ آیانی دغایاں وراجیے سہا خدا آیانی دغایاں قبول کال۔ ⑦ بے پسا کہ آ دغا لوٹاں شہا ملوٹے، چٹیا

کہ شے آسمانی پت شے لوٹنگا چے پیسرازاں کہ شمارا چے چے لوٹی۔ ۹) ہے واسطے وقتے کہ شما دُعا لوئے، گُوالے پیا بلوئے کہ

لے مے ابا کہ تو آسمان لے،

مرؤم تہی ناما عزت بدیاں۔

۱۰) تو دُوستیں مرؤمانی دللں بہترین

تا کہ آتہی باوشاپیئے علمانی سرا بہللس،

او تہی رضا لے دُنیایا انچو پُورا ہی انچو کہ آسمانا پُورا ایں۔

۱۱) مارا بہینچو روزی بدے کہ مری پُورا ہی۔

۱۲) مے قصُوراں انچو پیل پکلس،

انچو کہ ماہم وتی خلاف قصُور کنوکانی قصُور پیل کُنگلس۔

۱۳) مے سرا سکیں آزمائش میار،

او مارا ہما روکار شیطانا چے پچائین۔

۱۴) ”اگلں شما مرؤمانی قصُوراں پیل کنے، گُوالا شے آسمانی پت شے قصُوراں ہم

پیل کالں۔ ۱۵) بلے اگلں شما مرؤمانی قصُوراں پیل نہ کنے، گُوالا شے آسمانی پت شے

قصُوراں ہم پیل نہ کالں۔

روچگ دارنگے بارایا شریعتے حکم

۱۶) ”وقتے کہ شما روچگ دارے، گُوالا منافقانی پیا وتی دیسا حُشک ظاہر کنے۔ آ

وٹی دیا ہے واسطہ خشک ظاہر کناس تاکہ مرؤم مزاناں کہ آیاس روچگ داشتا او آیانی
 تعریفا پکتان۔ من شمارا راست گشاں کہ آیاس ہے تعریفا چے سوائے وگے سچ ثواب
 نہ رسی۔ (۱۷) بلے وقتے کہ شماروچگ دارے، گُوا شماروٹی سراتیل بجنے، دیا بسودے
 تاکہ شے ویم تر او تازہ ظاہر ہی، (۱۸) او مرؤم مزاناں کہ شماروچگ داشتا۔ بلے شے
 آسمانی پت زان۔ آپرہے تہا ایں او ہرج پھیریں کاریا گندی، او شمارا ایشے ثوابا
 دان۔

دیے جہانے واسطہ توشگ زیرنگ

(کوفا ۱۲: ۲۲-۲۳)

۱۹ "شماروٹی واسطہ اے دو روچی دنیایا مال متاع جمع کئے کہ ادا آیاس
 چناک وراں، رنگ لگیتے او دز دزی کنتے۔

۲۰ بلے دیے جہانے واسطہ توشگ جمع

کئے کہ اودا ایشاں نہ چناک وراں، نہ رنگ

لگیتے او نہ دز دزی کنتے۔ (۲۱) چیا کہ ہما جاگایا

کہ شے مال متاع بی، شے دل دین ہم ہمانگو بی۔

نور او تہارگ

(کوفا: ۱۱: ۲۳-۲۶)

۲۲) ”ہم انسانے نور آں۔ اگان کیسے نظر نیک بی، گوا آپیے ولے چم خدائے
نورا چے پربیاں۔ ۲۳) بلے اگان کیسے نظر بد بی، گوا آپیے ولے چم کور بیاں۔ او اگان
آپیے نورے جاگایا تہارگ بی، گوا وا مزین تہارگے بی!

خدا او مال متاع

(کوفا: ۱۲: ۲۲-۲۶، ۳۱، ۱۶: ۱۳)

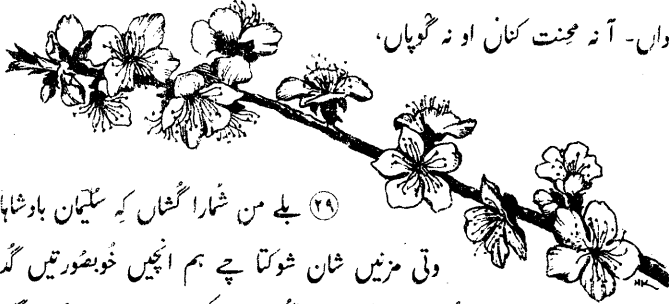
۲۴) ”سچ کسے دو واجہانی غلامیا کت نہ کان، چپا کہ آیتیا دوست داری او آپیے
گوما وفا کان، بلے دو میا چے نفرت کان او کمتیر کجھیتی۔ ہے پیمانما خدا او مال متاع
دو بینانی غلامیا کت نہ کئے۔

۲۵) ”ہے واسطہ من شمارا گشاں کہ وتی زندگیئے واسطہ سچ چیزے کھرا مکئے کہ
نا چے بنوشیں، چے ہوشیں؟“ چے زندگیئے معنی صرف ورگ ورگ این؟ او چے
جاں صرف گد گورا کمنگے واسطہ این؟ ۲۶) بالی مرغانی حالتاں چے عبرت دیکھئے کہ آنہ
کشاں، نہ زناں او نہ گوداماں دان جمع کناں، بلے پدا ہم شے آسانی پت آیاں ریزق

واں۔ زاناں پے خُداے نظرا شے قدر آیاں پے مستر نہ این؟ (۲۷) سچ کے نیست این
کہ کھر کنکا پے وتی زندگیئے روچاں یک ساعتے ہم گیش کُت پُکاں۔

(۲۸) ”شما گدانی بارایا سچ کھر کئے۔ جنکے پٹلاں پے عبرت دیکھے کہ آچتو

رُواں۔ آنہ محنت کنان او نہ گویاں،

(۲۹) بلے من شمارا گُشاں کہ سلیمان بادشاہا

وتی مزین شان شوکتا پے ہم انجیں خوبصورتیں گد

گورا نہ بیتا انجو کہ اے پل خوبصورت آں۔ (۳۰) گُرا، اے کم ایماناں، اگاں خُدا جنکلی

کاہاں چو پوشائینی کہ آدان کیں وقتا است این، او رندا مردم آیاں پٹلاں مان کنان

سوچاں، گُرا خُدا شمارا چتو نہ پوشائینی؟ (۳۱) بے واسطہ وتی دلاں اے کھرا میارے کہ ما

پے نموشیں، پے ہپوشیں؟ (۳۲) چپا کہ گمراہیں قوم اے چیزاں شوہاز کنان۔ بلے شے

آسانی پت زان کہ شمارا اے دُرتیں چیز لوٹاں۔ (۳۳) بلے شے اولی کاراں این کہ

شما خُدا یا شوہاز پکئے، آچے بادشاہیئے گمان سمئے او آچے راستیں راہا بُوے، گُرا آ شے

دُرتیں حاجتاں ہم پورا کال۔

(۳۴) ”د مسترے بارایا کھر کنکا پے وتی کھراں گیش کئے، چپا کہ د مستر شے سرا

وگے کھر کایاں، او یکیں روچے واسطہ ہما یکیں روچے کھر باز آں۔

دِگرانی عیباں چارے

(کوٹا: ۶-۲۷-۲۸، ۲۱-۲۲)

① ”دِگرانی سراثمت مجھے، تاکہ خُدا شے سراثمت مجاں۔ ② چپا کہ ہما پیماکہ شما دِگرانی عیباں چارے، خُدا ہم شُمارا ہما پیماکہ چاری۔ او ہما اُصولانی سرا کہ شما دِگران قصوروار کئے، آیانی سرا خُدا ہم شُمارا قصوروار کال۔ ③ تو وتی براتے کسانگیں عیباں وا چارے کہ چتے تہا کہنگیں بوچے پیمایں، بے تو چپا وتی مزین عیبا نہ گندے کہ تئی چتے تہا کہنگیں مزین دارے پیمایں؟ ④ گُوا تو کجام دپاگوں وتی براتا گئے کہ اے لالا، بیا، من تئی چتے بوچا کشاں۔ بے تو وتی چتے کہنگیں مزین دارا میم نہ کئے؟ ⑤ اے منافق، پیمرا وتی چتے کہنگیں دارا پکشاں، گُوا تو وتی براتے چتے کہنگیں بوچا صاف صاف گندے او کثیت کینئے۔

⑥ ”خُداے پیغامانچیں مردمانی تہا تبلیغ کئے کہ رو پکنتی۔ نہ تہ آانچو کناں چو کہ کچک او سُر کناں وقتے کہ کسے آیایں وتی مُردارداں داں۔ آ آیایں گلت کناں، چگا تریناں او ہما مردمانی کناں۔

لوٹنگ، شوہاز کنگ او ٹنگ

(لوقا ۱۱: ۹-۱۳)

④ ”اگں شمارا چیزیں حاجت بی، گُوا خُدا یا چے بلوئے او آشمارا داں۔ اگں
شما خُدا یا شوہاز کنے، شما آتیا در گیجے، او اگں شما خُدا ئے دروازگا تھے، آٹھے واسطہ بیج
کنتی۔ ⑤ چا کہ خُدا لوٹوگا داں، شوہاز کنوک آتیا در گیجی، او گلوکے واسطہ آ دروازگا
بیج کاں۔ ⑥ چے شے تہا انجیں پتے است ایں کہ اگں آچے بیج آتیا چے نانے لوئی،
گُوا چے آٹھکے دنتی؟ ⑦ یا اگں ماییکے لوٹیٹی، گُوا چے مارے دنتی؟ ⑧ گُوا اگں چے
شما رد اے، او اگا ہم وتی چٹکاں شتریں چیز دیگ زانے، گُوا ایشا چے باز گیشتر شے
آسانی پت شمارا شتریں شتریں چیز داں وقتے کہ شما آتیا چے لوئے۔
⑨ ”ہما پیا شما لوئے کہ مردم شے گوما پکناں، شما ہم آیانی گوما انجو پکنے۔ چا کہ
شریعت او نبیانی پیغامے اصلی معنی ہمیش ایں۔

بہشتے سکلیں راہ

(لوقا ۱۳: ۲۳)

⑩-⑪ ”شما خُدا ئے راہا بروے۔ بلے آچے تہا رونگا شمارا ٹکلیں دروازگا چے

گوزنگ کپی۔ چا کہ ہما راہ کہ آچے ہرا رونگا چے خُدا مرزماں دا بھی زندگی داں، آ

سکتیں رہے، آچے دروازگ تنک این او صرف کیں مرزم در گنجش۔ بلے دوزنے
 راہ زمیں رہے، آچے دروازگ پراہ این او ہما رہے سرا رودک باز آن۔

انجیں ڈرچک انجیں بر

(کوفا ۶: ۲۲-۲۳)

۱۵ "نقلی نبیاں چے ہوشیار پیئے، چتا کہ آہا پیمایاں انجو کہ گرکے کہ آ میٹے
 پوستا گورا کاں رگے تھا کئے۔ میٹ خیال کناں کہ "آہم ئے پیہیں میٹے، بلے حق
 او ولا آ ورو کیں گرکے۔ ۱۶ شما آیاں آیانی کنکلیں کاراں چے ہجا کارے، انجو کہ شما
 ڈرچکیا آچے برا چے ہجا کارے۔ چتا کہ پٹے ڈرچک ہجر انگور بر نہ کاں، او نہ ڈنگری
 انجیر۔ ۱۷ ہے پیم ہرج شتریں ڈرچکے شتریں بر کاں، او خرابیں ڈرچک خرابیں بر کاں۔

۱۸ شتریں ڈرچک ہجر خرابیں بر کت نہ کاں، او نہ خرابیں ڈرچک شتریں بر کت کاں۔
 ۱۹ ہرج ڈرچکے کہ شتریں بر نہ کاں، آہیا ہاری گڈی او آسا دور دنتی۔ ۲۰ ہے پیم شما
 ہرج مردمیا آچے کنکلیں کاراں چے ہجا کارے۔

عیسائے جبرانی سرا عمل کنوک آئیے اصلی شاگردو آن

(کوفا ۱۳: ۲۵-۲۷)

②۱ ”ہما ڈوستیں مرؤم کہ منا ’واجہ گشاں، آیاں چے منی آسمانی پت ہر
کیا بہشتا نہ کان، بلے صرف ہمایاں کہ آوتی زندگیاں آئیے رضائے سرا گوازیناں۔
②۲ قیامتے روچا بازیں مرؤم، کہ آیاں وتی کار او کرامت صرف مرؤمانی پیش دارنگا
گشاں، منا گشاں کہ ’اے واجہ، ما وا تئی نانا خدائے پیغام رسینت، تئی نامے
صدقہا مرؤماں چے جن کشتیاں، او وگے باز کرامت پیش واشت۔‘ ②۳ بلے من
آیانی دیما صاف صاف گشاں کہ ’شما وتی کار او کرامت صرف مرؤمانی پیش دارنگا
گشاں، بلے منا ہجر وتی دلانی تہا جاگانہ وانا۔ اے روکاراں، منی دیما چے ویر
پیئے!‘

ایمان او عمل

(کوفا ۶: ۳۴-۳۹)

②۴ ”جے واسطہ ہرج کسے کہ منی اے پیغام گوش داری او آئیے سرا عمل کان،
آہنا دانائیں مرؤمے پیما ایں کہ وتی لوگے بنیاد سگے سرا ایرکت۔ ②۵ اگان چے اوڑا
سک گوارت، سیلاب اتک، ٹرنڈیں گوانا کشت او ہما لوگ ٹکر جتے، بلے پدا ہم

آنہ کپت، چٹا کہ آچے بنیاد سٹکے سرا بستگا۔ (۲۶) بے ہرج کے کہ آ منی اے پیغام
 اش کاں او آچے سرا عمل نہ کاں، آ ہما نادانیں مرڈے پیا میں کہ آ پیا وتی لوگے
 بنیاد ریکے سرا ایر کت۔ (۲۷) اوڑا سک گوارت، سیلاب انک، ٹرنڈیں گواتا کثت
 او ہما لوگ ٹمر جتے، مٹوا آ ترپنگا کپت او بالکل تباہ بیت، چٹا کہ آچے بنیاد ریکے
 سرا یا۔"

(۲۸) وقتے کہ عیسایا مخلو تے مرڈاں اے پیغام گشت خلاص کتاں، مٹوا آ آچے
 پیغامانی سرا سک حیران پتاں، (۲۹) چٹا کہ آ پیا شریعتے عالمانی پیا مرڈم ہدایت نہ کتاں،
 بے وتی اختیار یا گوں ہدایت کنتی۔

عیسائے گڑے بیماریا جوڑ او پاک صاف کنگ

(مرقس ۱: ۲۰-۲۵، او لوقا ۵: ۱۲-۱۶)

① وقتے کہ عیسای کو ہا چے بنا ایر کپت، مٹوا بازیں مخلو تے آچے رندا کپت۔
 ② ہودوا یک گڑے بیمارے آچے کرا انک۔ آ عیسائے پاواں کپت او گشتی
 کہ "اے واج، اگاں تو بھوٹے، تو منا جوڑ او پاک صاف کت کنے۔" [توریتے سرا
 گڑے بیمار ناپاک اتاں۔]

③ مٹوا عیسایا وتی دست دراج کت، آ دست پر کت، او گشتی کہ "من لوٹاں
 کہ تو جوڑ او پاک صاف پیئے۔" دست پر کنگا گوں ہور ہما گسی جوڑ او پاک صاف
 بیت۔ ④ عیسایا آ پیا گشت کہ "موش دار، اے جبر کیا گمش۔ بے ٹچکا بیت"

المقدسا بُرو، وتارا پيشوايا پيش بدار، او مَوَسائے توريته حَمَّے سرا پاک بيگے قرباني
 بکَل، تاکه مردوم بزاتل که تونی جوڑ او پاک صَف بيگے۔"

عيسائے رَومِي فوجے صوبيداريئے نوکرا جوڑ کنگ

(لوقا ۱: ۱۰-۱۱)

⑤ وقتے که عيساي کپر تَحومے شہرا انگ که رَومِي فوجے یک صوبيدارے آچے
 کرا انگ او دست بندی کُشي که ⑥ "اے واج، مني نوکر لَقوچے پياريا جتا، لوگا کپتا او
 پياري سک عذاب کنگا ايتي۔"

④ عيسايا گشت که "من کايں او جوڑ کتاني۔"

⑧ بے صوبيدارا جواب دات که "اے واج، من نہ کرزاں که تو مني لوگا
 بيائے۔ صرف حَمَّ بکَل او مني نوکر جوڑ بي۔ ⑨ من زاناں که اے کار تني حَمَّے
 سرا بي۔ چا که من ہم دگراني دستے پيرايں، او مني دستے پيراسپاي است آن۔ اگاں
 من آياں چے کيسا حَمَّ پدياں که بُروا، آرو۔ اگاں دگر يا حَمَّ پدياں که بُنيا، آکے،
 او اگاں غلاميا حَمَّ پدياں که لے کارا بکَل، آکنتي۔"

⑩ وقتے که عيسايا صوبيدارے اے صبر ايش کت، گوا آصيران پيت، او ہا
 مردوم که آچے گوما، ہمراہ اتاں، آياں گشتي که "من شمارا راست گشتاں که من
 ايچو ايمان بني اتر ايميلپاني تھا ہم نہ ديتا ⑪ من شمارا گشتاں که ديتائے دَرستين
 قوماں چے اے رَومِي صوبيدارے پيمیں بازيں ايمان آروکيں غير يہودِي کايں،

او آبرہیم، اسحاق او یعقوباً گوں ہو ریا خدائے بادشاہیئے دربارے دعوتاً ننداں۔
 (۱۲) بلے ہما کہ پیسرا خدائے بادشاہیئے برکتانی حقدار اتاں، آیاں چے بازیئے کہ اے
 برکتانی لائق نہ یں، خدائے فرشتہ آیاں دعوتاً چے ڈتا کشاں، تہارگا دور دیاں کہ
 ہمودا مردم گریونگ او دنتان دزشتگا بیاں۔" (۱۳) گھڑا عیسایا ہما صوبیدارا گشت کہ "تو
 وتی لوگا برو۔ انچو کہ تو باور کتا، من تھی واسطہ انچو کناں۔" ہما دمانا صوبیدارے نوکر
 جوڑ بیت۔

عیسائے بازیں مردمے جوڑ کمنگ

(مرقس، ۱: ۲۹-۳۳، او لوقا، ۲: ۳۸-۴۱)

(۱۳) عیسیٰ پطرسے لوگا انک۔ آیاں دیت کہ پطرسے وٹیک تپا گتا دور داتا۔
 (۱۵) عیسایا آدست پرکت۔ دست پر کنگا گوں ہور آچے تپ بست، او آپاد انک،
 آیاں آپ تام کنگا گلت۔

(۱۶) وقتے کہ بیگا بیت، گھڑا مرزماں بازیں چینیئے آچے کرا آرت۔ آیاں گھما گوں
 آیانی جن کشاں او دزستیں بہار جوڑ کنتھی۔ (۱۷) جے پیا یسعیاہ نیئے پیشن گھوئی
 عیسائے بارایا پورا بیت کہ
 "آیائے ناڈرائی برتاں،

او مارائے پیہاریاں چے چھٹا بنیتی۔"

عیسائے شاگردو چونیں بینگ لوٹاں

(لوٹا ۹: ۵۸-۶۲)

۱۸) وقتے کہ عیسایا دیت کہ بازیں مخلوٹے آئیے چپ او چاگردا جمع ایں، مگڑا وتی شاگرداں گشتی کہ ”بیائے، گپل دریائے دومی کنارہا رویں۔“

۱۹) رونگا چے پیسرا یک شریعتے عالے آئیے کڑا انک او گشتی کہ ”اے واجہ، ہرج جاگائے کہ توروے، من ہم تئی ہمبراہ بیان۔“

۲۰) عیسایا جواب دات کہ ”روباہیاں ہونڈ است ایں، او بالی مرغاں کڈو است ایں، بلے من کہ اِنسانے رہر آں، منا سر ایر کننگاچ جاگا نیست ایں۔“

۲۱) عیسائے یک دگے شاگردیا آئییا گشت کہ ”اے واجہ، وقتے کہ منی پت اے جہانا یل داں، دفن کنانی، مگڑا کایاں تئی ہمبراہ بیان۔“

۲۲) بلے عیسایا آئییا گشت کہ ”تو ہئی منی گوما بیا او منی شاگرد پینے۔ بلے ہما کہ خدائے راہانیاں، او خدائے نظر امر دگے پیمایاں، پئی آرداں وتی مُردگاں وت دفن پکناں۔“

عیسائے ٹوفانا وارنگ

(مرقس ۳: ۳۵-۳۶، او لوٹا ۸: ۲۲-۲۵)

۲۳) مگڑا عیسی وتی شاگرداں گوں یک بوجیکیا سوار پیت، او آدریائے گوازیںنگا

گتاس۔ (۲۳) انا کا ہا دریا ئے تہا شرندریں ٹو فائے انک، چول مست بیتاں او بوجیک
 ڈنگلی کتے۔ ہا وقتا عیسیٰ داب آ۔ (۲۵) آچے شاگرد آچے کرا انکاس۔ آ ابا چے پاو گت
 گتے کہ ”اے داب، مارا ہچائین! ما مرگی این!“

(۲۶) آچیا آیاں گتے کہ ”اے کم ایسا ناں! شما چتا وتی دل وار تا؟“ گٹوا آ پاو انک
 او گوت او چول ہٹل دانفتی۔ ہٹل دینکا گوں ہور دریا با لکل آرام بیت۔

(۲۷) آ ڈرست حیران بیتاں او گتے کہ ”اے چوئیں مرڈے کہ گوت او آ پاو حکم
 دل، او آ گٹا منتی؟“

عیسائے دو جنیانی جنان کشمک

(مرقس ۵: ۱-۲۰، او لوقا ۸: ۲۶-۳۹)

(۲۸) وقتے کہ عیسیٰ او شاگردواں دریا گوازنت، گٹوا آ گدرا نامیں علاقا ہا ریتاں۔
 ہمودا آیاں دو جنی دپ کپت کہ قبرستانیا چے در انکگتاس۔ آ ہینچو خطرناک اتاں کہ
 چ کسیا آیانی کرا چے گوست کت نہ کتیکا۔ (۲۹) (۳۰) ہمودا چے کیں دیر سورانی مزین

رنگے چرنگا یا۔ (۳۱) گڑا ہما جینانی جتاں عیسائے دست بندی کت کہ "اگان تو مارا اے
مرڈاں چے کتے، گڑا مارا اجازت بدے کہ ما سوزانی رنگے تھا برویں۔"

(۳۲) عیسایا آیاں گشت کہ "شر ایں، بروے!" گڑا آمرداں چے در انک،
سوزانی تھا شتاں۔ ہما دانا ہما سجا میں رنگ دریاے نیماگ تچنگا لگت، کوہے اترایا
چے دریاے آپے تھا کپت او بڑت مرت۔

(۳۳) وقتے کہ سوزانی چارینوکاں اے کار دیت، گڑا آشہرا تنک شتاں او سوز او
جانی سجا میں حال شہرے مرڈاں گشتے۔ (۳۴) گڑا ہما شہرے بازیں مرڈے عیسائے کرا
انک، او آیا دست بندی کتے کہ "نئے ملکا چے برو۔"

عیسائے لقوہے بیماریا جوڑ کنگ

(مرقس ۱: ۲-۱۲، او لوقا ۵: ۱۷-۲۶)

۱ گڑا عیسیٰ وتی شاگرداں گوں بوجیکا سوار بیت، آیاں دریا گوازینت، او
۲ وتی شہر کپرتھوما انک رستاں۔ (۲) ہمووا لاتیں مرڈاں یک لقوہے بیماریا
نپادے سرا عیسائے کرا جوڑ کنگا آرت۔ وقتے کہ عیسایا آیانی اے ایمان دیت، گڑا
لقوہے بیماریا گشتی کہ "اے لالا، ولا مزن کاں، تی گناہ پیل آں۔"

۳ عیسائے جے جہرے سرا لاتیں شریعتے عالیاں وتی دلاں گشت کہ "اے مرد

دا شرک کنگا ایں!"

۴ بے عیسیٰ آیانی ولے حال زانتاں او گشتی کہ "شما پیتا وتی دلاں چشیں رویں

خیال آرگا اے؟ ⑤ اے گھنگ کہ تسی گناہ پیل آں سک گرائیں جبرے، بلے لقوہے
 بیمار اے گھنگ کہ پاو آ، پتر ہم آ پیا چے سولانہ ایں۔ ⑥ بلے من شمارا ثابت کناں پیش
 داراں کہ من کہ انسانے رہر آں، مانگناہ پیل کنگے اختیار است ایں۔ ”گڑا آ پیا لقوہے بیمارا
 گھت کہ پاو آ، وتی نہاوا بزیر او لوگا برو۔“ ④ گڑا ہما مردوم پاو انک، وتی لوگا شت۔
 ⑧ وقے کہ مخلوے مردماں عیسائے کنگیں اے کار دیت، گڑا آثر ستاں۔ آیاں خدائے
 تعریف کت کہ آ پیا انسانا چونیں مزینیں اختیار وانا۔

عیسائے متیا وتی شاگردو بیگا لوٹا نینگ

(مرقس ۱۳: ۲-۱۵، او لوقا ۲۵: ۵-۳۲)

① عیسیٰ اودا چے در انک شت۔ روان روانا آ پیا متی تا میں ٹیکس گرو کے دیت کہ
 وتی ٹیکس گرگے جاگایا نھنگا۔ عیسایا آ پیا گھت کہ ”بیا، منی شاگردو پیے۔“ آ پاد انک،
 عیسائے ہمراہ بیت او شاگردو ہتی۔ ⑩ رندا متیا وتی لوگا عیسائے مہمانی کت۔ عیسیٰ او آ پے
 شاگردو ورگ درنگا نشتاں۔ آیانی گوما ہور باز ٹیکس گروک کہ آیاں وتی قائم ہے واسطہ وتی
 تو ما چے ٹیکس کھنگا اور توے مخلومتا وانگنا، او اوگے باز گمراہیں مردوم نشننگتاں۔ ⑪ وقے کہ
 فریسی فرقبے مردماں اے دیت، گڑا آیاں عیسائے شاگردواں گھت کہ ”شمے واجر چیا ٹیکس
 گروک او گناہکاراں کوں ہو ریا ورگ وارت ایں؟“

⑫ عیسایا آیانی اے جبراش کت او گھتتی کہ ”جوڑیں مردماں وا کھکے ضرورت نہ

ایں، بلے بیماراں ضرورت ایں۔ ⑬ ہے پیمان نیکاں خدائے راہا آرگا نہ یکنگاں، بلے

گمراہاں۔ بے پاکیں نکالے اے آیتے معنایا سرپد پیئے کہ خدایا گشتا کہ قربانی او دگے دینی
فرضاں چے گیشتر من اے لوٹاں کہ مردم یکد وگرے سزارحم بکناں۔"

روچک نہ وارنگے بارایا سوال

(مرتس ۲: ۱۸-۲۰، او کوقا ۵: ۲۲-۲۵)

۱۳) سخیئے شاگرد عیسائے کرا اتکاں او گشتے کہ "ما او فریسی فرقبے مردم

تخلف وقات روچک داریں، گواتی شاگرد چپا روچک نہ داراں؟"

۱۵) عیسایا جوابا آیاں اے مثال دات کہ "انچو کہ سیرے دعوت وائتلیں مردم

غم نہ کناں داں کہ سالونک آیانی کرا ایں، ہے پیمانہ منی شاگرد ہم روچک نہ داراں داں

کہ من آیانی گوما یاں۔ بے انچیں روج ہم کایاں کہ دشمن سالونکا براں کشاں، گوا ہما

روچاں منی شاگرد روچک داراں۔"

نوکیں عہد کوانیں عہدے اُصولانی سرا نہ ہلی

(مرتس ۲: ۲۱-۲۲، او کوقا ۵: ۲۶-۲۹)

۱۶) عیسایا آیاں اے ہم مثال داتاں کہ "چ کے کوانیں گدیا نوکیں گدے پتے

نہ جاں۔ اگاں چو کنت ایں، گوا شودنگا چے نوکیں گد کسان بی، او کوانیں گدا گندتر

دری۔ ۱۷) اوچ کے تازیں اگورے شیرگاں کوانیں مشکاں مان نہ کاں۔ اگاں چو

کنت ایں، گھڑا تازیں شیرگ صمیر بیاں، مشکل کپیناں، او تر کینتے۔ ہے پیم شیرگ ہم رچاں او مشک چج کاری نہ بیاں۔ بلے مردم تازیں شیرگاں نوکیں مشکل مان کنلں کہ نرم آں۔ انچو کننگا چے مشک ہم نہ ترگاں، او شیرگ ہم بچاں۔"

جیکیا زندگی کننگ او جنینیا جوڑ کننگ

(مرقس ۵: ۲۱-۲۳، او لوقا ۸: ۲۰-۵۶)

①۸ وقتے کہ عیسیٰ آیاں گوں صبر کننگا یا کہ یک عبادت خانے مسترے آچے کرا تک۔ آعیسائے پاواں کپت او گشتی کہ "منی چنکا ہتی ہتی وفات کتا، بلے تو منی لوگا بیا، وتی دستاں آچے سرائر بکاں تاکہ آزندگ ہی۔" ①۹ گھڑا عیسیٰ وتی شاگرداں گوں آچے گوما ہو ریا رونگا لگت۔

②۰ راہا یک جنیں آدمے عیسائے پھتا پھتا تک کہ دوازوہ سالا چے ماہوار پئے خون بند نہ پینگیتی۔ آہیا عیسائے گدے دامن دست پر کت، ②۱ او وتی ولا گشتی کہ "اگل من صرف آچے گدے دامن دست پر بکناں، گھڑا من جوڑ بیاں۔"

②۲ عیسایا چک ترینت او آچے نیگا چارت گشتی کہ "اے گوار، ولا مزن کاں۔ تی ایمانا ترا جوڑ کتا۔" ہا دانا ہا جنیں آدم جوڑ پیت۔

②۳ گھڑا عیسیٰ ہا عبادت خانے مسترے اوگے تہا شت۔ آہیا دیت کہ مردم وتارا جنگ پروشنگ او موتک آرگا یاں۔ ②۴ آہیا آیاں گشت کہ "شما ڈتا بروے۔ چنکا وفات نہ کتا، آصرف واب ایں۔" بلے ہا مردم عیسائے کلاگ زیرنگا لگناں۔

۲۵) مَحوٰلے لوکا پے در آینگا رند، تپسی چکے نرکا شُت، آچے دست گتی۔ دستے گرکا
 گوں ہور جیک زندگ پیت او پاد انک۔ ۲۶) عیسائے کنگلیں جے کارے حال ہا
 سجائیں ملکا شینگ پیت۔

عیسائے دو کورانی چہاں سچ کنگ

۲۷) وقتے کہ تپسی ہمو دا پے کیں دیما شُت کہ راہا دو کور آچے پُشتا پُشتا انکاں
 او کُوکار کُت گُشتے کہ "لے داوڑے تَخے وارث، مے سرا بزن پکاں!"
 ۲۸) مَٹوا تپسی لوکا انک او ہا دو میں کور آچے کرا انکاں۔ آہیا آیاں جُست کُت
 کہ "پے شما باور کنے کہ من شے کوریں چہاں سچ کُت کنل؟"
 آیاں جواب دلت کہ "او، واج۔"
 ۲۹) آہیا وتی دست آہیانی چہانی سرا ایر کنکاں، او گُشتی کہ "انچو کہ شما باور کنکا،
 شے جم سچ بیباں۔" ۳۰) مَٹوا آہیانی جم سچ پتاں او آمیم کنکا لکٹاں۔ عیسایا آیاں سک
 ماہد کُت کہ "لے جہا کسپا گُٹے۔"
 ۳۱) لے آشکل او لے جہا سجائیں ملکا شینگ کُتے۔

عیسائے یک گنگلیا جوڑ کنگ

۳۲) آہیانی روکا رند مرڈاں یک چُپے عیسائے کرا آرت کہ ہا جُنا آنگ کنکا۔

۳۳) عیسایا آئیے جن کفّت او ہما گنگ ہرا لکت۔ مخلوق تھے مرزم حیران پیتاں او گشتے کہ ”خدا یا پچھیں کار بنی اتر ایلے تھا پیمرا جبر پیش نہ داشتا!“

۳۴) بے فریسی فرقبے مرزم گشنگا لکتاں کہ ”عیسی جتانی سرور شیطانے طاقتا گوں مرذمانی جتاں کشتی!“

عیسایا مرذمانی سرا بزرگ آینگ

۳۵) گڑا عیسی ہمودے دڑستیں شہر او میتگانی تھا تران، آیانی عبادت خانہانی تھا مرذماں ہدایت کنان، خدائے باوشاپیے دشیں حالا اعلان کنان او آییاں ہرج قسے بیماری او ناجوزیاں چے جوڑ کنان روان آ۔ ۳۶) وقتے کہ آییا مخلوق دیتاں، گڑا آیانی سرا بزرگ اکلے، چیا کہ آسک پریشان اتاں او بے مدت اتاں، انجو کہ بے شوانگا میش بیاں۔ ۳۷) آییا وتی شاگردواں گشت کہ ”انجو کہ کشار واسک ثرایں، بے رنوک کم آن، ہے پیمانہ ایں کہ مرزم اے مخلوقاں خدائے پیغاما تبلیغ پکتاں،

بے انجیں تبلیغ کنوک کم آن۔ ۳۸) ہے واسطہ خدایا چے دست بندی پکنے کہ آ وتی کشارے واسطہ رنوک دیم پداں۔“

عیسائے دوازده اصحاب مقرر کنندگ

(مرقس ۳: ۱۳-۱۹، او لوقا ۶: ۱۲-۱۶)

① عیسایا وتی دوازده خاص شاگرد وتی کړا لوانائینتاں او اصحاب مقرر کننخی۔ آیاں آیاں اختیار دات تاکه آمرؤمانی جنان پکشاں او آیاں هرچ قسے پیاری او ناجوڑیاں په جوړ پکناں۔ ② هما دوازدهیں اصحابانی نام اش آں: آیاں په اولی شمعون آ، که مرؤماں آپطرس، گھننگا، او آپچه بارت اندریاس، یعقوب، او آپچه برات یوحنا که آزد پدینے بچ اتاں، ③ قیس، برنلم، توما، متی، ٹیکس، گروک، طلیعی بچ یعقوب، جسی، ④ شمعون انقلابی، او یہودوا اسکریوتی که آیاں عیسایا گوں نیک حرامی کت او گرائینتی۔

عیسائے وتی اصحاباں تبلیغا دیم وینگ

(مرقس ۶: ۷-۱۳، او لوقا ۹: ۱-۶)

⑤ عیسایا وتی اصحاب تبلیغا دیم داتاں۔ آیانی رونگا په پیرا آیاں آ اے ہدایت کناں که شما ہما علاقہاں که غیر یہودی نشتنگاں مروے، او ساتاری قوسے شہراں مروے۔ ⑥ بلے بنی اسرائیلیانی کړا بروے، چیا که آیاں ہم دگے قومانی پیا خدائے راہ یل داتا او بے شواٹگیں میشانی پیا گمراہ یاں۔ ⑦ هرچ جاگے که شما

روے، مرڈاں اعلان پکنے کہ 'ہما وقت نژیک ایں کہ خدا مرڈانی پچا پیننگا وتی بادشاہینے
 شاننا پیش داری۔' ⑧ 'شما بیماراں جوڑ پکنے، مُردگاں زندگی پکنے، گڑے بیماراں جوڑ او
 پاک صاف پکنے، او مرڈانی جتاں پکفے۔ من شمارا اے اختیارِ مفتا دانگاں، گڑا شما
 ہم لے کارانی بدلا مرڈاں چے چ پیسہ ملوٹے۔

⑨ 'وتی گوما نہ سہر، نہ چاندی او نہ زر بزیرے۔' ⑩ راہا وتی سہولیتے واسط
 چچ مزیرے: نہ تھیلی، نہ گدے گیشیں جوڑ پئے او نہ کوٹے گیشیں جوڑ پئے، او نہ لٹے
 بزیرے، چچا کہ شے اے حق ایں کہ ہمایاں کہ شما مدت کنے، آ شے حاجتاں پورا
 پکناں۔

⑪ 'ہرج شہر او بیگیا کہ شما روے، ہمووا انجیں مرڈے شوہاز پکنے کہ شے پیغاما
 عزت ہداں۔ گڑا آچے لوگا داں ہما وقتا ہدارے داں کہ شما ہما بیگ یا شہرا چے در
 نہ یائے۔' ⑫ 'وقتے کہ شما ہما لوگا روے، گڑا ہما لوگے مرڈانی واسط دما خیر بلوٹے۔
 ⑬ اگاں ہما لوگے مرڈم شے پیغاما متاں، گڑا شے دما خیر آیاں رسی۔ بلے اگاں آ شے
 پیغاما نہ متاں، گڑا شے دما خیر آیاں نہ رسی۔' ⑭ اگاں بیگیئے یا شہرینے مرڈم شمارا
 عزت نہ دیاں، او نہ شے جبراں گوش داراں، گڑا ہمووا چے در آئے بروے، او در
 آینگا رند آیانی تاکیدے واسط وتی کوشانی حاگاں ہمووا! پخندے۔' ⑮ 'من شمارا راست
 گشاں کہ قیاقے روچا خدا ہمووے مرڈاں چے گیشتر سدوم او عمورہ شہرانی سک رو
 کاریں مرڈانی سراسر مہم کلاں۔

عیسائےِ وتی اصحاباں گُشنگ کہ مرزم آیاں ستائیناں

(مرقس ۹:۱۳-۱۲، او کوتا ۱۲:۱۲-۱۴)

①۶ ”من شمارا مرزانی کرا تبلیغا دیم دینگا یاں۔ بے یاد پکنے کہ آشمارا گوں انجو کناں انجو کہ گُرک میٹے گورگاں گوں کناں۔ ہے واسطہ شمارے پیا ہوشیار او کپورے پیا سادہ پیئے۔ ①۷ ہوشیار پیئے، چیا کہ مرزم شمارا گراں، جرگہانی دیا براں، او وتی عبادت خانہانی تہا شمارا چاہک جناس۔ ①۸ منی شاگرد بیٹکے سببا آشمارا حاکم او بادشاہانی دیا براں۔ ایشے نتیجہ اے بی کہ وگے قومانی تہا شمارا منی بارایا وٹسین حالے تبلیغ کنگا موقع رسی۔ ①۹ وقتے کہ آشمارا گراں، گُڑا وتی ولان اے کُرا میارے کہ نارا آیاں پے جواب دینگ لوئی؟ چیا کہ ہما وقتی خدا شمارا سوچ واں کہ شاپے پے بگشے۔ ②۰ ہے پیا ہرج جبرے کہ شاکنے، آٹھے وتی جبر نہ بیان، بے شے آسانی پتے دیم داعلیں رُوح القدسے جبریاں۔

②۱-②۲ ”منی شاگرد بیٹکے سببا باز مرزم شمارا پے نفرت کناں، مثلاً برات وتی براتا کشاییننگا گرا یعنی، پت وتی چنگا، او چک وتی مات پتا۔ بے ہرج شاگردے کہ اے سکپانی سنگا رند وتی ایمانے سرا قائم بی، ویسے جہانا خدا آتیا پچایینی۔ ②۳ وقتے کہ یک شہریئے مرزم شمارا ستائیناں، گُڑا وگے شہریا تچے بروے۔ من شمارا راست گُشاں کہ ہما وقتا پے پیسرا کہ شامنی اتراییلے دُڑستیں شہرانی تہا منی پیغاما رینے، من کہ اِنسلنے رہر آں، وتی شاناکوں کایاں۔

- (۲۴) سچ شاکرے وتی اُستادا چے مزن نہ این، او نہ غلام وتی واہما چے۔
- (۲۵) شاکرے واسطہ اے تر این کہ آوتی اُستاوے پیما بی، او غلام وتی واہے پیما۔
- اگن آ منا، کہ لوگے مالکے پیما یں، بد رو دیں او شیطان گھسں، گمرا شمارا، کہ منی لوگے مرؤے پیما لے، ضرور گیشتر بد رو دیں او ستاینیں۔

کنیا چے تر سنگ لوئی؟

(کوٹا ۲:۱۲-۷)

(۲۶-۲۷) ”شماچ کسیا چے مٹرے۔“

ہرج جبرے کہ من شمارا شہا گھسں، آیاں
شما روچے وقتا مرؤمانی دیما بگھئے، او ہرج جبرے کہ من شے گوشاں سگ سگ کناں،
آیاں شما لوکانی چھتانی سرا سر کپے اعلان بکنے۔ چپا کہ چچ پیریں چیزے نیست این
کہ فاشق نہ بی، او نہ چھشیں چیزے است این کہ پیر دیگا چے زاعگ نہ بی۔ (۲۸) شما
مرؤماں چے مٹرے، چپا کہ آشمارا صرف کشت کناں، بلے شے روجا کشت نہ کناں۔
صرف خدایا چے مٹرے کہ آ شے جان او روج دوہیناں جہنما تباہ کت کاں۔ (۲۹) شما

یک روپہا دو جنگ گت کئے، بلے آیاں چے پکے ہم بے شے آسانی پتے رضایا نہ مری، (۳۰) او آشمے سرے پٹ پنازاں۔ (۳۱) ہے واسطہ شُما وتی دِللں مورے، چپا کہ آئے نظر اشمے قدر باز جنگل چے مزں آیں۔

(۳۲) ہرج کسے کہ آمرومانی دیما اقرار کاں کہ آمنی شاگرد آیں، من ہم وتی آسانی پتے دیما اقرار کنلں گُشاں کہ آمنی شاگرد آیں۔ (۳۳) بلے ہرج کسے کہ آمرومانی دیما منارو کلں، من ہم آئیما وتی آسانی پتے دیما رو کنلں۔

پیسائے پیغام مرومانی تہا جدائی پیدا کاں

(آؤقا ۵۱:۱۲-۵۳، او ۲۶:۱۳-۲۷)

(۳۴) ”شُما وتی دِللں اے خیالا میارے کہ من دنیائے مروماں یک دِگرا گوں وشان کنکا اکنکاں۔ وشان کنکا نہ، بلے وتی پیغام گوں آیاں انجو جدا کنکا اکنکاں انجو کہ زحم کیا دوکپ کاں جدا کاں۔ (۳۵) چپا کہ من ہے واسطہ اکنکاں تاکہ منی سببا مروم ناتفاق بیماں، مثلاً بچ پتے خِلاف، چیک ماتے خِلاف، او نشار وپیکے خِلاف بی۔ (۳۶) او منی شاگرد بیگے سببا شُمے وتی لوگے مروم شُمے دشمن بیماں۔

(۳۷) ”اگاں کسے وتی مات پتا منا چے گیشتر دوست داری، آمنی شاگردیا نہ کرزی۔ او اگاں کسے وتی بچ یا چنکا منا چے گیشتر دوست داری، آہم منی شاگردیا نہ کرزی۔ (۳۸) او ہرج کسے کہ آمنی خاطر اوتی جانے قربان کنکا تیار نہ آیں کہ آسزا رسنگینے پہا وتی صلیبا نہ زیری، او منی پُشتا نہ ایبت آیں، آہم منی شاگردیا نہ کرزی۔

۳۹) ہرج کے کہ اے جہانا وتی زندگیا دوست داری، خُدا آتیا وانجی زندگی نہ داں۔
 بلے ہرج کے کہ منی خاطر اے جہانا وتی جانا قربان کال، خُدا آتیا وانجی زندگی داں۔

پیسلی او آپیے شاگرداں عزت دینگ

(مترس ۹:۴۱)

۴۰) "ہرج کے کہ آ شمارا عزت داں، آ منا عزت داں۔ او ہما کہ منا عزت داں،
 آ منی دیم دیوک خُدا یا عزت داں۔ ۴۱) ہرج کے کہ نیبیا عزت داں، خُدا آتیا نیبئیے
 قدا ثواب داں۔ ہرج کے کہ نیکیں مرؤمیا عزت داں، خُدا آتیا نیکیے قدا ثواب داں۔
 ۴۲) او ہرج کے کہ منی کتیریں شاگردیا یک گلایے سر دیں آپ ہم وارینی، من شمارا
 راست گشاں کہ خُدا آتیا لے کارے ثوابا کم نہ داں۔"

۱) وقتے کہ پیسایا وتی دوازدویں اصحاباں ہدایت دینگ خلاص کت،
 گُرا آودا چے در اٹک تاکہ آ گلیل صوبے شہراں برو، ہمووے مرؤماں
 ہدایت بگاں او خُداے پیغاما بر سنیے۔

قیدا چے پھیائے پیسائے نیمکا قاصد دیم دینگ

(لوقا ۱۸:۲۳-۲۲)

۲) ہما وقتا پھیچھی قیدا بند آ۔ وقتے کہ قیدے تھا آتیا خُداے مققریں نایب

تیسرے کنگیں کارانی بارایا ایش کت، گڑا دتی لائیں شاگرد تیسرے کرا دیم داتی۔
 (۳) آتیسرے کرا اتکل او جست کئے کہ ”ہما کہ مئے چھٹائینکا آئیگی ایں، پے ہما تو
 لے، یا ما دگے کیئے راہا بچاریں؟“

(۴) تیسریا آیاں جواب دات کہ ”ہرچی کہ شما ایش کتا، او ہرچی کہ شما دتی
 چھاں گوں دیتا، بروے او ہمایانی بارایا تھیایا بگئے کہ (۵) کور میم کنکا یاں، لنگ تڑکا
 یاں، گڑے بیمار جوڑ او پاک صاف بیگا یاں، کھراش کنکا یاں، مردگ زندگ بیگا
 یاں، غریب منی دشیں حال ایش کنکا یاں، (۶) او سخت آور ہما یاں کہ منی بارایا دتی
 ولاچ شک نہ یارل کہ خدایا منا دیم داتا۔“

تیسرے مخلوقا تھیایے بارایا سرپد کنگ

(لوقا: ۲۳-۳۵)

(۷) وقتے کہ تھیایے شاگرد تیسرے کرا پے در اٹک شتاں، گڑا تیسری مخلوقا
 تھیایے بارایا اے پیا گشکا گت کہ ”شما جنکلا دتی دلاں پے امید کتا شنگتے؟ پے
 انجیں مردیئے چارنکا کہ آ دتی زبانه سرانہ اوشتی، انجو کہ کاہ گواتے کشتکا پے کدی
 انگو لیٹی، کدی انگو۔ (۸) اکل اے چارنکا نہ شنگتے، گڑا پے چارنکا شنگتے؟ پے انجیں
 مردیئے چارنکا کہ قیمتی گد خورا انتی؟ اٹا، انجیں مردم کہ قیمتی گد خورا کنان، آ دا
 بادشاہی ماریانی بندوک آں! (۹) گڑا اثر ایں، پے چارنکا شنگتے؟ پے یک بیئے چارنکا؟
 او، گڑا گوش دارے، من شمارا گشاں کہ تھیی نیباں پے ہم مستر ایں۔ (۱۰) چپا کہ

تجھی ہا میں کہ آچے بارایا خُدا یا وتی کللا لے گشتا کہ

لے منی پیغمبر این کہ من آتیا ترا چے پیرا دم دیں،

ناکہ آمرومانی دلل تنی نیمگا ترینگا تیار بکل،

انچو کہ مرزم بادشاپیئے آینگا چے پیرا آچے رابا تیار کنل۔

۱۱) ”من شمارا راست گشاں کہ سچائیں جہانا تجھی غسل دیوک ڈرستاں چے

مزین ہستینے، بلے ہمایاں چے کہ آخُدائے بادشاپیئے نوکیں اُمتی بیان، آیانی تھا ہما

کہ ڈرستاں چے کتریں، آتھیایا چے ہم مستریں ہستینے۔ ۱۲) بلے سچائے پیغاے

شُرؤے وقتا چے پکر داں انا خُدائے بادشاپیئے اُتھانی سرازوراکی بیگا این، او زوراکیں

مرزم وتی زورے سرا خُدائے بادشاپیئے دارنگے کوششایاں۔ ۱۳) چپا کہ تھیایا چے پیرا

توریت او نبیانی کتابانی تھا خُدائے بادشاپیئے اے دئیائے تھا قائم بیگے بارایا نبیاں

پیشن گوئی کتا۔ ۱۴) منی صبرا باور بکنے کہ تجھی ایلاس نبی این کہ آچے پدا آینگے بارایا

نبیاں پیشن گوئی کتا۔ ۱۵) ہرج کسے کہ منی صبرانی معنایا سر پد بیگ لونی، آبسونجی۔

۱۶) ”من اے زمانہ مرزماں کئی مٹ بکنل؟ آہا ضد پیس چنگانی پمایاں

کہ میتگا نشنگاں۔ وقتے کہ دگے چگ آیاں توار کنل گشاں کہ ۱۷) ما سُرنا جنیں،

بیائے، ناچ کنیں! بلے آناچ نہ کنل۔ پدا آچگ گشاں کہ بیائے، پرس داریں!

بلے آپرس نہ داراں۔ ۱۸) اے جٹالے معنی اِس این کہ تھیایا روچگ داستگا او جبر

انگورے شیرگ نہ دار تگتی، او مرزم گشاں کہ اے وا چھینے! ۱۹) بلے من کہ انسانے

رہر آں، درگ او انگورے شیرگ وارت، او مرزم منی بارایا گشاں کہ اے والاپی

او شر ایسے، او ٹیکس گروک او گناہگارانے دوست این! بلے ہما ڈرستیں مرزم کہ منی او

تحمیائے جبرائیل زبیراں، آدتی کاراں چے ثابت کناں پیش واراں کہ نئے پیغام خدائے
پیغام ایں۔“

یحیٰسائے بے یقینیں شہرانی مروماں ملامت کنگ

(کوٹا ۱۰:۱۳-۱۵)

④ گوا یحیٰسی ہما شہرانی مروماں ملامت کنگا لگت کہ آیا آیاں باز کرامت
پیش داشتگا، چا کہ کرامتانی گندگا رند ہم آیاں وتی گناہاں چے توبہ نہ کنگا۔ ⑤ آیا
گفت کہ ”اے خزانین او بیت میدائے شہرانی مروماں، شما بد بخت اے! چا کہ ہما
کرامت کہ من شمارا کت پیش داشتاں، اگاں ہما من صوّر او میدائے شہرانی بت
پرستیں مروماں کت پیش بداشتیناں، گوا ہما وتی آیاں وتی گناہاں چے توبہ کنگا، او
ایشیے ظاہر کنگا کورامیں گد گورا کنگا او بھرائی سرا نیشکیتاں۔ ⑥ من شمارا گناہاں
کہ قیامتے روچا خدا شمارا چے گیشتر صوّر او میدائے مرومائی سرا رحم کاں! ⑦ اے
کپرستوم شہرے مروماں، چے شما وتی دلا گئے کہ نا بہشتا رویں؟ انا، بالکل نہ۔ بلے
خدا شمارا دوزخا کاں! چا کہ ہما کرامت کہ من شمارا کتا پیش داشتگاں، اگاں ہما من
سدوم شہرے گمراہیں مروماں کت پیش بداشتیناں، گوا آیاں توبہ کنگا او خدا یا آیانی
شہر تباہ نہ کنگا۔ ⑧ بلے من شمارا گناہاں کہ قیامتے روچا خدا شمارا چے گیشتر سدوم
شہرے مرومائی سرا رحم کاں!“

عیسیٰ روحانی سگون دیوک ایس

(کوتا ۱۰:۲۱-۲۲)

(۲۵) - (۲۶) ہما وقتا عیسیا خدایا را گشت کہ "اے ابا، زمین او آسمانے مالک، من تئی شکر اگراں، چچا کہ اے تئی رضا ایس کہ تو دشمن حالے صبر دانا او عالیاں چے پیر دانگاں، او سادیں مردمانی سرا ظاہر کنگاں!

(۲۷) "منی پت خدایا منا دڑستیں چیزانی سرا اختیاری او زانگ داتا۔ انچو کہ پتا چے شر ترچ کے بچا نہ زان، او نہ بچا چے شر ترچ کے پتا زان، ہے پیا خدا منا زان، او من آپیا زان۔ او ہرج کیئے سرا من وتی پت خدایا ظاہر کنگا بلوئاں من گت کناں۔

(۲۸) "شے دڑستانی بڈاں شریعتے عالیاں شریعتے فرضانی گرانیں گرانیں بوجا داتا، او شما آیانی سرا عمل کنگا چے دم برتا، بیائے، منی شاگرو پیئے، او من شمارا سگون ویاں۔

(۲۹) - (۳۰) انچو کہ کاپیگر ہارپئے جبر زیری، او جگا بڈا کناں، ہے پیا شما منی ہدایتاں بزرے، او من شمارا خدائے راہا سوج ویاں۔ منی ہدایت سولایاں، او منی حکم بوجا نہ یں۔ چچا کہ من نرم دل او عاجی کنو کے آں، او من شے دلل سگون ویاں۔"

سبتے روچا کار کننگے سِرا فریسیانی نکتہ چینی کننگ

(مرتمس ۲۳:۲-۲۸، او کوکا ۶:۱-۵)

۱۲

① یک سبتے روچیا، عیسیٰ وتی شاگرداں گوں غلبے زینا چے گوزنگا یا۔
 آئیے شاگرد شدیگ اِتاں۔ آغلے حوش سِندنگ، وان کشنگ او ورنگا
 گُٹاں۔ ② وقتے کہ فریسی فرقبے لائیں مرڈاں آیانی اے کار دیت، گُڑا عیسیا گُشتے
 کہ "بچار، تنی شاگرد سبتے روچا وان سِندنگے کار کننگا یاں۔ شریعتے سِرا اے جائز نہ
 ایں!"

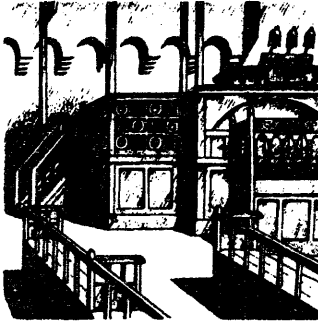
③ عیسیا آییاں گُشت کہ "چے شُما پاکیں کلانا اے واقعہ نہ وِتنا کہ داوڈا چے
 کُت وقتے کہ آو آئیے ہمراہ شدیگ بیتاں؟ ④ آو آئیے ہمراہ بیت المقدسے تھا
 شُتاں، خُداے نامے قول کننگیں نان زرت وارنتے، اگاں چے شریعتے سِرا ہے نانے
 ورنگ، پیشوایاں چے سوائے، وگے چ کیئے واسطے جائز نہ یا۔ ⑤ چے شُما توریٹا اے
 صبر نہ وِتنا کہ خُدا حکم وِاتا کہ بیت المقدسے تھا پیشو سبتے روچا ہم پیشوائی کار بکنان؟
 ہے واسطے آ سبتے روچا کار کننگا چے ہم قصور وار نہ بیاں۔ ⑥ بلے من شُمارا گُشاں کہ
 من شُمے تھا انجیں ہستینے آں کہ بیت المقدسے چے ہم مسٹر آں۔ ⑦ پاکیں کلامے
 تھا خُدا گُشتا کہ 'قربانی او وگے دینی فرضاں چے گیشتر من اے لوٹاں کہ مردم یک
 وگرے سِرا رحم بکنان۔' اگاں شُما اے آیتے معنایا سرپد بیتینے، گُڑا وا شُما بے قصور
 قصور وار نہ کننگتاں۔ ⑧ او من کہ انسانے رہر آں، منا اے اختیار است ایں کہ من

بگشاش کہ بتے روچا چے کنگ جاڑے او چے کنگ نا جاڑے ایں۔"

عیسائے یک لقوہے بیاریا جوڑ کنگ

(مرقس ۱:۲-۶، او لوقا ۶:۶-۱۱)

⑩ ایشیا رند عیسیٰ اووا چے در انک او آیانی عبادت خانہ انک۔ ⑩ ہمودا

یک مرؤے است آکہ دستے خٹک ائی۔
فریسی فرقبے مرؤناں لوئٹ کہ آ عیسائے
سرا تہمت بیخان۔ ہے واسطہ آییاں آہیا
چے جُست کُت کہ "شریعے سرا بتے روچا
مرؤناںی جوڑ کنگ جاڑے ایں یا نہ؟"

⑪ آہیا جواب دات کہ "شُھے تہا ہما

کے ایں کہ اگل آچے صرف یک میٹے ہی، او بتے روچا ہما میٹے چاتیا پکی، گوا زاناں
چے آہیا نہ گری، چاتا چے ڈتا نہ کشی؟ ⑫ اِنسانے قدر وا میٹا چے سک گیش ایں!
ہے واسطہ شریعے سرا بتے روچا نیکی کنگ جاڑے ایں۔" ⑬ گوا آہیا ہما خٹک دستیں
مرؤنا گشت کہ "وتی دسا دراج بکاں۔" آہیا انجو کُت، او دستے دراج کنگا گوں ہوو
خٹکیں دست دووی دستے پہما جوڑ ہتی۔

⑭ گوا فریسی فرقبے مرؤم ڈتا در انکاں، او وت مرؤتا سازش کنگا گتیاں کہ "تا

عیسایا چتو بگشاشین؟"

عیسیٰ خدائے پچینتگیں بندہ این

- ۱۵) بے عیسایا آیانی سازشے حال زانت، گوا آ اودا چے در اتک۔ مزین
 مخلوقے آپے گوما اتک، او مخلوقے تھا ہما کہ بیمار اتاں آ دُست جوڑ کُنتھی۔ ۱۶) آپیا
 آیاں تاکید کُت گُشت کہ ”منا مشہور مکے۔“ ۱۷) آپیا اے جبر بے واسطہ کُت تاکہ ہما
 جبر کہ خدایا وتی نبی یسعیایا چے گشائیندگا پورا ہی کہ
 ۱۸) ”اے منی پچینتگیں بندہ این،
 کہ من آپیا دوست داراں، او آپے سراوش آں۔
 من آپے سرا رومُ القدسنازل کنان،
 او آ دنیائے قومانی تھا انصافے اعلانا کال۔
 ۱۹) آنہ وپ جنگی کال، نہ کوکار کال،
 او نہ بازارانی تھا سرے زورا تقریر کال۔
 ۲۰) آ زوریں او لگت مالیں مردماں گوں تہندی نہ کال۔
 آ آیانی سرا رحم کنان کال
 داں کہ دنیائے تھا انصافا فتح نہ کنایینی۔
 ۲۱) او دنیائے قوم آپے سرا ایمان کاراں۔“

عیسائے شیطانے طاقنا شکست دینگ

(مرقس ۳: ۲۰-۳۰، او لوقا ۱۱: ۱۳-۲۳)

②۲ اشیا چے رند لائیں مرڈاں یک جینیں مرڈے عیسائے کرا آرت کہ ہما جتا
 آکور او گنگ کشنگ۔ عیسایا آجوڑ کت، گوا آجر او میم کننگ لگت۔ ②۳ عیسائے ہے
 کارا چے مخلوق حیران پتاں، او گشنگ لگتاں کہ "پیت کاں کہ اے داوڈے تھے وارث
 ایں؟"

②۴ بلے وقتے کہ فریسی فرقبے مرڈاں اے جبرائش کت، گوا گشتے کہ "عیسائی
 صرف جتانی سردار شیطانے طاقنا گوں مرڈانی جتاں کشی۔"

②۵ بلے عیسایا آیانی ولانی حال زانتاں او گشتی کہ "اگاں یک نلکئے مرڈانی دل
 گوں یک دگرا ہور نہ بیاں، او یک دگرا گوں مرڈاں، گوا ہما نلک تباہ بی۔ او اگاں یک
 شہرے یا لوگیئے تھے مرڈانی دل ہور نہ بیاں، او ایک دگرا گوں مرڈاں، گوا آہم
 تباہ بیاں۔ ②۶ ہے پیا اگاں من شیطانے طاقنا گوں شیطانے جتاں مرڈاں چے کشنگ
 یاں، گوا شیطان وتی خلاف وت جنگ کشنگ ایں، او آپیے بادشاہی چتو پیش کپی؟
 ②۷ او اگاں من شیطانے طاقنا گوں جتاں کشاں، گوا شے مرڈم کئی طاقنا گوں مرڈانی
 جتاں کشنگ یاں؟ ہے واسطے شے وتی مرڈم شمارا ذورغ بند ثابت کتاں! ②۸ بلے
 من روح القدسے طاقنا گوں مرڈانی جتاں کشنگ یاں۔ ہے واسطے شے پئے سرا بزانی کہ
 خدائے بادشاہیے طاقت شے دیسا ظاہر ایں۔ ②۹ انچو کہ چ کسے داں ہما وقتا مزن طاقتیے

لوگا جت نہ کاں او نہ مال متاچ گرتی، واں کہ پیسرا آتیا سادا گوں بندی مہر نہ
کاں، مٹوا لوگا جت کشتی۔

③۰ "ہرج کسے کہ منی گوما ہور نہ ایں، آ منی خلاف ایں۔ او ہرج کسے کہ منی
گوما ہو ریا مرؤمانی دلاں خدائے نیگا نہ تریں، آ آیاں خدایا چے دیہر تا چینی۔ ③۱ ہے
واسطہ من شمارا گشاں کہ خدا مرؤمانی ہرج گناہ او جبراں پیل کت کاں۔ بلے اگاں کے
رؤخ القدسا رد کاں، خدا آتیا پیل نہ کاں۔ ③۲ او اگاں کے من کہ انسانے رہر آں،
منی خلاف جبر کاں، خدا آتیا اگا ہم پیل کت کاں۔ بلے اگاں کے رؤخ القدسا رد
کاں، او گشتی کہ آچے کار شیطانے کار آں، مٹوا خدا آتیا نہ اے جہانا پیل کاں او نہ
دیے جہانا۔

دو قسمے مرؤم

(کوفا: ۶: ۲۳-۲۵)

③۳ "اگاں مرؤم ذرچکيا سنبھالاں شرکناں، مٹوا آرتیں بر کاں۔ اگاں نہ، مٹوا
آ خرابیں بر کاں۔ او مرؤم ہرج ذرچکا آچے برا چے بجا کاراں۔ ③۴ ہے پیما، اے
اہلے اولاداں، شما چتو تریں جبر کت کئے، وقتے کہ شادت رد اے؟ چچا کہ ہما جبر کہ
انسانے وایاں، دپا چے در کابنت ایں۔ ③۵ تریں مرؤم وتی دے تے تریں جبراں
دپا چے کشتی، او رویں مرؤم وتی دے تے رویں جبراں دپا چے کشتی۔ ③۶ من شمارا
گشاں کہ ہما ذرستیں جبر کہ مرؤم آیاں گوں دگرانی دلاں سنج کناں، قیاسقے روچا خدا

آیاں چے ہما جبرانی حساب کتابا گری۔ (۳۷) چٹا کہ شے تریں جبراں چے خُدا شمارا بے
 قصور کال، او رویں جبراں چے قصوروار کال۔"

مرؤمانی عیسایا چے کراتے پیش دارنگا گُشنگ

(مرقس ۸: ۱۱-۱۲، او لوقا ۱۱: ۲۹-۳۲)

(۳۸) گُرا شریعتے عالم او فریسی فرقبے مرؤماں عیسایا گُشت کہ "اے واجہ، مارا دتی
 ہستینے بارایا کراتیا گوں ثابت کال پیش ہدار۔"

(۳۹) عیسایا جواب دات کہ "اے زمانہ مرؤم چونیں رو او گمراہ یاں کہ آ صرف
 کرامت چارنگ لوٹاں! بلے خُدا آیاں چچ کرامت پیش نہ داری، سوائے یوئس نبینے
 ہیہیں کراتیا۔ (۴۰) چٹا کہ انجو کہ یوئس داں سئے روج سئے شب مایگے لاپا پت،
 ہے پیمان کہ انسانے رہر آن، ہم داں سئے روج سئے شب زمینے چیرا دفن ہیاں۔
 (۴۱) قیامتے روچا پتوہے شہرے مرؤم اے زمانہ مرؤمانی گوما ہوریا زندگ ہیاں۔ آ
 اے زمانہ مرؤماں قصوروار کناں، چٹا کہ یوئسے پیغاما چے آیاں وتی گناہاں چے توبہ
 کنکا، او من کہ شے پچایاں یوئسا چے مستریں ہستینے آن، [بلے پدا ہم شُمانی پیغاما
 چے توبہ نہ کنکا اے۔] (۴۲) قیامتے روچا یتمن نلکے رانی ہم اے زمانہ مرؤماں گوں
 ہوریا زندگ بی، او آیاں قصوروار کال، چٹا کہ آ سلیمان بادشاہے دانائیں جبرانی گوش
 دارنگا سک ویرا چے اٹککا، او من کہ شے پچایاں سلیمان چے ہم مستریں ہستینے آن،
 [بلے شُمانی جبراں گوش نہ دارے۔]

خُدائے پیغامِ دلانی تھا جاگ نہ دینکا چے شیطانا موقعِ رسی

(کوفا ۱۱: ۲۳-۲۶)

③۲ ”وقتے کہ جتنے کسیا یل داں رو، گُڑا آ اِنکو اِنکو جنگلاں تری تاکہ دتی آراے واسطہ جاگئے در گیکجی۔ اگل انجیں جاگئے نہ رسیتی، ③۳ گُڑا آ دتی دِلا گُشی کہ ’مننا دتی ہما در اٹنگلیں جاگیا پدا روٹک لوٹی۔‘ وقتے کہ آپدا کئے، آگندی کہ ہما مروم چو رہینگلیں لوگے پیا صفا ایں او ہرج چیز تریبے سرا ایں، او خالی ایں اچا کہ آیا دتی ولے تھا خُدائے پیغامِ جاگ نہ داتا۔ ③۵ گُڑا ہما جن رو او دتا چے وگے ہفت گند تریں جن کاری۔ ہما ڈرتیں جن ہما مرونا جنان، او آچے رندے حالت پیرا چے ہم گند تر بی۔ لے زمانے رویں مروناں گوں ہم انجو بی۔“

عِیسائے مات او برات

(مترس ۲: ۲۱-۲۵، او کوفا ۸: ۱۹-۲۱)

③۶ اِنکا پچسی مخلوقا گوں جبر کننگا یا کہ آچے مات او برات ہمووا اٹکل۔ آ ڈتا اوشاتاں او گشتے کہ ”ما پچسیا یا گوں جبر کننگ لوٹیں۔“

③۷ مخلوقا چے کسیا آیا گشت کہ سستی مات او برات ڈتا اوشاتاں او ترا گوں جبر کننگ لوٹاں۔“

۴۸) آپنا جواب دات کہ ”کے منی ماتے پیمانے؟ او کئے کئے منی براتانی پیمانے؟“ ۴۹) گڑاوتی شاگردانی نیمکا اشارہ کت گشتی کہ ”اش آں، کہ منی مات او براتانی پیمانے! ۵۰) چیا کہ ہما کہ منی آسانی پتے رضائے سرا عمل کنان، آ منی برات، گوار او ماتے پیمانے۔“

توم چندو کے مثال

(مرقس ۱: ۲-۹، او لوقا ۸: ۲-۸)

۱۳

① ہما یکنیں روچا پتیس، لوگا چے در اتک، او دریائے کنارہا شت نشت تاکہ مردماں ہدایت یکان۔ ② آئیے چپ او چاگردا باز مخلوق اتک جمع پیت۔ گڑا آیک بوجیکیا سوار پیت نشت، او سجامیں مخلوق دریائے کنارہا اوشتات۔ ③ گڑا آ آیان باز، مہرے مثالانی تھا گشنگا لگت، او گشتی کہ ”یک برے یک ہارپئے یک زینا توم چندنا لگت۔ ④ توم چندنا لاتین توم کیشکاں کپتاں، او مرغ اتکاں او وارت لاس کنتے۔ ⑤ لاتین توم انجیں زینا کپتاں کہ آئیے چیرا سنگ آ۔ آ جلدی رستاں چیا کہ ہوا باز حاک نیست آ۔ ⑥ بے وقتے کہ روچ در اتک، گڑا آ خشک پیت مرتاں پتیا کہ آیانا، روٹگ جالانہ شنگتیاں۔ ⑦ لاتین توم ڈنگریانی تھا کپتاں۔ ڈنگری آیانی گوما ہور زدنگا لگتاں، او آزدنگا نہ اشتتے۔ ⑧ بے لاتین توم شتریں زینا کپتاں۔ آ شتر رستاں، او کشارے رون شربیت۔ لاتین حوشاں صد، لاتیناں شست او لاتیناں سی دانگ وان بست۔“ ⑨ او پتیسایا گشت کہ ”ہرچ کسے کہ منی

جبرانی معنایا سرپد بیگ لوتی، آبسونجی۔“

مثالانی مقصد

(مرقس ۳: ۱۰-۱۲، او لوقا ۸: ۹-۱۰)

۱۰) گُوا ییسائے شاگرد آئیے کرا انکاں، او جُست کئے کہ ”اے واج، تو مردماں

گون مثالانی تھا چتا جبر کئے؟“

۱۱) آینا جواب وات کہ ”خُدا یا شے وِله چم پچ کنکاں تاکہ شتا آئیے بادشاپئے

چیرس جبراں سرپد پیئے، بلے وِگرانی وِله چم پچ نہ کنکنتی۔ ۱۲) چتا کہ ہرج کسے کہ

خُدا ئے بادشاپئے جبراں سرپد بی، خُدا گیشتر سرپد کنکی، او آشر پئے سرا سرپد بی۔ بلے

ہما کہ کم سرپد بی، آینا چے خُدا کم سرپد یا ہم پچ گری۔ ۱۳) من آیانی گوما مثالانی تھا

ہے واسطہ جبر کنکاں چتا کہ آگنداں، بلے میم نہ کنکاں، ایش کنکاں، بلے گوش نہ داراں

او نہ سرپد بیان۔ ۱۴) ہے پیمانہ جبر کہ خُدا یا یسعیا نیا چے گشائینتگا، آپورا ہی کہ

’اے زمانہے مردوم خُدا ئے پیغام ایش کنکاں بلے سرپد نہ بیان،

او چاراں بلے میم نہ کنکاں۔

۱۵) چتا کہ آیانی دل سک این۔

آچو کھرے پیمانہ ایش نہ کنکاں،

او وتی چم بونکننتے۔

تاکہ چو مبی کہ آوتی وِله چتاں گون یگنداں،

منی پیغامِ دلِ گوشِ بکنناں،

او سرپدِ بیاں، منا چے دستِ بندی بکنناں

او من آیاں پُچھٹائیناں۔

①۶ ”بلے شُما، منی شاگردو، بخت آور اے۔ چنا کہ شُمے وِله چم پچ آں او شُما

منی جبرائیل گوش کننگا اے۔ ①۷ من شمارا راست گُشاں کہ بازیرں نبی او نیکیں

مرؤمِ دلِ مانگِ اِتاں کہ ہما کاراں کہ آیاں شُمانی گندگا اے، آیاں ہم بدیتیناں، بلے

نہ دیتنتے، او ہما جبرائیل کہ شُمانی اِش کننگا اے، آیاں ہم اِش بکتیناں، بلے اِش نہ کُتنتے۔

توم چندو کے مثالے معنی

(مرقس ۱۳:۲-۲۰، او لوقا ۸:۱۱-۱۵)

①۸ ”منی جبرائیل گوش بکنے۔ من شمارا سرپدِ کناں کہ توم چندو کے مثالے

معنی جی ایں۔ ①۹ ہما توم کہ چندو کے دستا چے کشکا کپتاں، ہما مرؤمانی پیمانیاں کہ

خُدائے بادشاہیئے پیغامِ اِش کناں، بلے معنا یا سرپد نہ بینتی۔ گُرا ایلےس کئے او ہما پیغام

دلاں چے کھیتے۔ ②۰ ہما توم کہ ہما زینا کپتاں کہ آچھے چیرا سنگ آ، آ ہما مرؤمانی پیمانیاں

یاں کہ پیغامِ گوش واراں، او ہما وقتی دُشیا قبول کبنتی۔ ②۱ بلے پیغامِ آیانی دِلانی

تہا جاگا نہ کاں، انچو کہ ہما توم روتگ نہ بندی۔ ہے پیمانیاں آواں کہیں وقتا ایساں کاراں،

بلے وقتے کہ مرؤم آیاں پیغامے منگے سببا ستائیناں او آسکی گنداں، گُرا آ ہما وقتی

ایمانا یل ویاں۔ (۲۲) ہما توم کہ ڈنگریائی تہا کپتاں، آہما مرڈمانی پیمایاں کہ پیغاما وا گوش دارنتے، بلے اے زندگینے کھر او دولتے دوست دارنگا پھستت ایں، او پیغام آیانی زندگینے تہاچ اثر نہ کاں۔ (۲۳) بلے ہما توم کہ شریں زینا کپتاں او صد، شست او سی دانگ وان بستے، آہما مرڈمانی پیمایاں کہ پیغاما گوش داراں، آہیا سرپد بیاں، او آہیے سراعل کنناں۔"

زہریں کاہے مثال

(۲۴) عیسایا آییاں یک وگے مثالے گشت کہ "خدائے بادشاہیئے اُمت اے پیمایاں کہ یک زمیندار یا واتی زینا شریں غلبے توم کیشائینت۔ (۲۵) یک شپے، وقتے کہ مرڈم واپ اتاں، آہیے دشمن ہما زینا انک او غلبے توماں گوں ہور زہریں کاہے توم کشتی۔ (۲۶) زہریں کاہے غلبے گوما ہور یا رستاں۔ بلے وقتے کہ غلبا حوش بست، گوا زہریں کاہے ظاہر بیتاں۔ (۲۷) گوا ہما زیندارے غلام آہیے کرا اتکاں او گشتے کہ اے واجر، تو وادتی زینا شریں غلبے توم کشتگا۔ گوا اے زہریں کاہے چتو آیانی گوما ہور یا رستاں؟ (۲۸) واجہا گشت کہ اے کار منی دشمناکتا۔ غلاماں جُست کت کہ چے ما برویاں او زہریں کاہاں بٹو جیں؟ (۲۹) آییا گشت کہ اتا، چپا کہ اگاں شما زہریں کاہاں گوجے، گوا چو مبی کہ شما غلباں ہم آیانی گوما ہور یا بٹو جے۔ (۳۰) پئی، زہریں کاہے او غلہ ہور یا بڑواں واں کہ رونے وقت بے۔ گوارونے وقتا من رنوکاں حُلم ویاں کہ آپیسر زہریں کاہاں بٹو جیاں، پھٹلا بکننتے، او آسا بسوختے۔ رندا غلباں بڑناں او منی گوداماں جمع بکنناں۔"

رائیے توم او خمیرے مثال، بزاں
خُدائے پیغامے دنیائے تہا شنگ بیگ

(مترس ۳۰:۳-۳۳، او لوقا ۱۳:۱۸-۲۱)

۳۱) عیسایا آیاں وگے مثال گشتاں کہ ”خُدائے بادشاہی ہما رائیے تومے پیمائیں
کہ کیسا وتی زینا کشت۔“ (۳۲) اگل چے آڈرستیں توماں چے کسان ایں، بلے وقتے کہ
آرومی، آڈرستیں ڈرچکاں چے مستریں ڈرچکے بی او مرغ کایاں او آچے ٹالانی سراکدو
بنداں۔

۳۳) ”او ہم خُدائے بادشاہی ہما خمیرے پیمائیں کہ یک جنین آدمیا سئے ڈیس
آرتا گوں ہور کت او تھالینے تہا لیس داتی۔ ہما خمیر سجائیں تھالے تہا شنگ بیت
او سجائیں آرت خمیر کئی۔“

۳۴) اے ڈرستیں ہر عیسایا مخلوقا مثالانی تہا گشتیگتاں، او بے مثالا آیاں گوں
ہر نہ کھنیتی۔ (۳۵) تاکہ ہما ہر کہ خدایا وتی نیپا چے گشائیننگا پورا ہی کہ
”من مرڈماں گوں مثالانی تہا ہر کناں،

او ہما ہرماں سرپد کناں

کہ دنیائے پیدا بیگا چے پگرواں انگاچ کیسا نہ زاننگتاں۔“

زہریں کا ہے مثالے معنی

۳۶) عیسایا مخلوق یل دات او لوگا شت۔ گوا شاگرد کرا اگنتی او گشتے کہ "مارا زینا رستگیاں زہریں کاہے مثالے معنایا سرپد بکال۔"

۳۷) آتیا گشت کہ "ثریں توم کشوک من آن کہ انسانے رہر آن، (۳۸) زمین اے دنیائے مرموم آن، او ثریں توم ہما مرموم آن کہ خدائے بادشاہیئے اُمت آن۔ زہریں کاہ ایلے اُمت آن، (۳۹) دشمن کہ آتیا زینا زہریں کاہ کشت آ ایلے جند ایں، رون قیامتے روچ ایں، او رنوک فرشتہ یان۔ (۴۰) انچو کہ رنوک ہما زہریں کاہ گوجاں او آسا سوچاں، ہے پیمان قیامتے روچا ایلے اُمتا گوں ہم انچو بی۔ (۴۱) من کہ انسانے رہر آن، وتی فرشتہاں دیم دیاں، او آ منی بادشاہیئے تہا چے ہما ڈرستیں روکار او دیگران گمراہ کنوکاں کشاں، (۴۲) او آیاں دوزنے آسا سوچاں۔ ہمودا مرموم گریونگ او دنان ڈرشدگا بیاں۔ (۴۳) گوا نیکیں مرموم وتی آسانی پتے بادشاہیا نُورے پیمان ترپاں۔ ہرج کسے کہ منی جبرانی معنایا سرپد بیگ لوئی، آ بسونجی۔"

چیرین خزانہ او مُردارِ دے مثال، بزاں خدائے

اُمتی بیگ ڈرستاں چے مزن قدر ایں

۴۴) عیسایا گشان کُت کہ "خدائے بادشاہیئے نوکیں اُمتی بیگے قدر چیرین خزانہ

پیما میں کہ زمینے تہا کڈا ایں۔ وقتے کہ کسیا اے خزانہ دست کپی، گڑا آپدا ڈنگی چیر
دستی۔ آگلا بال بی، او ہرج چیزے کہ است ایتی ہما ڈرستساں بہا کاں او ہما زینا بہا
گری۔

۳۵) ”او ہم خدائے بادشاہیئے قدر ہے پیمان کہ یک سوداگرے شریں
مروار دانی گرنگے شوہازا بی۔ ۳۶) وقتے کہ آنچیں مرواروے در گجی کہ سک مزین
قدرے، گڑا ہرج چیزے کہ است ایتی ہما ڈرستساں بہا کاں او ہما مرواردا بہا گری۔

ماہی گرے دامے مثال، بڑاں قیامتے
روچا فرشتہانی نیک او بدانی جدا کنگ

۳۷) ”ہم خدائے بادشاہیئے تہا مروماں چے حساب کتاب گرنگ ہے پیمان بی انچو

کہ ماہی گر دتی دامان دریایا دور دیاں، او آیانی تہا

ہرج قسمے ماہیگ کئے۔ ۳۸) وقتے کہ آیانی

دام ماہیگاں چے پربیاں، آ آیان دریائے

کنارہا کاراں۔ گڑا آئنداں، آیان چے شریں

ماہیگاں گچیناں ٹوکریاں کناں، او بے کاریاں ماہیگاں

دور دیاں۔ ۳۹) ہے پیمان قیامتے روچا ہم بی؛ فرشتہ کا یاں او بدیں مروماں خدائے نیکیں

اقتا چے کشاں جڈا کنناں۔ (۵۰) آ آیاں دوزنے آسا کنناں کہ ہمووا مرؤم گریونگ او .
دنتان ڈرشنکا بیان۔"

عیسائے شاگرد نوکیں او کوانیں
عہدے بارایا مرؤماں سوج وات کنناں

(۵۱) عیسایا وتی شاگرداں چے جست کت کہ "چے شمانی اے ڈرستیں جبران
سر پد بیتے؟"

آیاں گشت کہ "او۔"

(۵۲) گڑا آتیا گشت کہ "ہرج شریعتے عالم کہ منی شاگرد بی، او منا چے خدائے
بادشاہینے بارایا سکھی، آ وتی علیے خانہا چے مرؤماں خدائے کللے نوکیں او کوانیں
عہدے جبران سوج وات کل۔"

ناصرتے مرؤمانی عیسایا رو کنگ

(مرقس ۱: ۶-۱۶، او لوقا ۲: ۱۶-۳۰)

(۵۳) وقتے کہ عیسایا آیاں اے مثال وات خلاص کتاں، گڑا آودا چے در اتک،

(۵۴) او پدا وتی شہر ناصرتا اتک۔ ہمووا آ آیانی عبادت خانہا شت او مرؤماں ہدایت
کنکا لگت۔ آ آچے جبران چے حیران بیتاں او یک وگرا گشتکا لگتاں کہ "کنیا اشیا چشیں

وانامیں جبر او کرامت پیش دارگے طاقت وانا؟ ۵۵) چے اے ہما سوتارے بیچ نہ این؟
 او چے ماتے نام مریم نہ انتی؟ او چے آچے برات یعقوب، یوسف، شمعون او یہودوا
 نہ یان؟ ۵۶) چے آچے ڈرستیں گوار ادا مے کرا نہ نشنگاں؟ گوا کنیا ایشیا اے طاقت
 وانا؟" ۵۷) گوا آیاں عیسی ردکت۔

عیسیا آیاں گشت کہ "ہرچ نبیا وگے جاگیاں عزت رسی، بلے وتی تلک او
 لوگے مردناں چے نہ۔" ۵۸) او آیاں اووا باز کرامت پیش نہ داشت، چیا کہ اووے
 مردناں آچے سرا ایمان نہ یارت۔

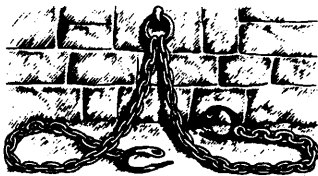
پیرودیے میچائے گرونا جنائینگ

(مرقس ۶: ۱۳-۲۹، او لوقا ۹: ۴-۹)

۱۳

① ہما روچاں گیل صوبے حاکم پیرودیسائے کارانی بارایا ایش
 کت۔ ② گوا آیاں وتی درباریاں گشت کہ "اے میچی غسل دیوک
 این، کہ خدایا مردگاں چے پدا زندگ کتا۔ ہے واسطہ آچشیں کرامت پیش دارنگ
 این۔"

③-④ پیرودیسائے میچی گرائینتا قید کنائینگا۔ چیا کہ میچیا آ ملامت کنگا کہ

"اے شریعتے خلاف این کہ تو وتی براتے
 لوگیا سانگ بکنے۔" چیا کہ پیرودیسائے وتی
 برات فکسے لوگی پیرودیہ سانگ کنگا، او

اے کار شریعتے خلاف آکر کے وتی براتے لوگیا سانگ بکال وقتے کہ آچے برات
زندگ ایں۔ ۵۔ ہیرودیسا سٹھی کشائینگ لویت، بے مخلوقا چے تڑ سٹھگتی، چیا کہ
آیاں سٹھی نیئے ٲٲٲگا۔

۶۔ ہیرودیسا وتی ساگہے روچا بازیں مرڈے وتی دربارا دعوت دات۔
ہیرودیابے جنکا مہمانانی پچا ناچ کٲ۔ آچے ناچا چے ہیرودیے دل بھنجو وش بیت
۷۔ کہ آیا سوگند دارت کہ ”ہرچی کہ تو لوٹے، من تراویں۔“

۸۔ جنکا وتی ماتے سوچے سراگشت کہ ”سٹھی غسٹ دیوکے گردنا بھنائیں، او
آچے بڑھگیں سرا منایک تھالئے تہا لوٹائیں بڈے۔“

۹۔ آچے ہے ہرا چے ہیرودیس غما کٲت، بے چیا کہ آیا دعوتے مہمانانی دیسا
سوگند وارٹنگا ہے واسطہ آیا وتی سپاہیاں حکم دات کہ ”ہرچی کہ جنک لوٹنگا ایں،
بڈھتی۔“ ۱۰۔ آیا وتی سپاہی دیم داتاں، او آیاں قیدا سٹھائے گردن جت۔ ۱۱۔ آیاں
آچے سر تھالئے تہا کٲ، جنکا آرت داتے، او جنکا آ وتی ماتے کرا بڑت۔

۱۲۔ گھڑا سٹھائے شاگرد قید خانہا انکاں او آچے بیت بڑت دفن کٲے۔ رندا آ
عیسائے کرا انکاں او آیا ہے حال داتے۔

عیسائے پنچ ہزارا چے گیش مردماں درگ وارینگ

(مرقس ۶: ۳۰-۳۳، لوقا ۹: ۱۰-۱۲، او یوحنا ۶: ۱۲-۱۴)

۱۳۔ وقتے کہ عیسایا ہے حال اش کٲت، گھڑا آ وتی شاگرداں گوں یک بوجیکیا

سوار بیت، یک جنگلیا شت تاکہ آیوکتانا بیٹاں۔ وقتے کہ مخلوق ہے جہا سنی بیتاں، آوتی شہراں چے در اتکاں او پادوانیا آئیے رندا کپتاں۔ (۱۲) وقتے کہ عیسیٰ بوجیکا چے ایر کپت، آینا مزینں مخلوقے دیت۔ آینا آیانی سرا بڑگ اتک او آیانی بہار جوڑ گشتی۔ (۱۵) بیگائے وقتا آئیے شاگرد آئیے کرا اتکاں او گشتے کہ ”ما ادا ویرانیں جاگائیا کپتگیں، اونی بازویراں۔ مخلوقا اجازت بدے تاکہ میتگاں برواں او درگ گراں بوراں۔“

(۱۶) بلے عیسیا آیان گشت کہ ”آیاں روگے ضرورت نہ ایں۔ شما وت آیان ورگ بوراں۔“

(۱۷) آیان جواب دات کہ ”مئے کرا وا صرف پنچ نان او دو ماہیگ است ایں۔“
 (۱۸) آینا گشت کہ ”آیاں منی کرا بیارے۔“ (۱۹) او مخلوقا گشتی کہ ”چہرانی سرا پندے۔“ آینا پنچیں نان او دوئیں ماہیگ زرتاں، آسمانے نیمگا چارت او خدایا چے برکت لوپتی۔ آینا نان او ماہیگ ٹمر ٹمر کت، شاگرداں دات، او آیان مخلوقا داتاں۔
 (۲۰) ڈرستیں مردماں لاپ سیریا ورگ دارت، او سراروکیں ٹمران چے شاگرداں دوازده ٹوکری پُر کت۔ (۲۱) ہما مردماں کہ ورگ دارت، آیانی تھا، جنیں آدم او چکاں چے سوائے، اندازاً پنچ ہزار مردیں آدم اتاں۔

عیسائے دریائے آپے سرا ترمگ

(مرقس ۶: ۲۵-۵۲، او یوحنا ۶: ۱۶-۲۱)

(۲۲) ایشیا رندا عیسیا وتی شاگرداں حکم دات کہ ”شما بوجیکا سوار پیئے، او منا چے

پیسرا دریائے دومی کنارہا بروے، داں کہ من مخلوقا اجازت دیاں۔" (۲۳) مخلوقے رونگا رند عیسیٰ ایوکا کوہا دما کننگا شُت، او داں بیگایا ہمووا داشتی۔ (۲۴) ہما وقتا ہما بوجیک کہ آئیے تہا شاگرد سوار اتاں، آکنارہا چے باز ویر شنتگا۔ گوات آئیے ویسی نیمگا چے کشنگا یا، چول مست بیہنگتاں او بوجیکا چست ایر کننگا اتاں۔

(۲۵) شے چارمی پا۔ عیسیٰ دریائے آپے سرا تران ترانا آیانی نیمگا اتک۔ (۲۶) وقتے کہ شاگرداں آ آپے سرا ترنگا دیت، آدل وارگ بیتاں او گشتے کہ "اے واچے!" او ترسا چے کوکارا لگتاں۔

(۲۷) بلے عیسایا آیاں گشت کہ "لے من آن، وتی دلل ڈڈکنے، او مترے!" (۲۸) پطرسا گشت کہ "اے واج، اگاں اے تو اے، گڑا منا حکم ہدے کہ من ہم آپے سرا پترل او تنی کرا بیایاں۔"

(۲۹) عیسایا گشت کہ "بیا۔" گڑا پطرس بوجیکا چے ایر کپت، او آپے سرا ترانا آئیے نیمگا رونگا لگت۔

(۳۰) بلے وقتے کہ ترندیں گوات دیتی، گڑا ترستی او ہڑنگا لگت۔ آئیہا کوکار کت کہ "لے واج، منا پچامین!"

(۳۱) عیسایا ہما دمانا وتی دست دراج کت او پطرس داشتی۔ گشتی کہ "اے کم ایسان، تو چیا وتی دلا شک آرت؟" (۳۲) انچو کہ آدو میں بوجیکا سوار بیتاں کہ گواتا داشت۔

(۳۳) گڑا شاگرداں عیسیٰ سجدہ کت او گشتے کہ "حق او دل تو خدائے حبیب

اے!"

عیسائے گنہگاروں کے لیے دعا

(مرقس ۶: ۵۳-۵۶)

۳۳ عیسیٰ اور شاگردوں نے دریا گوازینت، اور آپ نے دوئی کنارہ گنہگاروں کے لیے دعا
انکار۔ ۳۵ وقت کے ہمووے مرڈاں عیسیٰ پہچا آرت، گڑا آیاں ہما سچا میں عللقے
مرڈاں آپے آینگے حال دات، اور مرڈاں وتی ڈرستیں بیمار آپے کرا آرتاں۔ ۳۶ آیاں
آیا چے دست بندی کت کہ ”مے بیماراں صرف وتی جیے دانے دست پر کنکا بل
ناکہ آجوڑ ہیاں۔“ ہرج کیا کہ آپے جیے دامن دست پر کت آجوڑ ہیت۔

دعا اور شریعتی مقابلہ

(مرقس ۷: ۱۳-۱۲)

۱ گڑا یروشلمہ چے لاتیں فریسی فرقیے مرڈم اور شریعتی عالم عیسائے کرا
انک اور گشتے کہ ۲ ”سئی شاگرد چپا پت پیرکانی رواجوں روکناں؟ آچپا

ورگ درگا چے پیرا وتی دستاں نہ شوداں؟“

۳ عیسایا جواب دات کہ ”شما چپا وتی رواجانی پورا کینگے واسطہ خدائے حلمان
روکنے؟ ۴ چپا کہ خدایا حلم و اتا کہ وتی مات پتا عزت بدینے، اور ہرج کسے کہ وتی
مات پتا بد رو داں، گڑا آمرگے سزایا کرزی۔“ ۵ بلے شما مرڈاں اے رواجوں سوج

کنے کے لیے وہی مات پتا گشت کا کہ 'منی ہما چیز کہ شے حق میں، من شمارا نہ دیانی
 چیا کہ من اے خدائے ناما وقف کتا۔' ⑥ جو کنگا چے ہما مرؤم وہی مات پتا عزت
 نہ داں۔ ہے پیا شے وہی اڈ کنگیں رواج خدائے گلماں رد کناں۔ ④ اے عنافقاں،
 خدایا شے بارایا یسعیانیا چے لے ہر گشائینتا کہ

⑧ 'اے اُمت وہی دپا گوں منی تعریفا کاں،

بلے وہی وللی تہا منا جاگا نہ داں۔

⑨ آفضولا منی عبادتا کناں،

چیا کہ آ منی گلماں جاگیا مرؤماں انسانے گلماں سوچ دیں۔"

انساناں پلپت کنوکیں چیز

(مرقس ۷: ۱۲-۲۳)

⑩ گڑا عیسایا مخلوق وہی کرا لوناہینت او گشتی کہ "منی ہرا دل گوش کنے تاکہ

شما آئیے معنایا سرپد پیئے۔ ⑪ ہرج درگے کہ انسانے دپا چے آئیے لاپا رو، آ آئیہ
 پلپت نہ کاں۔ بلے ہما ہر کہ آئیے دپا چے در کایاں، ہما آئیہ پلپت کناں۔"

⑫ گڑا شاگرد کرا اکلنتی او گشتے کہ "چے تو سئی اے کہ تئی اے ہرا چے

فریسی فرقبے مرؤم ولاگران ہینگاں؟"

⑬ آئیہ جواب دت کہ "ہما دڑستیں مرؤم کہ منی آسمانی پتے اُمتی نہ یں، آئیہ

آرد کاں، انجو کہ ہارپئے بے کاریں ڈرچکاں گھومی۔ ⑭ آئیہ بلے، چیا کہ آکوریں راہ

سوج دیوک آن۔ اگھ کورے کوریا۔ اہ پیش داری، گڑا دوہیں کڈا کپاں۔“
 ⑮ پترسا آتیا گشت کہ ”مارا بگش کہ انسانے دپا چے در انگلیں صبر چتو آتیا
 پلپت کناں؟“

⑯ عیسایا گشت کہ ”چے شما ہم داں انگا نا کجھ اے؟“ ⑭ او اے صبرا سرپد نہ
 اے؟ کہ ہرچ چیزے کہ انسان وارت، آپسرا آئیے دپا رو، اودا چے آلاپا رو، او رندا
 لاپا چے در کیتی۔ ⑰ بلے رویں صبر کہ انسانے ولے تہایاں، او دپا چے در کایاں،
 ہما آتیا پلپت کناں۔ ⑱ چتا کہ انسان وتی ولا رویں خیال پیدا کناں، مثلاً خون، زنا، بد
 کاری، بڑی، ڈردنیں شاہدی او با پشٹا غیبت کنگ۔ ⑳ ہے کار انسانا پلپت کناں،
 بلے نہ ششمتلیں دستاں گوں درگ درنگ انسانا پلپت نہ کناں۔“

یک غیر یہودی جنین آدمیے ایمان

(مرقس ۷: ۲۳-۳۰)

⑲ عیسی وتی شاگرداں گوں اودا چے در اتک، او غیر یہودیانی علاقہاں گشت
 کہ آصوّر او صیدائے شہرانی کش گورا اتاں۔ ⑳ گڑا چو بیت کہ یک کنتانی جنین
 آدمے کہ ہما علاقہاں نشتگا، آتیا عیسائے پشٹا چے کوکار کت کہ ”اے واجہ، داوڑے تھنے
 وارث، منی سرا بڑگ بکال! منی جکے سرا جفے او حالت سک خراب اتی۔“
 ㉑ بلے عیسایا آتیا چ جواب نہ وات۔ آئیے شاگرداں آتیا گشت کہ ”اے واجہ،
 ایشے سوالا پورا بکال، چتا کہ آئے پشٹا پشٹا کوکار کناں پیدا کناں میں۔“

۲۳) آیا جواب دات کہ "خُدا یا منا غیر یہودیائی واسطہ نہ، بلے صرف بنی
 اِتراییائی واسطہ دیم داتا کہ آچو کاریں میثانی پیما گمراه یں۔"
 ۲۵) گُڑا ہما جنیں آدم آچے پاواں کپت او گُشتی کہ "اے واجہ، منادت
 یگاں۔"

۲۶) آیا جواب دات کہ "اے ثرنہ این کہ من بنی اِتراییائی حقان پچ بگراں او
 غیر یہودیائی پدیاں، انچو کہ کسے چنگائی درگاں کچکال پداں۔"
 ۲۷) جنیں آدما گُشت کہ "اے واجہ، اے جبر راست یں۔ بلے لچک ہم وتی
 مالکانی سراروکیں درگاں دران۔"

۲۸) گُڑا عیسیا آیا گُشت کہ "اے گوار، تئی ایمان باز یں۔ بُرو، تئی سوال
 پُورا یں۔" او ہما دمانا جیک جوڑ ہتی۔

عیسائے بازیر مردے جوڑ کنگ

۲۹) اودا چے در آینگا رند عیسی گیل دریائے کرا انک، او یک کوہیا سر کپت
 نشت۔ ۳۰) مزنیں مخلوٹے آچے کرا انک۔ آیاں ونا گوں کور، لنگ، مُنڈ، گنگ او
 وگے باز قسے بیمار آرتاں۔ آیاں آ آچے دیما نندارینتاں، او آیا آدڑست جوڑ کتاں۔
 ۳۱) وقتے کہ مخلوقا دیت کہ کور میم کنگ یاں، لنگ ترنگ یاں، مُنڈ ڈرا بیتنگاں، او
 گنگ جبر کنگ یاں، گُڑا آ حیران بیتاں او بنی اِتراییلے خُدائے تعریف کتے۔

عیسائے چار ہزارا چے گیش مرڈاں ورگ واریننگ

(مرقس ۸: ۱-۱۰)

۳۲) عیسایا وتی شاگرد وتی کرا لوٹا نینت گشتاں کہ ”منا اے مخلوقے سرا سک بزرگ کان، چتا کہ سنے روج این کہ آمی گوما یان، او آیانی کرا ورگ نیست این کہ بوراں۔ من نہ لوٹاں کہ آشد لپ پدا برواں او راہا تسل پکپاں۔“

۳۳) شاگرداں گشت کہ ”تا چشیں مزین مخلوقا لپ سیریا ورگ واریننگا ایچو نان لے جنکے تہا کجا چے بیاریں؟“

۳۴) عیسایا آیاں چے جست کت کہ ”شمے کرا چینچو نان است این؟“

آیاں جواب دات کہ ”ہفت نان او لاتیں کسانیں ماہیگ۔“ ۳۵) گورا عیسایا مخلوقا بنا نینگے حکم دات۔ ۳۶) آتیا ہما ہفتیں نان او ماہیگ زرتاں، او آیانی واسطہ خدایا چے برکت لویتی۔ آتیا نان او ماہیگ ٹر ٹر کت، شاگرداں داتاں، او شاگرداں مخلوقا۔ ۳۷) ڈرستیں مرڈاں ورگ دارت سیر کت، او ہینچو ورگ پیش گینکے کہ شاگرداں سرارو کاں چے ہفت ٹوکری پر کت۔ ۳۸) ہما مرڈاں کہ ورگ دارت، آیانی تہا، جنیں آدم او چنگاں چے سوائے، اندازاً چار ہزار مردیں آدم اتاں۔

۳۹) گورا عیسایا مخلوقا روگے اجازت دات، آ او آچے شاگردو بوچکا سوار بیت، او

مگدے علاہا شتاں۔

مرؤمانی عیسیا کراتے پیش دارنگا گشتگ

(مرقس ۸: ۱۱-۱۳، او لوقا ۱۲: ۵۳-۵۶)

① لاتیں فریسی او صدوتقی فرقهانی مرؤم عیسائے کرا اٹکلن۔ آیان

آیے آزمائینگے واسطہ گشت کہ "مارا کراتے پیش بدار تاکہ ما بزائیں کہ

خُدا یا ترا دیم داتا۔"

② بلے آئیا گشت کہ "روچ ایر روگے وقتا، اگل آسمان صاف تھی، گُرا شُما

گُشے کہ 'باندنا موسم شربی۔' ③ او اگل صُبحے سرا آسمان سور او مُج بی، گُرا شُما گُشے کہ

"مرچی طوفان بی۔" شُما آسمانے نشانیاں پتجا کارے، گُرا چتو اے زمانبے نشانیاں پتجا

آرت نہ کنے؟ ④ اے زمانبے مرؤم چونیں رو او گمراه یاں کہ آصرِف کرامت چارنگ

لوانا! بلے خُدا آیان چچ کرامت پیش نہ داری، سوائے یونس نبینے پیس کراتیا۔" گُرا

آئیا آیل داتاں او شت۔

فریسی او صدوتقی فرقهانی ہدایتاں چے ہوشیار بینگ

(مرقس ۸: ۱۳-۲۱)

⑤ گُرا عیسی او آیے شاگرد بوجیکا سوار بیت، دریائے دومی کنارہا شتاں۔ بلے

شاگرد وتی گومانان زیرنگا شموشتاں۔ ⑥ عیسیا آیان گشت کہ "فریسی او صدوتقی

فرقہبانی ضمیرا چے ہوشیار میئے!

④ شاگردوت مہ وتا بحث کننگا لگتیاں کہ ”ایشیا مارا اے جبرہے واسطہ گشتا چیا

کہ ما وتی گومانان نہ زرتا۔“

⑧ بلے آتیا آیانی دلے حال زانت او گشتی کہ ”اے کم ایماناں، شما چیا وت

مہ وتا بحث کننگا اے کہ ’مئے کزاناں نیست این؟‘ ⑨ واں انکا شما سرپد نہ پیتے؟

چے شمارا اے جبریا نہ این کہ من پنچ نانا گوں پنچ ہزار مرزوانی لاپ سیرکت؟ او

سراروکل چے شما چہنچو ٹوکری پُرکت؟ ⑩ چے شمارا اے جبرہم یا نہ این کہ من

ہفت نانا گوں چار ہزار مرزوانی لاپ سیرکت؟ او سراروکل چے شما چہنچو ٹوکری پُر

کت؟ ⑪ گوا چتو شما سرپد نہ پیتے کہ من شمارا گوں نالے بارایا جبر نہ کننگا اتاں؟ بلے

من شمارا اے گشت کہ فریسی او صدوتی فرقہبانی ضمیرا چے ہوشیار میئے!“

⑫ گوا شاگرد سرپد بیتاں کہ آتیا آیاں نالے ضمیرا چے ہوشیار بینگا نہ گشتنگا، بلے

فریسی او صدوتی فرقہبانی ہدایتاں چے۔

پطرسے عیسایا ا لمسیج منگ، بزناں خدائے مقدریں نایب

(مرقس ۸: ۲۴-۲۵، او لوقا ۹: ۱۸-۲۱)

⑬ عیسیٰ قیصریہ فلیپی شہرے کش گورے علاقہ رست، او وتی شاگردواں چے

جست کننگا لگت کہ ”من کہ انساںے رہر آں، مرؤم منی بارایا چے گشتاں کہ من کئے

آں؟“

۱۴) آیاں جواب دات کہ "لاتیں گشاں کہ تو سنجی نسل دیوک اے کہ پدا زندگ بیٹکے۔ بلے وگے گشاں کہ تو ایاس، یرمیا، یا وگے نبیاں چے یکے اے کہ پدا زندگ بیٹکے۔"

۱۵) گوا آیا جُست کُت کہ "شر ایں، شُماوت منی بارایا چے گُشے کہ من کئے آں؟"

۱۶) شمعون پطرسا جواب دات کہ "خدا کہ دایما است ایں، تو آچھے مقرر ایں نایب او حبیب اے!"

۱۷) عیسیا آیا گشت کہ "اے شمعون بن یوحنا، تو دا بخت آورے اے! چپا کہ اے جبرتی سراج انسانانہ، بلے منی آسمانی پتا فاشق کُتا! ۱۸) من ترا گشاں کہ تنی نام پطرس ایں، بڑاں سینگ۔ انجو کہ مردم وتی لوگے بنیادا سینگے سرائیر کناں تاکہ پکا بی، ہے پیمان ترا وتی اتے سراستر مقرر کناں تاکہ تو آیا پکا بکنے۔ او شیطان ہم آیا شکست دات نہ کاں۔ ۱۹) انجو کہ جاگائے چابی چوکیدارے کرا بیان او آیا اختیاری بی کہ کیا جاگائے تہا رونگا پٹی یا مٹی، ہے پیمان ترا خدائے بادشائے تہا اختیاری دیاں کہ تنی جبرانی زیرنگا چے خدائے راہ مردمانی واسطہ پچ بی، او تنی جبرانی رد کنگا چے آیانی واسطہ خدائے راہ بند بی۔"

۲۰) گوا عیسیا وتی شاگرداں حکم دات کہ "اے جبر اکیا گوں فاشق کئے کہ من خدائے مقرر ایں نایب ایں۔"

عیسائےِ وتی مرگ او پدا زندگی بیگے بارایا گُشتگ

(مرقس ۸: ۳۱-۹: ۱، او لوقا ۹: ۲۲-۲۷)

۲۱) ہما وقتا چے رند عیسیٰ وتی شاگرداں سرپد کننگا گتت کہ ”باید ایس کہ من یروشلما بُرواں او ہمودا یہودیائی مستر، مزینں پیشوا او شریعتے عالمانی دستاں باز سکی بساں، آ منا بکشل، او سخی ردچا خُدا منا مردگاں چے پدا زندگی بکال۔“

۲۲) پطرسا عیسیٰ یک نیگیا بُرت او اعتراض کننگا گتت کہ ”اے واجر، بیبلئے

تئی گوما چو ہجر می!“

۲۳) عیسایا چک ترینت، پطرسا گشتی کہ ”اے شیطان، منی دیسا چے ویر پینے!

تو منا خُداے رضائے پورا کننگا چے مدار۔ تئی خیال خُداے نیگے نہ یان، بلے انسانے

نیگیگ آں۔“

۲۴) گُوا عیسایا وتی شاگرداں گشت کہ ”اگاں کے منی شاگردو بیگ لوئی، آ وتی

ولے خواہشاں یل بیداں، منی واسطہ سزا رسنگینے پیمانہ وتی صلیبا بزیری او وتی ساہے

قُربان کننگا چک پد می، او منی ہمبہراہ ہی۔ ۲۵) چپا کہ ہرج کے کہ آے جہانا وتی

ساہا دوست داری، ویسے جہانا خُدا آتیا تباہ کال۔ او ہرج کے کہ منی خاطر وتی جانا

قُربان کال، ویسے جہانا خُدا آتیا دائمی زندگی واں۔ ۲۶) اگاں کیسے کرا سجاہیں دنیائے

مال متاع ہی، بلے دائمی زندگیئے حقدار نہ بی، گُوا ایشیا چے آتیا واچ فائدہ نہ رسی! او

دنیائے تہاچ چیز نیست ایس کہ آتیا گوں انسان دائمی زندگی بہاگت بکال۔ ۲۷) ہما

وقت نژیک میں کہ من کہ انسانے رہر آں، وتی آسانی پتے شانا، وتی فرشتہاں گوں
 اے دنیا یا پدا کایاں۔ گُوا من ہرچ کسیا آئیے کنکلیں کارانی بدلا دیاں۔ (۲۸) من شمارا
 راست گُشاں کہ ادا لاتیں مرؤم است آں کہ آداں ہما وقتا مرگانہ گنداں داں کہ آ
 من کہ انسانے رہر آں، منا بادشاہ بیگ او آینگا نہ گنداں۔"

عیسائے دیے رنگے بدل بیگ

(مرقس ۲:۹-۱۳، او لوقا ۹:۲۸-۳۶)

۱) اے جبرانی شش روچا رند عیسایا وتا گوں صرف پطرس، یعقوب
 او آئیے برات یوحنا زرتاں او یک بُرزیں کوہیا بُرتنتی۔ (۲) ہمودا آیانی
 دیما آئیے دیے رنگ بدل بیت۔ آئیے دیم روچے پیما ترپنگا گُلت، او گورے گُد
 نُورے پیما اسپت بیتنتی۔ (۳) اناگاہا دو مرؤمانی رُوح آیانی دیما ظاہر بیتاں او عیسایا
 گوں گپ جنگا گُلتاں۔ آموسی او ایلاس نبی اتاں۔ (۴) پطرسا عیسایا گُشت کہ "اے
 واج، اے شرایں کہ ما ادا تنی گوما ایں۔ اگل تُو لوٹے، گُوا ما ادا سنے کڈک بنا یئیں،
 یکے تنی، یکے مَوسائے او یکے ایلاس واسطہ۔"

۵) اناگ پطرس جے جبر اکنگا یا کہ اناگاہا یک ترپناکیں جمبرے اتک، آیانی سرا
 ساگ کُتی۔ جمبرا چے خُداے آواز اتک او گُشتی کہ "اے منی حبیب ایں۔ من ایشیا
 گوں سک وش آں۔ شما ایشیے جبراں بَمنے۔"

۶) اے آوازے ایش کننگا چے شاگرد تُرسا گار بیتاں او دیم شکیلنا کپتاں۔

- ④ گُوا عیسیٰ آیانی کِرا اَنک، آدست پَر کُنتی او گُفتی کِ ”پاد آئے، مٹرے۔“
- ⑧ گُوا شاگرداں وتی سرچست کُت چارت او آییاں دیت کِ اودا عیسیایا چے سِوائے وگے سچ کسے نیست ایں۔

- ⑨ انچو کِ عیسیٰ او شاگرد کوبا چے بنا ایر کینگا اتاں کِ عیسیایا آییاں حُکم دات کِ ”ہے واقعہ کِ شُما ہنئی دیتا، ایشیئے بارایا داں ہما وقتاچ کِسیا گوں جبر کنے داں کِ من کِ اِنسانے رہر آن، خُدا منا مُردگاں چے پدا زندگ نہ کاں۔“
- ⑩ شاگرداں آییا چے جُست کُت کِ ”شریعے عالم چتا چو گُشاں کِ خُدائے مُقرّرین نابے لے دُنیا یا آینگا چے پیرا ایلاس نپا پدا آینگ لوی؟“
- ⑪ آییا جواب دات کِ ”آیانی ایلاس پدا آینگ او مرؤمانی دلاں خُدائے پیغامے گوش دارنگا تیار کنگے بارایا اے جبر راست ایں، ⑫ بلے من شُمارا گُشاں کِ ایلاس پدا اَنک۔ بلے آییاں آہجا نہ یارت او وتی ولے بلا آئیے سرا سکتی کُتے۔ ہما وقت نرک ایں کِ من کِ اِنسانے رہر آن، ہم آیانی دِستا سکتی سگاں۔“

۱۳) گڑا شاگرد سر پہ بیتاں کہ ایسا نبی سچھی نسل دیو کے صورتا اتکا۔

عیسائے جنینیں بچکیا جوڑ کنگ

(مرقس ۹: ۱۴-۲۹، او لوقا ۹: ۲۴-۲۳)

۱۴) وقتے کہ آکوبا چے ایر کپتاں، او مخلوقے کرا اتکاں، گڑا مخلوقا چے یک مرزے عیسائے کرا انک او آچے پاواں کپت ۱۵) گشتی کہ "اے واج، منی پچے سرا بڑگ بکاں، چتا کہ آتیا مرپے بیماری ایں، او اے بیماری سک عذاب کنتی۔ باز برا آ آسا کہی او باز برا آتیا۔" ۱۶) من آتئی شاگردانی کرا آرتا، بے آیاں آ جوڑ کت نہ کت۔" ۱۷) عیسایا گشت کہ "اے بے یقینیں او گمراہیں قوم! من داں چھنجو وقتا شے گوما بیماں؟ او داں چھنجو وقتا شے بے یقینیا بسگاں؟" گڑا چکے پتا گشتی کہ "تو وتی بچا منی کرا بیار۔" ۱۸) عیسایا جن ہگل دات۔ ہگل دینگا گوں ہور جتا بچک یل دات او ہا دانا آ جوڑ پت۔

۱۹) رندا، وقتے کہ عیسی ایوکا بیت، گڑا شاگرد کرا انگنتی او جست کئے کہ "ما لے بچکے جن چتا کت نہ کت؟"

۲۰) - ۲۱) آتیا جواب دات "چتا کہ شے ایمان کم ایں۔ من شمارا راست گشاں کہ اگاں شے ایمان کسانئیں رائیئے تو سے قزا بی، گڑا شما اے کوبا حکم دات کنے کہ اودا چے در آ، او اودا برو بزو، گڑا آرو۔ او شے دستا ہرج کارے بیت کل۔"

عیسائے دومی براوتی مرگے بارایا گشنگ

(مرقس ۹: ۲۰-۲۲، او لوقا ۹: ۲۳-۲۵)

②۲ وقتے کہ عیسیٰ او آئیے شارد گلیل صوبہا اٹک جمع بیتاں، گڑا عیسایا آیاں گشت کہ ”ہما وقت نژیک ایں کہ کسے من کہ انسانے رہر آں، منا گرا یعنی او حاکمانی دستاں داں۔“ ②۳ آمانا کشاں، بلے سخی روچا خدا مانا مردگاں چے پدا زندگ کاں۔“
ہے صبرا چے شاگرد غما کپتاں۔

بیت المقدسے چندہ

②۴ وقتے کہ عیسیٰ او شاگرد کپرتخومے شہرا اٹکاں، گڑا بیت المقدسے چندہ گروک پطرسے کرا اٹکاں، او جست کئے کہ ”چے تنی واجہ بیت المقدسے چندہا نہ داں؟“

②۵ آیا جواب دات کہ ”او۔“

وقتے کہ پطرس عیسائے کرا لوگا شت، گڑا آئیے صبر کننگا چے پیرا عیسایا گشت کہ ”اے شمعون، تنی چے خیال ایں؟ اے دنیائے بادشاہ کنیا چے ٹیکس او محصول گراں؟ دتی چٹاں چے یا دگراں چے؟“

②۶ آیا گشت کہ ”دگراں چے۔“ * گڑا عیسایا گشت کہ ”ثر ایں، ایشیے مطلب

اِس میں کہ آیانی چُک ٹیکس دینگا چے آزات آں۔ اہے پیمان او منی اُمتی خُدائے لوگے چندہ دینگا چے آزات میں۔! ۲۷) بلے مانہ لو میں کہ اے مرؤم نے سِرا دلِ گران بیماں۔ بے واسطہ تو وئی ماہیگ گرگے کُندھیا بزیر، او دریا یا دور بدیسی۔ ہما ماہیگا کہ اولی سِرا تھی کُندھی گری، آئیے دپا چچ بکاں، او ترا یک چاندیئے رُوپےے ملی۔ ہمایا بزیر، منی او وئی چندہا پُر بکاں۔“

شاگردانی وئی مزنیئے بارایا بحت کنگ

(مرقس ۹: ۲۳-۲۴، او لوقا ۹: ۳۶-۳۸)

۱) ہما وقتا شاگرد عیسائے کرا انکاں او جُست کئے کہ ”خُدائے بادشاہیئے

اُتے تہا کئے مزن میں؟“

۲) نُوا عیسایا یک کسانیں چٹے لونائینت، آیانی ریما او شتارینتی، ۳) او گشتی

کہ ”من شمارا راست گشاں کہ داں کہ شُما وئی دلاں چے مزنیانہ کٹے او اے چٹے پیمان معصوم نہ بیئے، شُما بھر خُدائے بادشاہیئے اُمتی بیت نہ کنے۔ ۴) بے واسطہ شمارا چے

ہرچ کسے کہ آوتارا اے چٹے پیمان معصوم کاں، آ خُدائے بادشاہیئے اُتے تہا مزن بی۔

۵) ہرچ کسے کہ منی شاگرداں عزت داں کہ آ اے چٹے پیماں معصوم آں، آ منا ہم

عزت دینگا میں۔

گناہ کمنگ کسائیں جبرے نہ ایں

(مرقس ۹: ۳۲-۳۸، او لوقا ۱۷: ۱-۲)

⑥ عیسایا گناہاں کت کہ "اگاں کے منی کسائینا چے کسائیں شاگرداں پے
یکے ہم گمراہ کنائینی، گڑا آپے واسطہ خدائے سزایا پے اے شرتر بی کہ مرزوم دان
ڈر مشنگے گرائیں ڈلوکے آپیے گردنا بندناں او دریائے جہلانکا بھڑینتی۔ ⑤ اے دنیائے
تہا گمراہ کمنگے کار ضرور بیان۔ انجیں کارانی سرا افسوس ایں، بلے بد بخت ہمایاں
کہ دیگران گمراہ کناں۔ ⑧ ہرج گناہ کنائینوکیں کاراں یک دم بند مکنے، مثلاً اگاں
ٹمے دست یا پاد شمارا گناہ کننگا فرمائینی، گڑا شما ہما گناہاں پے بھینچو ٹرندیئے سرا
دستاں ہدارے انچو کہ کسے وتی دست یا پادا برسی دور داں۔ چٹا کہ دو دست او دو
پاداں گوں جہٹمے دائمی آسا سچنگا پے اے شرتر ایں کہ یک دست یا یک پادیا گوں
شمارا دائمی زندگی برسی۔ ⑨ او اگاں ٹمے چم شمارا گناہ کننگا فرمائینی، گڑا شما ہما
گناہاں پے بھینچو ٹرندیئے سرا دستاں ہدارے انچو کہ کسے وتی چٹا کشتی دور داں۔ چٹا کہ
دوویں چٹاں گوں جہٹمے آسا سچنگا پے اے شرتر ایں کہ یک چٹیا گوں شمارا دائمی
زندگی برسی۔

گار بیتنگیں میٹھے مثال

(لوقا ۱۵: ۲-۷)

- ۱۰-۱۱) ”ہوشیار پیئے کہ منی کسانینا چے کسانیں شاگردیا ہم و تا پے کتر خیال مکے۔ چیا کہ من شمارا راست گشال کہ منی آسانی پت ایشاں ہینچو عزت داں کہ ہما فرشتہ کہ آدمام آئے درگاہا حاضر آن، آہمایاں ایشانی سنبھالنگا دیم داں۔
- ۱۲) ”شمے چے خیال ایں؟ اگاں کیئے صد میش آن، او آیاں پے یکے گار ہی، گڑا پے آہما نود نویمیں میشاں کوہے سرا کیئے حوالہا نہ کاں، او ہما میٹھے شوہازا نہ رو؟
- ۱۳) او اگاں در گنجیتی، گڑا من شمارا راست گشال کہ ہما نود نویمیں میش کہ گار نہ بیتنگاں، آیاں پے گیشتر آہمایاں میٹھے پدا دست کپنگے واسطہ وشی کاں۔ (۱۴) ہے پیمانے آسانی پت نہ لوئی کہ منی شاگرد کہ معصوم آن، آیاں پے یکے ہم گمراہ ہی۔

قصور واریں دینی براتا نصیحت کنگ

(لوقا ۱۷: ۳)

- ۱۵) ”اگاں تنی دینی برات تنی خلاف قصورے کاں، تو آہیا گوں دو پہ دواہل او بگشی کہ آہیا چتو قصور کتا۔ اگاں آتنی جبرا زیری، گڑا آ پدا تنی براتے پیمانہ۔
- ۱۶) بلے اگاں آتنی جبرا نہ زیری، گڑا تو وتی گوما یک دو دینی برات بزیر او پدا آہیے

گوماہل تاکہ آے جبرے بارایا شاہدی بدیاں، انچو کہ توری تا لکھتا کہ ہرج قصور یئے ثابت کنفگا دو سئے شاہد لوٹی۔ (۱۷) بلے اگل ہما برات آیانی جبراں ہم نہ زیری، گُوا تو جماعتا ہے جبرائش۔ بلے اگل آجماعتے جبراں ہم نہ زیری، گُوا تو آییا کافر او ٹیکس گرو کے پیم خیال بکال۔

(۱۸) ”من شمارا راست گشاں کہ شے جبرانی زیرنگا چے خدائے راہ مرذمانی واسطہ پچ بی، او شے جبرانی رد کنفگا چے آیانی واسطہ خدائے راہ بند بی۔ (۱۹) من شمارا اے ہم گشاں کہ وقتے کہ اے دنیا یا شمارا چے دو کس ہم خیال بیاں، او منی آسانی پتا چے ہرچی لوٹاں، گُوا آ آییاں داں۔ (۲۰) چیا کہ ہرج جاگائے کہ منی دو سئے شاگرد منی نامے صدقہا جمع بیاں، من ہمووا آیانی گوماہور بیاں۔“

قصور معاف نہ کنوکیں درباریئے مثال

(۲۱) گُوا پطرس عیسائے کرا اتک او گشتی کہ ”اے واجہ، اگل منی دینی براتے منی خلاف قصور کنان بکال، گُوا چینیو برا آچے قصورا معاف بکناں؟ چے داں ہفت برا؟“

(۲۲) عیسایا جواب دات کہ ”ہفت برا نہ، بلے من ترا گشاں کہ ہفتاد او ہفت برا چے ہم گیش وتی دینی براتا معاف کنان بکال۔“ (۲۳) گُوا آییا یک مثالے دات کہ ”خدائے بادشاہیئے تہا معاف کنگ اے پیم ایں: یک بادشاہے است آ۔ آییا وتی درباریاں چے حساب کتاب گرنگ لوٹ۔ (۲۴) وقتے کہ آ حساب کتاب گرنگا لگت، گُوا

آپے سپاہیاں آپے کرایک انجیں درباریے آرت کہ اربانی حسابا وادار آ۔ (۲۵) بلے ہما درباریا بادشاہے وامانی پُر کنگے جوازت نیست آ۔ ہے واسطہ بادشاہا وتی سپاہیاں حُلم دات کہ 'یشیے' وامانی پُر کنگے واسطہ اے مردے جندا، 'یشیے' لوگی او چکآن غلام کنے بہا بکنے، او ہرج مال متاعے کہ است اتی ہمایاں ہم بہا بکنے۔' (۲۶) گُڑا ہما درباری بادشاہے پاداں کپت او دست بندی کُت گشتی کہ 'منا مہلت ہدے، من تئی سجتائیں واماں پُر کناں دیاں۔' (۲۷) بادشاہا آپے سرا بزرگ انک، آ آرات کُتی او آپے سجتائیں وام معاف کُنتی۔

(۲۸) "بلے وقتے ہما درباری دربارا چے ڈُتا در انک، گُڑا آوتی پیہیں یک دگے دربارینیا دپ کپت کہ ہما درباری آپے صد دینار وادار آ۔ اولی درباریا آپے گُٹ گت او گشتی کہ 'منی سجتائیں واماں منا ہدے!' (۲۹) گُڑا دومی درباری آپے پاداں کپت او دست بندی کُت گشتی کہ 'منا مہلت ہدے، من تئی سجتائیں واماں پُر کناں۔' (۳۰) بلے اولی درباریے دل سک پیت او آپے جبر گوش نہ داشتی۔ آینا آقید کنائینت او گشتی کہ 'داں کہ آمنی سجتائیں واماں پُر نہ کان، آ آلی قید ایں۔' (۳۱) بادشاہے دگے درباریاں، وقتے کہ آپے اے کار دیت، آ دلا سک گران پیتاں۔ آ بادشاہے دربارا انکاں او آینا ہے سجتائیں حال رسینتے۔ (۳۲) گُڑا بادشاہا اولی درباری لوانائینت او گشتی کہ 'اے رد کار، من وا تئی ہما سجتائیں وام معاف کُنتگان، چتا کہ تو منا دست بندی کُنتگا۔' (۳۳) ترا ہم اے لوبینگا کہ تو وتی ہمکاریں درباریے سرا بزرگ بکتیں، انجو کہ من تئی سرا بزرگ کُت!' (۳۴) گُڑا بادشاہ سک زار گت۔ آینا وتی سپاہیاں حُلم دات کہ 'اے مردا قیدا جلاوانی دستاں ہدیے تاکہ سزا ہدینتی، او داں کہ سجتائیں واماں پُر نہ

کل، ملی قیداً بند ہیں!

۳۵) اے مثلاً چے عیسایا اے معنی کثیت کہ ”اگان شما صدیقین دلاگون وتی
دینی براتاں آیبانی قصوراں معاف نہ کئے، گڑا منی آسانی پت ہم شے گوما انچو کل
انچو کہ بادشاہا وتی ہما درباریا گون کت۔“

سون دینگے بارایا شریعتے حکم

(مترس ۱۰:۱۱-۱۲)

- ۱) وقتے کہ عیسایا اے جبر گشت خلاص کتاں، گڑا آگلیل صوبہا
چے در انک، او آردن دریائے دومی کنارہا چے بہوویہے صوبہا انک۔
- ۲) بازیں مخلوے آئے پُشتا پُشتا انک او ہمووا آینا آیبانی ڈرستیں پیار جوڑ کتاں۔
- ۳) لاتیں فریسی فرقبے مرؤم آئے کرا انک، او آئے پھستائینگا جُست کتے کہ
”چے شریعتے سراے جائز ہیں کہ کسے وتی لوگیا ہرج سبیا سوناں دات کل؟“
- ۴) آینا جواب دات کہ ”چے شما توریتا اے جبر نہ دتا کہ نثرُوع نثرُوما خالقین
خُدا یا انسان نر او مادگ پیدا کتاں؟“ ۵) او خُدا یا سیرے بارایا اے ہم گشت کہ ہے
واسطے مرؤمے وتی مات پتے دتے چیرا چے در کئے او وتی پادانی سرا اوشتی۔ آوتی لوگیا
گون ہور بی، او دوئیں کتے بیاں۔ ۶) گڑا سیرا رند آدوہ، بلے کتے بیاں۔ ہے واسطے
ہما مرؤم کہ خُدا یا ہے پیما ہور کنتگن، آیں انسان جُدا کتاں۔“
- ۷) فریسی فرقبے مرؤماں گشت کہ ”گڑا مَوسایا چتا توریتا حکم دات کہ سون

دیگے وقتا مرد وتی لوگینے سوناں لکھی بدیاں او یل دات کنتی؟“

⑧ آئیا جواب دات کہ ”موسایا شے سک ولینے سببا شمارا اجازت دات کہ شما وتی لوگینے سوناں دات کنے۔ بے شُرُوع شُرُوعا چُش نہ یا۔ ⑨ من شمارا گشاں کہ ہرج کے کہ بے بد کاریئے سببا وتی لوگینے سوناں داں لو دگے جنینیا گوں نکاح کاں، آ ہما جنینیا گوں زنا کاں۔“

⑩ شاگرداں آئیا گشت کہ ”اگاں صرف اے سببا مردوم وتی لوگیانی سوناں دات کنان، گڑا وا سیر کننگا چے سیر نہ کننگ شرتزہ ایں۔“

⑪ آئیا جواب دات کہ ”صرف ہما مردوم بے سیرا وتی زندگیا گوازینت کت کنان کہ خُدا یاں اے طاقت داتا کہ آ وتی ولے خواہشاں داراں۔ ⑫ چیا کہ لاتیں سبب است آن کہ مردوم سیر نہ کنان۔ لاتیں ماتے لاپا چے نامرد آن، لاتیں مردمانی دستاں چے نامرد بیاں، او لاتیں انچیں است آن کہ خُداے بادشاہیئے خدمت کننگے واسطہ وتی نفسا کشاں سیر نہ کنان۔ ہرج کے کہ اے پیا وتی ولے خواہشاں داشت کت کاں، آ چو بکاں۔“

عیسائے چچکاں دست بڈا جنگ

(مترس ۱۰:۱۳-۱۶، او لوقا ۱۸:۱۵-۱۷)

⑬ لاتیں مردماں وتی چُک عیسائے کرا آرتاں تاکہ آ وتی دستاں آیانی بڈاں

بجائ او آیانی واسطہ دُعا خیر بکاں۔ بے شاگرداں ہما مردوم ہگل داتاں۔

۱۲) بلے عیسایا گشت کہ ”چنگاں منی کرا آینگا بِلے، او آیاں مدارے۔ چپا کہ خدائے بادشاہی انجیں چنگانی پیسین معصومین مرزوانی واسطہ این۔“ ۱۵) گوا آتیا وتی دست چنگانی بڑا جتاں او اودا چے در انک شت۔

سیریں مردوم او دائمی زندگی

(مرقس ۱۰: ۱۴-۳۱، او لوقا ۱۸: ۱۸-۳۰)

۱۶) یک برے یک ورنائے عیسائے کرا انک او جُست کُتی کہ ”اے واجہ، من کجام شتریں کارا پکنان کہ خُدا منا دائمی زندگی پداں؟“

۱۷) عیسایا جواب دات کہ ”تو منا چے چپا شتریں کارے بارایا جنت کئے؟ شتریں دا صرف خدائے پاکیں ذات این۔ اگاں تو لوٹے کہ آترا دائمی زندگی پداں، گوا آئیے حُمانی سرا غل پکان۔“

۱۸) ورنایا جُست کُت کہ ”ہما حُکم کجام آن؟“

عیسایا جواب دات کہ ”حون مکان، زنا مکان، دُزی مکان، کیئے سرا ذروغین شاہدی مدے، ۱۹) وتی مات پتا عزت پدے، وِگراں وتی ساہے پیما دوست پدار۔“

۲۰) ورنایا جواب دات کہ ”من اے دُزستیں حُمانی سرا عمل کتا۔ وِگے چے

پکنان؟“

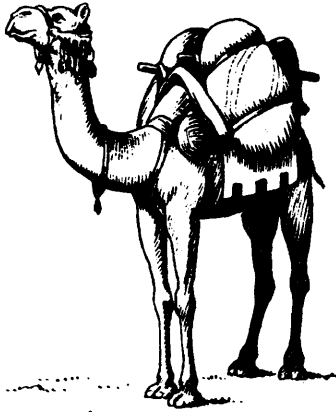
۲۱) عیسایا گشت کہ ”اگاں تو کابل بینگ لوٹے، گوا بُرو، وتی سجامیں مال

متاعاں بہا پکان، او ہما مالانی زراں غریباں بار کاں پدے۔ او بیا، منی شاگرد پیئے۔

انچو کننگا چے ترا ہمیشے رونگا توٹنگ گون بی۔"

۲۲) وقتے کہ درنایا آئیے ہے جبراش کت، گُوا وِلا گران بیت شت، چپا کہ آ

سک سیریں مردے آ۔

۲۳) گُوا عیسایا وتی شاگرداں گشت

کہ "من شمارا راست گشاں کہ سیریں

مردمانی واسطہ خدائے بادشاہیئے اتنی بیگ

سک گران این۔ ۲۴) انچو کہ اُشترے

پہنچے ننگا چے گوست نہ کاں، آتیا چے

انگ ہم گیشتر سیریں مردمانی واسطہ خدائے

بادشاہیئے اتنی بیگ سک گران این۔"

۲۵) وقتے کہ شاگرداں اے جبراش کت، آسک حیران بیتاں او گشتے کہ "گُوا

کے خدائے سزایا چے بچت کت کاں؟"

۲۶) عیسایا آیانی نیگا چارت او گشتی کہ "انسان وتارا وت بچائینت نہ کاں،

بلے خدَا ہرج کارے کت کاں۔"

۲۷) پطرسا گشت کہ "بلے اے واجہ، مارا پے رسی؟ چپا کہ ماتنی شاگرد بیگے

واسطہ وتی ہرج چیزے یل داتا۔"

۲۸) عیسایا جواب دات کہ "من شمارا راست گشاں کہ وقتے کہ من کہ انسانے

رہر آں، دیکے جہانا وتی مزن شانس تھے سرا بنداں، گُوا شمانی اصحاب ہم دوازوہ

تختانی سرا بندے او بنی اسرائیلے دوازوہ قبیلہانی سرا حاکی کئے۔ ۲۹) ہرج کسیا کہ منی

شاگردی کے سبباً وہی لوگ جاگا، رات گوار، مات پت، چگ یا زمین یل دانٹھاں، خُدا
 آیبانی بدلا صد برا ہینچو دنتی، او دانچی زندگینے حقدار ہم کنتی۔ (۳۰) بلے بازی نے کہ اے
 جہانا مزینں مرؤم آن، دیے جہانا خُدا آیبان بڑگ او وار کاں۔ او بازی نے کہ اے جہانا
 بڑگ او وار آن، دیے جہانا خُدا آیبان مزن کاں۔"

انگورے باغے مثال، بڑاں خُدا سخی ایں

۱) گُڑا عیسایا آیبان گُشت کہ "خُدا مرؤماں وہی باوشایینے برکتاں اے
 ۲۰ مثالے پیمان داں: یک زمیندارے است آ۔ آیبان وہی انگورے کشارے
 چندکا مزدورانی ضرورت آ۔ ہے واسطہ آ صُبحے سرامالو بازارا مزدور شوہاز کنکا گُشت۔
 ۲) آیبان ہرج مزدوریا گوں اے بولی گت کہ آ آیبان روپے یک دینارے روز داں۔
 گُڑا آیبان آ وہی باغا کارا دیم داتاں۔ (۳) نو بجے وقتا آ پدا بازارا گُشت او دیتی کہ
 وگے مزدور بے روزگارا اوشانتھاں۔ (۴) آیبان آیبان گُشت کہ 'شما ہم منی انگورے
 باغا بروے کار بکنے، او من شمارا مناسب روز دیاں۔' (۵) گُڑا آ ہم شٹاں کارا لگتاں۔
 زمیندار پدا روپے دوازوہ او سنے بجا ہم بازارا گُشت، او دو میں براں مزدور گت وہی
 باغا دیم دانتی۔ (۶) پنج بجے وقتا آ پدا بازارا گُشت او دیتی کہ وگے مزدور بے روزگارا
 اوشانتھاں، او گُشتی کہ 'شما چیا ادا سچائیں روچ بے روزگارا اوشانتھاں؟' (۷) آیبان
 جواب دات کہ 'بچ کسیا مارا کارا نہ داشتا۔' گُڑا زمیندارا گُشت کہ 'شما ہم بروے او منی
 باغا کار بکنے۔'

⑧ ”وقتے کہ روچ ایر روگی بیت، گڑا زمیندارا وتی ہاریا گشت کہ ’مزورواں
 لونائین او آیانی روزاں ہدے۔ پیسرا ہما مرؤمانی روزاں ہدے کہ آخرا کارا لگئنگاں، او
 رندا ہمایانی کہ شڑوعا کارا لگئنگاں۔‘ ⑨ گڑا ہما مزور کہ بیگائے پنچ بجا کارا لگئنگتاں،
 ہاریا آیایں چے ہر یٹیا یک یک دینارے روز ذات۔ ⑩ گڑا ہما مزور کہ شڑوعا کارا
 لگئنگتاں، آیایں وتی دلاں گشت کہ ہاری مارا گیشتر روز داں۔ ’بلے آیایں ہم یک
 یک دینارے روز ذات۔ ⑪ وقتے کہ آیایں وتی روز گت، گڑا آ زمیندارے خلاف
 نرندنگا لگتاں ⑫ او گشتے کہ ’ما وا سچائیں روچ روچے سرا واری کشت، بلے تو مارا
 صرف ہینچو روز داتا ہینچو کہ تو ہے مزورواں داتا کہ صرف یک کلاکے کار کئنگے!‘

⑬ ”گڑا زمیندارا آیایں چے یٹیا گشت کہ ’اے لالا، من ترا گوں ناحقی نہ کتا۔
 چے من ترا گوں بولی نہ کتا کہ من ترا یک دینارے روز دیاں؟ ⑭ ترا تھی روز
 رستا، تو آتیا بزیر برو! اے منی مرضی ایں کہ ہما مزور کہ آخرا کارا لگئنگاں، آیایں ہم
 تھی روزے قدر روز ہدیاں۔ ⑮ زاناں چے منا اے حق نیست ایں کہ وتی پیسہاں
 ہرچ پیسے کہ منی دل گشی خرچ ہکناں؟ چے ترا اے جبرے سرا حسد کئے کہ من سچینے
 آں۔“

⑯ گڑا عیسایا گشت کہ ”خدا ہم انچو کل۔ ہما کہ وتی دلا اے خیالا کاراں کہ ما
 پُشتا ایں، خدا آیایں دیا کل۔ او ہما کہ وتی دلا اے خیالا کاراں کہ ما دیا ایں، خدا
 آیایں پُشتا کل۔“

عیسائے سخی براوتی مرگے بارایا گُشتِک

(مرقس ۱۰: ۲۲-۲۳، او لوقا ۱۸: ۳۱-۳۳)

۱۷) عیسیٰ او آپے شاگرد یروشلم شہرے نیگا روگکا اتاں کہ راہا عیسایا وتی دوازدهیں اصحاب یک کشیا بُرتاں او گُشتی کہ ۱۸) ”گوش دارے کہ فی ماشا یروشلم روگکا ایں۔ ہمودا مرؤم من کہ انسانے رہر آن، منا گراں، مزین پیشوا او شریعتے عالمانی دستاں دیاں۔ آمنی سرا مرگے سزائے قہوی دیاں، ۱۹) او منا غیر یہودیانی دستاں دیاں۔ آنا کلاک زیراں، چابک جناں، او صلیبے سراسکشاں۔ بلے سخی روچا خُدا منا پدا زندگ کل۔“

یعقوب او یوحنا ماتے عیسایا چے چیزے لوٹنگ

(مرقس ۱۰: ۳۵-۳۷)

۲۰) ایشیا چے رند زبیدیے لوگی، وتی دوہیں بچاں گوں ہو ریا عیسائے کرا اٹک۔ آ عیسائے پاواں کپت او گُشتی کہ ”اے واجر، منی یک کارے بکاں۔“

۲۱) عیسایا آتیا چے جُست کت کہ ”ترا چے لوٹی؟“

آتیا گُشت کہ ”منی گوما زبان بکاں کہ وقتے کہ تو بادشاہ بے، گُرا منی دوہیں بچ تہی مسترین درباری بیباں، او آیاں چے یکے تہی راستی نیگا، او یکے چہی نیگا

پندی۔“

②۲ عیسایا آئیے دو میں بچاں گُشت کہ ”شما نہ زانے کہ چے لوئنگا اے۔ ہما سکی کہ منا سنگی این، چے شما ہما پیس سکی گت کت کنے؟“
ایں جواب دات ”او، ما گت کنیں۔“

②۳ آہیا گُشت کہ ”شما وا سکی گے۔ بلے وتی راستی او چپی نیمگا نندارینگ منی اختیار نہ این۔ لے جاگا ہمایانی واسطہ یں کہ منی پت خُدا یا گچیننگا۔“

②۴ وقتے کہ آئیے وگے دیں اصحاباں ہما دو میں براتانی اے ہراش کتاں، گُزا آ آیانی سرازار گتاں۔ ②۵ گُزا عیسایا وتی دُرستیں اصحاب وتی کرا لوٹا مینتاں او گُشتی کہ ”شما زانے کہ وگے قومانی حاکم وتی رعیتے سرا حکومت کتاں، او آیانی مسٹر رعیتے سرا وتی مرضیا ہلاییناں۔ ②۶ بلے شے تہا چو نہ بی۔ شے تہا ہرچ کسے کہ مزن بیگ لوٹی، آ شے خدما بکناں۔ ②۷ او ہرچ کسے کہ عزتدار بیگ لوٹی، آ شے غلام ہی۔ ②۸ ہے پیمان کہ انسانے رہر آں، اے دُنیا یا ہے واسطہ نہ بیکنگاں کہ وگے مردم منی خدما بکناں، بلے ہے واسطہ کہ من دت وگرانی خدما بکناں، او بازیئے چھٹا مینگا وتی جانا قربان بکناں۔“

عیسائے دو کورانی چماں سچ کنگ

(مرقس ۱۰: ۲۶-۵۲، او لوقا ۱۸: ۳۵-۲۳)

②۹ وقتے کہ عیسی وتی شاگردواں گوں یَرخو شہرا چے در آینگا یا کہ مزین

مُحَلْوَتے رندا کپتی۔ (۳۰) دو کور راہے سرا نشتگا۔ وقتے کہ آیاں اش کت کہ عیسیٰ ادا چے گوزنگا ایں، گُرا کُوکار کُت گشتے کہ ”اے واجہ، داوڈے تخی وارث، مئے سرا بَگ بکاں!“

(۳۱) مُحَلْوَتے مرؤماں آہل داتاں کہ ”وتی وہاں ہدارے!“
 بے آیاں انگا ہم گیشتر کُوکار کُت کہ ”اے واجہ، داوڈے تخی وارث، مئے سرا بَگ بکاں!“

(۳۲) گُرا عیسیٰ اوشتاں، آلوناہنت جُست کُتاں کہ ”شما چے لوئے کہ من شے واسطہ بکناں؟“

(۳۳) آیاں جواب دات کہ ”اے واجہ، ما لوئیں کہ توئے کوریں چاں پیچ بکاں۔“

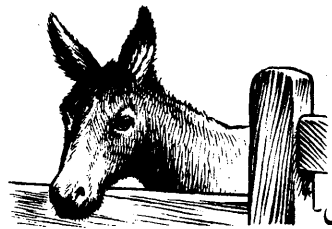
(۳۴) آیاں آیانی سرا بَگ انک۔ آیاں وتی دست آیانی چانی سرا ایر کُتاں۔ دست ایر کنکا گوں ہور آپدا میم کنکا لکُتاں۔ گُرا آ آئیے شاگرد بیتاں او ہمراہ ہینتی۔

عیسائے مزین شانے سرا یروشلمے شہرا آئیگ

(مرقس ۱: ۱۱-۱۱، لوقا ۱۹: ۲۸-۲۸ او یوحنا ۱۲: ۱۲-۱۹)

① وقتے کہ عیسیٰ وتی شاگرداں گوں یروشلم شہرے نژیکا رست، گُرا آیاں وتی شاگرداں چے دو وتارا چے پسر بیت لگے نامیں بیگیا دیم دات کہ آزیئون نامیں کوہے سرا یا، ② او آیاں گشتی کہ ”دیجے میتگا بروے۔ انجو

کہ شما اودا رے شما حے گندے کہ آئیے کُزگ آئیے کشا بستہ۔ آیاں ہبو جے، منی کُزا بیارے۔ ③ اگان کے شمارا چے جُست کاں، کُزا بگشتی کہ نئے واجہا اِشانی ضرورت آیں۔ 'آہا وتسی شمارا آیبانی آرنگا کُلی۔' ④ اے کار ہے واسطہ بیت تاکہ ہما جبر کہ

خُدا یا نبییا چے گشائیننگا پُورا ہی کہ

⑤ "یروشلم شہرے مرؤماں بگشتے کہ

شُمے بادشاہ شُمے کُزا پیداک آیں۔

آبے شان آیں او حے کُزگا سوار آیں۔

⑥ کُزا ہما شاگردو شُتان، او انچو کہ عیسایا آیاں گُشنگا انچو کُتے۔ ⑦ آیاں حرا او

کُزگ آرتاں، او وتی جُبہ آیبانی سرا ایر کُتنتے۔ کُزا عیسی سوار بیت۔ ⑧ مخلوقے بازیں

مرؤمے عیسائے وش اک کننگا ڈرچکانی ٹاللاں بزیگ، او ٹاللاں او وتی جہیاں آئیے

راہے سرا ایر کننگا اِتاں۔ ⑨ آ آئیے پُشتا او دیسا آیدگا اِتاں، او کُوکار کننگ گُشنگا

اِتاں کہ

"داووتے تختے وارث زندہ باد!

بخت آور ہما آیں کہ ربے اختیار یا گوں کئے!

عرشے عظیمہ خُداے ثنا ہی!"

⑩ وقتے کہ عیسی یروشلم شہرا رست، کُزا سجائیں شہرے مرؤم آئیے بارایا جبر

کننگ او یک دِگرا جُست کننگ اِتاں کہ "اے کئے آیں؟"

⑪ مخلوقے مرؤم گُشنگا اِتاں کہ "اے عیسی آیں کہ گلیل صوبیے ناصرت

شہرے نییے۔"

عیسائے بیت المقدسا آئیگ

(مرقس ۱۱: ۱۹-۲۰، لوقا ۱۹: ۴۵-۴۸، او یوحنا ۲: ۱۳-۲۲)

۱۲) عیسیٰ بیت المقدسا اٹک۔ ہما کہ بیت المقدسا سووا گری کننگا اتان، آؤتا کشتی۔ آئیا پیسہ مٹ کنوکانی میز او کپوور بہا کنوکانی کُرشی چٹی کتاں۔ ۱۳) او آیاں گشتی کہ ”پاکیں کللا خدایا گشتا کہ منی لوگ عبادتے لوگے بی، بلے شما ایشیا ورنائی اوڈا بنایننگا لے!“

۱۴) ہمودا، بیت المقدسا، باز کور او لنگ عیسائے کرا اتکان، او آئیا آؤرست جوڑ کتاں۔ ۱۵) وقتے کہ مزین پیشوا او شریعتے عالماں عیسائے کنگیں کمالیں کار دیتاں، او اے ہم ویتے کہ بیت المقدسے تہا چگ کوکار کننگا یاں کہ ”داؤدے تختے وارث زندہ باد!“ گُرا آئیانی ہے جبرے سرازار گتلاں۔

۱۶) ہے واسطہ آیاں عیسایا گشت کہ ”چے تو ایش کننگا اے کہ اے چگ چے گشتگا یاں؟“ * آئیا جوب دل کہ ”او۔ چے شما زبور اے جبر نہ ونا کہ لے خُدا، تو وتی تعریف چگ او نکلاں چے کناینتا۔؟“

۱۷) گُرا آئیا آیل داتاں، او شہرا چے در اٹک، بیت عینا ہے میتگا شت۔ ہمودا

شعبے داشتی۔

عیسائے بے بریں انجیرے ڈرچکا بد دُعا دینگ

(مرقس ۱۱: ۱۲-۱۳، ۲۰-۲۳)

⑱ دومی صُبحا مالو عیسیٰ وتی شاگردواں گوں شہرا رونگا یا کہ راہا آشد اگت۔
⑲ راہے کشا آتیا انجیرے ڈرچکے دیت، او آڈرچکے نیمگا برچنگا شُت۔ بے دیتی کہ
ڈرچکا صرف تاک پر ایں، او بر پر نیست ایتی۔ گُڑا آتیا ہما ڈرچکا گشت کہ ”شالا تو بجر
پدا بر مکے!“ او ہما دمانا ڈرچک خشک بیت۔

⑳ وقتے کہ آچے شاگردواں اے کار دیت آ حیران بیتاں، او گشنگا گتیاں کہ
”لے ڈرچک چتو ہما دمانا خشک بیت؟“

㉑ عیسیا گشت کہ ”من شُمارا راست گشاں کہ اگاں شُمارا ایمان بی او خدائے
طاقتے بارایا وتی دلل چ شک نہ یارے، گُڑا شُما ہم انجیں کار کت کنے انجو کہ من
اے انجیرے ڈرچکا گوں کت۔ نہ صرف ہمینجو، بے اگاں شُما اے کوہا بگشے کہ ادا پے
در آ او دریا یا بڑو پکپ! گُڑا آ ہم انجو کاں۔ ㉒ اگاں شُمارا ایمان بی، گُڑا ہرج دُمائے
کہ شُما خدایا چے لوٹے، آتیا آ قبول کاں۔“

عیسیا چے آئیے اختیارِیے بارایا جُست کنگ

(مرقس ۱۱: ۲۴-۲۳، او لوقا ۲۰: ۱-۸)

②۳ عیسیٰ بیت المقدسا تک۔ ہمودا آ مروماں ہدایت کنگ یا کہ مزین پیشوا او بنی اسرائیلے مسترین مرموم کرا اکتلی، او جُست کئے کہ ”مارا نگش کہ تو اے کاراں کئی اختیارِیا چے کنگ لے؟ او ہما کئے این کہ ترالے اختیارِی و اعلیٰ؟“

②۴ آئیہا جواب دات کہ ”من ہم شمارا چے یک سوالے جُست کنان، او اگل شامنی سوالے جواب دات، گُوا من ہم شمارا گُشاں کہ من اے کاراں کئی اختیارِیا چے کنگ یاں۔ ②۵ من اے بگشے کہ بیجیایا مرموم خدائے اختیارِیا چے یا وتی اختیارِیا چے غُسل و اجمتائں؟“

گُوا آوت مہ وتا بحث کنگا گُتاں کہ ”اگل ما گُشینی کہ خدائے اختیارِیا چے گُوا و عیسیٰ مارا گُشی کہ نثر این، شما چیا آئیے سرا ایساں نہ یارت؟“ ②۶ بلے اگل ما گُشینی کہ وتی اختیارِیا چے، گُوا و امارا مروماں چے ترسی، چیا کہ سجا میں مرموم بیجیایا نیئے متاں۔“ ②۷ ہے واسطہ آیاں عیسیا جواب دات کہ ”باریں کنیا آئیہا اے اختیارِی و اتنگ۔“

عیسیا آیاں گُشت کہ ”گُوا من ہم شمارا اے نہ گُشاں کہ من اے کاراں کئی اختیارِیا چے کنگ یاں۔“

دو بچّانی مثال، بڑاں جبر او عمل

②۸ گُڑا عیسایا آیاں یک مثالے دات کہ ”یک مرؤے است آ کہ آئیے دو بچّ اناں۔ آ اولی بچّے کِرا اناک او گُشتی کہ ’ابا، مریجی تو اناکُورے بانا بُرو، کار بکاں۔‘ ②۹ آئیَا گُشت کہ ’جی ابا، من رواں۔‘ بلے آنہ شُت۔ ③۰ گُڑا پت دومی بچّے کِرا شُت، او آئیَا ہم انچو گُشتی۔ آئیَا جواب دات کہ ’اُنا، من نہ رواں۔‘ بلے رندا اِراوہ بدل کُتی او پتے بانا کارا شُت۔“ ③۱ گُڑا عیسایا آیاں چے جُست کُت کہ ”شُمے چے خیال ایں؟ اے دوہیں بچّاں چے کُتیا وتی پتے مرضی پُورا کُت؟“

آیاں جواب دات کہ ”دومیا۔“

گُڑا عیسایا آیاں گُشت کہ ”من شُمارا راست گُشاں کہ شُما کہ عالم اے، شُمارا چے پیسرا خُدا ٹیکس گُروک او قہبگاں وتی بادشاہینے اُمتی کاں۔ ③۲ چنا کہ سبھی شُمارا خُداے راستیں راہے پیش دارنگا اناکُگا، او شُما آئیے پیغامے سرا ایمان نہ یارت۔ بلے ٹیکس گُروک او قہبگاں ایمان آرت۔ او اگاں چے شُما دیت کہ اِشاں ایمان آرتا، بلے پدا ہم شُما وتی اِراوہ بدل نہ کُت او نہ رندا آئیے پیغامے سرا ایمان آرت۔“

انگورے باغ او ہاریانی مثال، بزراں
جہانے مرومائی عیسیا یا رد کنگ

(مرقس ۱:۱۲-۱۲، او لوقا ۹:۲۰-۱۹)

۳۳) عیسیا گشان کت کہ "نی یک

وگے مثالے گوش وارے۔ یک زمیندارے

است آ۔ آتیا وتی باغا انگور کشائینت، آپے

چپ او چاگردا واڑے بندائینتی، انگورانی

شیرگ کشائینگا حوضے اڈ کنائینتی، او چوکی

جنگا ٹاورے اڈ کنائینتی۔ گڑا آتیا ہما باغ

ہاریاں ٹھیکایا وات۔ او وت وگے ٹکلیا

شت۔ ۳۳) وقتے کہ انگورے موسم اٹک،

گڑا زمیندارا وتی غلام ہاریانی کڑا وتی حصے

چچ گرنگا دیم داتاں۔ ۳۵) ہاریاں آپے غلام

گتاں، یکے جتے، وگرے کشتے، او وگرے سنگسار کتے۔ ۳۶) پدا زمیندارا پیسرا چے ہم

گیشیں غلام دیم دات، بلے ہاریاں آیانی گوما ہم پیسرے پیماکت۔ ۳۷) آخرآ آتیا وتی

چچ دیم دات، چپا کہ آتیا وتی دلاگشت کہ 'آ ضرور منی چے عزتا ایر کنناں۔' ۳۸) وقتے

کہ ہاریانی جم آپے بچا کپتاں، گڑا آیاں وت مہ وتا اے شور کت کہ 'اے وا باغے

وارث ایں! بیائے کُشینی، او میرا ثا قبضہ کنینی۔' (۳۹) گُوا آیاں آگت، انگورے باغا
چے دُتا بُرت او کُشتے۔"

(۴۰) عیسایا عالیاں چے جُست کُت کہ "وقتے کہ زمیندار کئے، آ اے ہاریاں گوں
چے کاں؟"

(۴۱) آیاں جواب دات کہ "آ اے رویں مروماں عذاب کاں کُشی، او باغا دِگے
ہاریاں ٹھیکایا داں کہ آ انگورے موسا آئیے جھہا بدیاں۔"

(۴۲)–(۴۳) عیسایا آیاں گُشت کہ "ہے واسطہ من شمارا گُشاں کہ خُدا شمارا چے
دتی بادشاہینے میرا ثاں پچ گری، او ہما اُمتا داں کہ آ آئیے حُماں مٹی۔" * "چے شُما
پاکیں کللا لے جبر ہجر نہ دوتا؟ کہ

ہما سِنگ کہ کاریگراں رد کُت

ہما ہنیاوے سِنگ بیت۔

رہا ہے کار کُت،

او مے نظرا لے کالیں کارے!"

(۴۴) ہرج کسے کہ ہے سِنگے سرا کپی، آ اُتھر ٹُمر بی۔ بلے اگاں ہما سِنگ کسینے سرا پکپی، آ پیا

ٹُر چینی۔ [ہے پیا ہرج کسے کہ منا رد کاں، خُدا آ پیا سزا داں۔]"

(۴۵) وقتے کہ مزین پيشوا او فریسی فرقبے مروماں اے مِثال اِش کُتاں، گُوا آ

سرپد بیتاں کہ "عیسایا اے مِثال مے خُلاف داتاں۔" (۴۶) ہے واسطہ آیاں کوشش

کُت کہ آ پیا گراں، بلے مَحْلُوقا چے تُرستے، چا کہ مَحْلُوقا آ نینے تَختگا۔

مزین دعوتے مثال، بزیاں ہرچ کے خُداے دربارے دعوتاً قبول بکآن

(کوفا ۱۲:۱۵-۲۳)

۲۲

① گُڑا عیسیٰ پدا آیاں گوں مثالانی تھا جبرالگت کہ ② "خُداے
بادشاہی اے مثالے پیمان: یک بادشاہے است آ۔ آتیا وتی پچے
سیرا مرؤماں دعوت دات۔ ③ وقے کہ سیرے وقت رست، گُڑا آتیا دعوت داتھلکس
مرؤمانی نیمکا وتی غلام دیم داتاں کہ 'نی دعوتاً بیائے'۔ بلے آیاں دعوتے آینکا انکار
کت۔ ④ گُڑا آتیا پدا آیانی نیمکا دگے غلماں گوں اے گلو دیم دات کہ 'نی
من دعوتے ورگ تیار کنائینتگاں، او وتی کایگر او پڑوریں وکوت جلا ر کنائینتگاں۔
دُرستیں چیز تیار آن، دعوتاً بیائے!' ⑤ بلے دعوت داتھلکناں آیانی جبریک گوشیا
گوش داتشاں او دومیا کشتاں، او وتی وتی کاراں کشتاں، لاتیں وتی زینا او لاتیں
وتی دگاناں۔ ⑥ دِگران آچھے غلام گت، بے عزت کُتاں او کُشتاں۔ ⑦ گُڑا بادشاہ
زارا دارگی نہ بیت۔ آتیا وتی فوج دیم دات، او فوجا ہما کُشوک کُشتاں او آیانی
شہر بن داتاں۔ ⑧ گُڑا آتیا وتی دگے غلماں گشت کہ 'نی سیرے ورگ تیار آن،
بلے ہما مرؤم کہ من دعوت داتھلکناں، آ اے دعوتاً نہ کرزاں۔ ⑨ ہے واسطہ نی شُما
بازاراں بڑوے، او ہینچو مرؤم کہ شُما گندے، آیاں سیرے دعوت بدیئے بیارے۔'
⑩ غلام بازاراں کُشتاں او آیاں نیک او بد، دُرستیں مرؤم کہ آیاں دیتاں، دعوت

دات آرتن۔ ہما ڈزستیں مرؤم انکل او بادشاہے دربار مرؤمان چے پُر بیت۔“

۱۱) گُڑا عیسیایا خُدائے بادشاہیئے تہا لائق بیگے بارایا گُشت کہ ”وقتے کہ بادشاہ

سیرے مرؤمانی بَلنگا وتی دربارا انک، گُڑا آتیا ہما مرؤمانی تہا یک انچیں مرؤمے دیت کہ آتیا سیرے گد گورا نہ کُنکیتاں۔ ۱۲) بادشاہا آتیا گُشت کہ اے لالا، تو وا سیرے گد

گورا نہ کُنکناں، او ہے واسطہ ترا ادا آئیگے سچ حق نیست ایں۔ بلے ہما مرؤما آتیا جواب دات نہ کُت۔ ۱۳) گُڑا بادشاہا وتی سپاہیاں حُکم دات کہ ایشیئے دست او پاواں بندے،

او دُتا تہارگا دور بدیختی کہ ہمودا مرؤم گریوگ او دنان ڈرَشنگا بیاں۔“

۱۴) عیسیایا اے مثالے معنی اے کُشت کہ ”خُدا بازیں مرؤمے وتی دربارا

دعوت داں، بلے صرف ہمایاں گچینی کہ آئیے دعوتا قبول کنان۔“

مرؤمانی عیسیایا رؤمے ٹلاک ٹیکس دیگے بارایا جُست کُننگ

(مرقس ۱۲: ۱۳-۱۷، او لوقا ۲۰: ۲۰-۲۶)

۱۵) گُڑا فریسی فرقبے مرؤم شُتاں، او وت مہ وتا شُور کُنئے کہ ”ما پیسے نہ پیسے

عیسیایا جبرے تہا پھسٹایمیں۔“ ۱۶) گُڑا آیاں وتی شاگرد او بیرویسے پارٹیئے مرؤم

عیسائے کُرا دیم دات۔ آیاں آتیا گُشت کہ ”اے واجہ، ما زانیں کہ تو راستیں مرؤمے

اے او راستیئے سرا مرؤمان خُدائے راہا سوج دیئے۔ تو مرؤمان یک نظرا چارے، او

کیساگوں ریا رُو نہ کنے۔ ۱۷) مارا بگُش کہ تہی خیالا شریعتا اے جائز ایں کہ ما رؤمے

شہنشاہا ٹیکس بدیختیں یا نہ؟“

۱۸) عیسیٰ آسانی چالاکیا سرپد بیت او گشتی کہ "اے منافقان، شما چیتا مناجبرانی تہا پھسائیگی کوشش کنگا اے؟" ۱۹) منایک سکھے پیش ہدارے کہ آیتا گوں مردم رومے ٹیکسا پُر کنال۔"

گوا آیاں آئیے کرا یک دینارے آرت۔ ۲۰) عیسایا آیاں جُست کُت کہ "ایشیئے سرا کنی نقش این، او کنی نام لکھتا؟"

۲۱) آیاں جواب دات کہ "رومے شہنشاہے۔"
گوا گشتی کہ "شرایں، ہرچی کہ شہنشاہیگ این شہنشاہا بدیتی، او ہرچی کہ خدایگ این خدایا بدیتی۔"

۲۲) آئیے جے ہرا چے آحیران بیتاں، او آیل دلتے شتاں۔

عیسایا چے مردگانی پدا زندگی بیگی بارایا جُست کمنگ

(مرقس ۱۲: ۱۸-۲۷، او لوقا ۲۰: ۲۷-۳۰)

۲۳) ہما یگیں روچا لاتیں صدوتی فرقبے مردم عیسائے کرا اتکاں۔ اے فرقبے مردماں وتی دلاں اے خیال آرٹنگا کہ انسان مرنگا چے رند پدا زندگی نہ بی۔ آیاں عیسایا چے جُست کُت کہ ۲۴) "اے واج، موسایا وا تورتیا اے لکھتا کہ اگاں کے سیر کاں او بے اولادا ہیری، گوا آئیے برات آئیے جنوزاما گوں نکاح یکاں تاکہ آئیے براتے نسل گار مبی۔" ۲۵) یک جرے ادا ہفت برات اتاں۔ اولی براتا سیر کُت، بلے بے اولادا وفات کُتی۔ گوا آئیے براتا آئیے جنوزاما گوں نکاح کُت۔ ۲۶) دومی براتا ہم

بے اولاد وفات کت۔ ایشیا چے رند سخی براتا گوں ہم انچو پیت، او ہے پیا ہفتیں براتاں ہما جنین نکاح کت او بے اولاد وفات پیتاں۔ (۲۷) دزستاں چے آخر ہما جنین آوما ہم وفات کت۔ (۲۸) نی مارا بگش کہ قیاقے روچا، اگل خُدا مُردگاں پدا زندگ کاں، گُڑا ہما جنین آدم ہما ہفتیں براتاں چے کئی لوگی بی؟ چیا کہ ہفتیں براتاں آنکاح کُتگا۔"

(۲۹) عیسیا آیاں جواب دات کہ "شمے اے جبر کہ مُردگ پدا زندگ نہ بیاں ہے واسطہ غلط ایں کہ شُمانہ پاکیں کلامے معنایا سر پد بے، او نہ خُداے طاقے بارایا زانے۔ (۳۰) چیا کہ قیاقے روچا، وقتے کہ خُدا مُردگاں پدا زندگ کاں، آجہانا مرؤم نہ وت سیر کناں او نہ وتی چُکال سیر دیاں، بلے آہما پیا بیاں انچو کہ بہشتا فرشتہ بیاں۔ (۳۱) بلے مُردگانی پدا زندگ بیگے بارایا شُما ہما جبر پاکیں کلامے تہا نہ وتا؟ کہ خُدا یا شُمارا گشتا کہ (۳۲) 'من ابراہیم، اسحاق او یعقوبے خُدا یاں۔' نی اے جبر اے اے ظاہر ایں کہ اے نبی زندگ آن، چیا کہ خُدا مُردگانی نہ، بلے زنگینانی خُدا ایں۔"

(۳۳) وقتے کہ مرؤمان عیسائے اے جبر ایش کُتوں، گُڑا آ آئیے ہدایتانی سرا سک حیران پیتاں۔

شریعے مزین حکم کجام ایں؟

(مرقس ۱۲: ۲۸-۳۳، او لوقا ۱۰: ۲۵-۲۸)

(۳۴) وقتے کہ فریسی فرقبے مرؤمان اے جبر ایش کت کہ عیسیا صدوتی فرقبے

مرذمانی سوالانی جواب انچو دانگاں کہ آیاں آتیا ہے وگے سچ سوال جُست کنگے جُرات نہ کُت، گُرا آ جمع پتاں او عیسائے کرا اٹکان۔ (۳۵) آیاں ہے یک شریعتے عالیا آئیے آزماییندگا آتیا ہے سوالے جُست کُت کہ (۳۶) ”اے واج، شریعتے تہا دُزستاں ہے مزین حُکم کُجام ایں؟“

(۳۷) آتیا جواب دات کہ ”دُزستاں ہے مزین حُکم ایش ایں کہ رُب، کہ آتسی خُدا ایں، تو آتیا وتی سچائیں دل، وتی سچائیں ساه او وتی سچائیں عقلا گوں دوست بدار۔“ (۳۸) اے دُزستاں ہے مزین او ضروری حُکمے۔ (۳۹) ایشیا رند دومی مزین حُکم ہم ہائیے پیمینے کہ ”تو وگراں وتی ساہے پیمان دوست بدار۔“ (۴۰) اگان کسے اے دوئیں حُکمانی سرا عمل کان، آ سچائیں توریت او نبیانی کتابانی مقصدا ہم پورا کان۔“

عیسائے خُداے مُقررین نابے بارایا ہدایت کنگ

(مرقس ۱۲: ۳۵-۳۷، او لوقا ۲۰: ۳۱-۳۳)

(۳۱) گُرا عیسایا ہما جمع پینگیں فریسی فرقبے مرذماں ہے اے سوال جُست کُت

کہ (۳۲) ”خُداے مُقررین نابے بارایا شُمے ہے خیال ایں؟ کہ آکئی تخنے وارث ایں؟“

آیاں جواب دات کہ ”داوڈے۔“

(۳۳) عیسایا آیاں گُشت کہ ”گُرا چتو داوڈ، رُوح القُدسے بشارتا ہے، آتیا وتی واجہ

گُشی؟ چتا کہ داوڈا وت زبورے تہا گُشتا کہ

(۳۴) مُربا منی واجہا گُشت کہ

”بیا، منی راستی کشا پند۔“

من تنی دشمنان شکست دیں، او تنی دیرما جھکا مینانے۔“

۳۵) وقتے کہ داؤدوت آیا وتی واجہ گشی، گڑا خدائے مقررین نایب نہ صرف داؤدے

تختے وارث این، بلے آیا چے انگا ہم مستریں بستینے۔“

۳۶) گڑاچ کسیا عیسایا جواب دات نہ کت۔ او ہما روچا رندچ کسیا آئیے آزمائینگا

سوال جُست کینگے جُرأت نہ کت۔

عیسائے شریعتے عالم او فریسی فرقبے مروماں ملامت کینگے

(مترقس ۱۲: ۳۸-۴۰، لوقا ۱۱: ۳۴-۵۲، او ۲۰: ۳۵-۳۷)

۱) گڑا عیسایا مخلوق او وتی شاگردواں گشت کہ ۲) ”شریعتے عالم او

فریسی فرقبے مروماں توریتے حکمانی سرپد کینگے اختیاری وتی دستا کتا۔

۳) شما آیانی دُرستیں جبراں بزیرے او آیانی سرا عمل بکنے، بلے آیانی راہا مروے۔ چپا

کہ انچو کہ آگشاں انچو نہ کناں۔ ۴) آخدائے شریعتے حکماں چے علاوہ مرومانی واسطہ

وتی نیما چے شریعتے حکم بنا میناں، او بے پیما مروماں گرانیں او تکلیف دیوکیں وتی

بنا میننگیں شریعتے بوجا بڈا دیں، بلے وت آییاں ہما بوجائے چست کنگا چچ مدت نہ

کناں۔ ۵) آوتی دُرستیں کاراں مرومانی پیش دارنگے واسطہ کناں۔ بے واسطہ آمزنیں

مزنیں تعویذ بنداں، او وتی گدانی وامناں پراہ کناں تاکہ مردم بگنداں کہ آییاں خدائے

حکم یاد آں۔ ۶) آدل مانگ آں کہ دعوتانی تہا دُرستیں چے گیشتر عزتے جاگایاں

پنڈاں، او ہم عبادت خانہانی تھا ویسے جاگیاں۔ ④ آدِل مانگ آن کہ میتگانی مردم
آیاں عزت پدیاں او 'واجہ' بگشاں۔

⑧ "بلے شُما، منی شاگرد، چچ کیسا مٹلے کہ آشمارا 'واجہ' بگشی۔ چپا کہ شمارا صرف
یک واجہے است این، او شُما دُزست وت مہ وتا برات اے۔ ⑨ شُما اے دُنیائے
تہا چچ کیسا مٹلے کہ آشمارا 'ابا' لقب پداں۔ چپا کہ صرف شُمے آسمانی پت اے لقباً
کرزی۔ ⑩ او شُما چچ کیسا مٹلے کہ آشمارا 'اُستاد' بگشی۔ چپا کہ شمارا صرف یک اُستادے
است این، بزاں خدائے مقتریں نایب۔ ⑪ بلے شُمے تہا ہما کہ مستر این، آ شُمے
خِدمت کنوک بی۔ ⑫ او ہرج کسے کہ وتارا مزن خیال کان، خُدا آتیا کمتر کان، او
ہرج کسے کہ آوتارا کمتر خیال کان، خُدا آتیا مزن کان۔"

⑬-⑭ او عیسایا گشت کہ "اے منافقین شریعتے عالم او فریسی فرقبے
مرؤماں! شُما چینیو بد بخت اے، چپا کہ شُما وتی سر سو جاگوں خدائے بادشاہیئے راہا
بند کئے۔ شُما نہ وت ہما راہا کائے، او نہ دِگراں آیدگلکے۔

⑮ "اے منافقین شریعتے عالم او فریسی فرقبے مرؤماں! شُما چینیو بد بخت اے،
چپا کہ شُما مرؤماں وتی راہا آرنگا نہ کھنکھیئے مسافرئیئے پرواہا دارے او نہ دریائے۔ او وقتے
کہ کسے شُمے راہا کئے، گُڑا آشمارا چے دو برا گیشتر جہنمی بی۔

⑯ "شُما چینیو بد بخت اے، چپا کہ شُما کوریں راہ سوچ دیوک اے! شُما
مرؤماں سوچ دینے کہ اگل کے بیت المقدسے سوگندا وارت، گُڑا اے صبرے نہ این،
بلے اگل کے ہما سہر کہ بیت المقدسگ آں، آیانی سوگندا وارت، آہما سوگندا پورا
پکاں۔ ⑰ اے نامرپد او کوراں! کئی درجہ مستر این؟ سہرے یا بیت المقدسے؟ چپا

کہ سہر صرف ہے واسطہ پاک آن کہ آیت المقدسے تھیاں۔ (۱۸) شامروماں اے ہم سوچ دیئے کہ اگل کے قربانیے جاگئے سوگندا وارت، گڑا اے صبرے نہ ایں، بلے اگل کے قربانیے سوگندا وارت کہ قربانیے جاگئے سرا ایں، آہما سوگندا پورا بکاں۔ (۱۹) اے کوراں! کئی درجہ مستر ایں؟ قربانیے یا قربانیے جاگئے؟ چتا کہ قربانی صرف ہے واسطہ پاک ایں کہ قربانیے جاگئے سرا ایں۔ (۲۰) بے واسطہ اگل کے قربانیے جاگئے سوگندا وارت، گڑا آنہ صرف آئیے سوگندا درنگا ایں، بلے ہما ڈرستیں چیزانی کہ آتیا پر آن۔ (۲۱) اگل کے بیت المقدسے سوگندا وارت، گڑا آنہ صرف آئیے، بلے خدائے پاکیں ذلتے سوگندا درنگا ایں، چتا کہ آ آئیے لوگ ایں۔ (۲۲) او اگل کے آسمانے سوگندا وارت، گڑا آ خدائے تختے سوگندا درنگا ایں، او ہم خدائے پاکیں ذلتے سوگندا درنگا ایں کہ آہما تختے سرا ایں۔

(۲۳) - (۲۴) "اے منافقین شریعتے

عالم او فریسی فرقبے مروماں! شاما چنچو بدخت اے، چتا کہ شاما شریعتے کسانیں کسانیں فرضاں وا پورا کنے، مثلاً پودونا، سوا

او زبرگے دہمی ہصہا خدائے ناما دیئے، بلے شریعتے مزین فرض، مثلاً انصاف، رحم او ایمانداری شامیل دانتگاں۔ انچو کنگا چے شاما مرومے پیمائے کہ آپے تہا کپتگیں کسانیں مچرا وا چانی وارت تاکہ پلست مبی، بلے بلائیں اشترانہ گندی پلکی! اے کوریں راہ سوچ دیوگاں! باید آ کہ شاما مزین فرض ہم پورا بختیناں، او کسانیں ہم یل مداتیناں۔

(۲۵) ”اے منافقین شریعتے عالم او فریسی فرقبے مرؤماں! شُما چینچو بد بخت اے، چپا کہ شُما ہما مرؤمے پِما اے کہ کاشینے ڈٹی نیمگا شودی صفا کاں، بے توکی نیگے چلّاں یل دنتی۔ ہے پِما شُما مرؤمانی چھاں نیک اے، بے شُمے دلِ خودِ غرضی او لنگا چے پُر آں۔ (۲۶) اے کوریں فریسی فرقبے مرؤماں، پِسرا کاشینے توکی نیمگا صفا بکنے، تاکہ آچے ڈٹی نیگ ہم صفا ہی۔

(۲۷) ”اے منافقین شریعتے عالم او فریسی فرقبے مرؤماں! شُما چینچو بد بخت اے، چپا کہ شُما اسپتیں چُن جھنگیں قبرانی پِما اے کہ ڈٹی نیمگا چے شرگندگا کایاں، بے توکا آردگانی ہڈ او ہرج قسے پلپتیں چہراں چے پُر آں۔ (۲۸) ہے پِما شُما مرؤمانی چھاں ڈٹی نیمگا چے نیک گندگا کائے، بے شُمے دلِ منافقی او بے دینیا چے پُر آں۔

(۲۹) ”اے منافقین شریعتے عالم او فریسی فرقبے مرؤماں! شُما چینچو بد بخت اے، چپا کہ شُما کوانیں زمانے نبی او نیکیں مرؤمانی قبرانی سرا درگاہ بندے او آیاں سمبھینے، (۳۰) گشے کہ ’اگاں ما وتی پت پیرکائی زمانہا پیدا بستینیں، گڑا وا مانہانی شہید کنگا آیاں گوں شریدار نہ بستگتیں۔‘ (۳۱) اے حرا چے شُما وتی بارایا شاہدی دینگا اے کہ شُما ہمایانی چگ اے کہ آیاں نبی شہید کتوں۔ (۳۲) گڑا وا بروے، او وتی پت پیرکائی ہما کارا پورا بکنے! (۳۳) اے ایلے اولاداں! شُما چتو جھٹے سزایا چے بخت کت کئے؟ (۳۴) ہے واسطہ گوش دارے کہ من شُمے کرا نبی، دانائیں مرؤم او شریعتے عالم دیم دیاں۔ شُما آیاں چے لاتیناں صلیبے سرا کٹے، لاتیناں دگے پیسے کٹے، او لاتیناں وتی عبادت خانہانی تھا چاہک جنائینے او شہر پہ شہرا ستائینے۔ (۳۵) ہے واسطہ ہما ڈرستیں نیکیں مرؤم کہ شُمے پت پیرکاں شہید کنگتوں، آیانی

حونے حساب کتابا خُدا شُمارا چے گری، بڑاں نیکیں ہاپتے حونا چے پگر داں برکتائے
 بیچ زکریا کہ آ آیایں بیت المقدسے تہا پاکیں جاگا او قربانئے جاگائے پچا شہید گت۔
 ۳۶) من شُمارا راست گُشاں کہ ہما ڈرستانی حونے حساب کتابا خُدا اے زمانہ مرڈاں
 چے گری۔

عیسائے یروشلمے مرڈاں دوست دارنگ

(لوقا ۱۳: ۲۴-۲۵)

۳۷) "ارمان ایں، اے یروشلمے بندوکان، شُمے سرا، چٹا کہ مدام ہرج بیئے کہ

خُدا شُمے کرا ویم داں، شُما آیایں سِنگسار
 کنے او کُشے۔ بے انچو کہ نکینک وتی چینکاں
 وتی بازولانی پیرا کاں، ہے پیمان من ہم
 باز برا شُمارا وتی کرا آرنگ لوئت، بے
 ارمان ایں کہ شُما منی جبر نہ زُرت! ۳۸) او

نی خُدا شُمے شہرا دیران کاں۔ ۳۹) من شُمارا گُشاں کہ ایشیا رند شُما منا نہ
 گندے داں کہ شُما منی بارایا نہ گُشے کہ نبخت آور ہما ایں کہ ربے اختیاریا
 گوں کئے!"

عیسائے بیت المقدس شہید پئے بارایا گُشنگ

(مرقس ۱: ۱۳-۲، او لوقا ۲۱: ۵-۶)

- ۲۳
- ① وقتے کہ عیسیٰ بیت المقدس چے در آئیگ روگا یا کہ شاگرد کرا اکلنتی، او آئیا بیت المقدس مختلف جاگیاں پیش دارنگا لگتاں۔
- ② آئیا آیاں گُشت کہ ”شماے سجاہیناں گندے؟ من شمارا راست گُشاں کہ ایشیے سرایک انجیں وقتے کے کہ دشمن ایشیا انجو شہید کنان کہ سنگے سرا سنگے ہم پیش نہ گینجی۔“

سکی او تباہی

(مرقس ۱۳: ۱۳-۲، او لوقا ۲۱: ۴-۱۹)

- ③ وقتے کہ عیسیٰ زیتون نامیں کوہے سرا سر کپتا نشتنگا، او آئیے کرا دگے چ کے نہ یا، گُشا شاگرد کرا اکلنتی۔ آیاں جُست کت کہ ”بیت المقدس کدی شہید بی؟ او تی پدا آئیگ او قیامتے نشانی چے بی؟“

- ④ آئیا جواب دات کہ ”ہوشیار پیئے، او رد مورے۔ ⑤ چتا کہ بازیں مردوم کایاں، منی ناما گراں او دعویٰ کنان کہ ”من خدائے مقررین نایب آن۔“ او باز مردمان رد دیان۔ ⑥ ہما وقت نزیک ایں کہ شما ہرج جاگیا جگے حبر اش کنے۔ بلے دلاں

مورے، چپا کہ باندہ اس کہ اے کار بیباں، بلے ہما وقتا قیامت نہ بی۔ (۷) یک قومے
 دگے قومیا گوں مڑی، او یک ٹکے دگے ٹکلیا گوں جنگ کاں۔ بازیں جاگیاں دُکال
 کپی او زلزلہ کایاں۔ (۸) اے دُزستیں واقعہ ہے سکیانی شُرُوعات بیاں، انچو کہ چُگ
 مات بینگا چے پیسرا جنیں آوما شُرُوعے چُگی درد گراں۔

(۹) ”ہما وقتا مرؤم شُمارا گراں، حاکنانی دستاں دیاں، او حاکم شُمارا عذاب کناں
 کُشاں۔ دُنیاے دُزستیں قومانی مرؤم شُمارا چے نفرت کناں چپا کہ شُمانی شاگرد اے۔
 (۱۰) گُڑا منی شاگرداں چے بازینے منی شاگردیاں یل واں۔ آیک دِگرا گرا اینناں، او
 یک دِگرا چے نفرت کناں۔ (۱۱) باز نقلی نبی کایاں او باز مرؤماں وتی راہا براں۔
 (۱۲) مرؤمانی تہا ردی گیش بیان بی، او آیک دِگرے دوست دارنگا یل دیاں۔
 (۱۳) بلے منی شاگرداں چے ہرچی کہ اے سکیانی سکنگا رند وتی ایمانے سرا قائم بی،
 خُدا آہیا بچائینی۔ (۱۴) منی شاگرد سچائیں دُنیا یا خُداے بادشاہیے دشمنیں حالا تبلیغ کناں،
 تاکہ دُزستیں قوماں ہے دشمنیں حالے ایش کننگا موقع برسی۔ ایشیا رند قیامت بی۔

تُرسنائیں وقت

(مرقس ۱۳: ۱۳-۲۳، او لوقا ۲۱: ۲۰-۲۴)

(۱۵) ”انچیں وقتے کئے کہ شُما گندے کہ دُشمن پائیں جاگائے تہا یک بتے
 کاراں یک کناں کہ آ بیتُ القدس پلست کاں، انچو کہ خُدا یا دآئی ایل نبیا چے
 گُشائینتا۔“ (ہرچ کسے کہ ایشیا وانی، معنایا سرپد بیہیتی۔) (۱۶) ”گُڑا ہما وقتا یہوویہ صوبے

مرؤمِ دتی ساہے بچائیننگا کوہانی نیگا تچاں بُرواں۔ (۱۷) اگاں کے لوگے چھتے سراہی، آوتی سامانے زیرنگا جالا لوگا ایرے۔ (۱۸) اگاں کے زمینا کار کننگا بی، آپدا وتی گڈانی زیرنگا ہے۔ (۱۹) او ہما وقت ہما جنیں آومانی واسطے چونیں مُصہبتیں وقتے بی کہ لاپ پُر بینتے یا چُک مچیننگا بیاں۔ (۲۰) خُدا یا چے دُما بلوٹے کہ ہما وقتا کہ شُما وتی ساہے بچائیننگا تچے، آنہ زِمستانے موسمِ ہی او نہ بستے روج۔ (۲۱) چٹا کہ ہما وقتا مرؤم ہینچو سک سکتی سگاں کہ دُنیائے شُروعا چے بگر داں اٹکا نہ بیتنگاں او نہ آئیآ رند بیاں۔ (۲۲) اگاں خُدا یا ہما روج کم مکنتیاں، گُڑا واچ کے نہ بچیننگا۔ بلے خُدا وتی پچیننگیں اُتے خاطر ہما روچاں کم کاں۔

(۲۳) ”ہما وقتا اگاں کے شُمارا گُشی کہ خُداے مُقرّریں نایب اٹکا او ادا ایس‘ یا ’اودا ایس‘، بلے شُما آیانی حبراں باور کئے۔ (۲۴) چٹا کہ لاتیں مرؤم کایاں، ذورغ بنداں او دعویٰ کناں کہ من خُداے مُقرّریں نایب آں۔‘ او دگے نقلی نبی ہم کایاں۔ آمرؤماں مزینیں مزینیں کرامت او کالیں کار کناں پیش داراں، تاکہ اگاں آیانی دستا بیت کاں، آ خُداے پچیننگیں اُمتا ہم گمراہ بناں۔ (۲۵) یاد کئے کہ اے کارانی بیتگا چے پیسرا من شُمارا گُشتا۔ (۲۶) اگاں مرؤم شُمارا گُشاں کہ خُداے مُقرّریں نایب اٹکا او جنگلا ایس، گُڑا آئیے چارنگا اودا مروے۔ یا اگاں گُشاں کہ آ فِلانا جاگایا چیر ایس، گُڑا آیانی حبرا باور کئے۔ (۲۷) چٹا کہ انچو کہ گروخ سچائیں آسمانا، روج در انکی نیگا چے بگر داں روج ایر روگی نیگا، ترپینی، ہے پیمان کہ انسانے رہر آں، ہم وتی پدا آئیگے روچا سچائیں جہانا ظاہر بیاں۔ (۲۸) ہرج جاگائے کہ جونے ایر بی جونوار ہمو دا کایاں، او مرؤم ویرا چے دیت کنفتی، [ہے پیمان وقتے کہ من اے جہانا پدا کایاں، گُڑاچ کیسا گُشتگے ضرورت نہ کسی۔]

عیسائےِ دنی اے جہانا پدا آئیگے بارایا گُشنگ

(مرقس ۱۳: ۲۳-۲۴، او لوقا ۲۱: ۲۵-۲۸)

②۹ "اے سکّیانی روچاں جے رند

روچ تہار تہی،

ماہ روشنایا یل داں،

اِسٹار آسمانا جے کپاں،

او آسمانے دُرستیں چیر لزاں۔

③۰ ہما وقتا من کہ انسانے رہر آں، منی پدا آئیگے نشانی آسمانا جے ظاہر بی۔ گُزا

دنیائے دُرستیں قومانی مردوم تُرسا جے گریواں او ارمان کُناں، او منا مزینیں شان او

طاقنا گوں جمبرانی تہا آسمانا جے آئیگا گنداں۔ ③۱ گُزا صُورے سکّیں آواز کئے، او من

دنی فرشتہاں دنیائے چاریں کُنداں دیم دیاں تاکہ آ منی کچینتگیں اُتیاں کاراں جمع

یکناں۔

انجیرے دُرچکے مثال

(مرقس ۱۳: ۲۸-۳۱، او لوقا ۲۱: ۲۹-۳۳)

③۲ "انجیرے دُرچکے مثالا بزیرے۔ وقتے کہ آ پیے ٹال سبز تہاں او تر کنگا لگاں،

گڑا شما زانے کہ نی گرامگے موسم نژیک این۔ (۳۲) ہے پیمانہ وقتے کہ شما اے دڑستیں
 کاراں بیگا گندے، گڑا بزانی کہ منی پدا آئیگے وقت سک نژیک این۔ (۳۳) من شمارا
 راست گشتاں کہ داں کہ اے دڑستیں کار پورا نہ بیان، اے زمانہے مردم نہ میراں۔
 (۳۵) زمین او آسمان رواں گار بیان، بلے منی گشتنگیں جبر مردام قائم ہیں۔

عیسائے اے جہانا پدا آئیگے وقتا ہرچ کیسا تیار بیگ لوئی

(مرقس ۱۳: ۲۲-۲۴، او لوقا ۱۷: ۲۶-۳۰، ۳۳-۳۶)

(۳۶) ”سچ کے منی پدا آئیگے روچ او ساعتا نہ زان؛ نہ فرشتہ، او نہ من کہ خدائے
 حبیب آن، بلے صرف آسمانی پت زانتی۔ (۳۷) بلے انچو کہ توہے زمانہا بیت، ہے
 پیمانہ کہ انسانے رہر آن، منی پدا آئیگے وقتا ہم انچو بی۔ (۳۸) چتا کہ توہے زمانہا،
 طوفانے آئیگا چے پیمرا، مردم وراں چران، سیر کنان او کنایینگا اتاں، داں کہ ہما
 روچ اتک رست کہ توح بوجیکے تہاشت۔ (۳۹) داں کہ ہما طوفان نہ نیک او آدڑست
 تباہ نہ کنتتی، مردم سنی نہ بیتاں۔ جے پیمانہ کہ انسانے رہر آن، پدا کایاں۔ [ہما
 وقتا خدا نیکل بدن چے جدا کاں،] (۴۰) مثلاً اگاں دو مردم ہوریا زمینا کار کننگا بیان،
 یکیا فرشتہ زیراں بہشتا براں او دو میا ہمودا یل دیاں۔ (۴۱) اگاں دو جنیں آدم ہوریا
 دن دڑشنگا بیان، یکیا فرشتہ زیراں بہشتا براں او دو میا ہمودا یل دیاں۔

(۴۲) ”ہے واسطہ شما ہوشیار پیئے، چتا کہ شمانہ زانے کہ من، شے واجب، کدی
 کایاں۔ (۴۳) بلے شما اے مثلاً سر پد پیئے کہ اگاں لوگے مالکا اے بزانتیں کہ دڑشپہ کجام

پاسا کئے آئیے لوگا جاں، گُڑا وا آہیا وتی چٹانی داب خراب کُٹنگا او وتی لوگ جننگا نہ
 اِشمنگیتی۔ (۳۳) جے پسا شمارا منی پدا آئیگے وقتے واسطہ مدام تیار بیگ لوٹی، چٹا کہ من
 کہ اِنسانے رہر آں، انجیں وقتیا کایاں کہ شٹا سئی نہ بئے۔"

ایمانداریں او بے ایمانیں غلامانی مثال، بڑاں
 عیسائے شاگرد وتی فرضاں پورا کنان بکنان

(لوقا ۱۲: ۴۱-۴۸)

(۳۵) گُڑا عیسایا آیاں اے مثال گُشت کہ "وقتے کہ یک واجے مسافر یا رو، گُڑا آ
 یک غلامے وتی غلام او مولدانی سرا مستر مقرر کاں تاکہ آ آیاں وقتے سرا ورگ بدان۔
 (۳۶) سخت آور این ہما ایماندار او عاقلین غلام کہ وقتے کہ آئیے واجہ پدا کئے، آ ہما غلاما
 وتی فرضانی پورا کنگا بگندی۔ (۳۷) من شمارا راست گُشاں کہ ہما واجہ وتی ہما غلاما وتی
 بچائیں مال متاعے مستر مقرر کاں۔ (۳۸) بلے اگاں ہما غلامانی مستر رد کارے ہی، او
 وتی ولا بگشی کہ 'انگا وا منی واجے آینگا دیر این'، (۳۹) آور چر کاں، شرابیاں گوں
 ہوریا شراب وارت، او وتی ہما کایں غلام او مولداں جننگا لگی، (۴۰) گُڑا ہما غلامے واجہ
 انجیں روچ او ساعتیا کئے رسی کہ آ سئی نہ بی او نہ سوچی کہ 'منی واجہ ہتی کئے۔'
 (۴۱) گُڑا واجہ آہیا جاں تل کاں، او منافقانی گوما ہوریا سزا دتی کہ ہمودا مردم گریونگ
 او دشان دز شنگا بیاں۔

وہ جنین چُکّانی مثال، بزائ عیسائے
اے جہانا پدا آئیگے واسطہ تیار بئیگ

۲۵

① ”وقتے کہ من پدا کایاں، گُوا خُداے بادشاپئے اُمتی بئیگ اے
مثالے پیمابی۔ یک برے یک سیریا وہ جنین چُکّان وتی گوما چراغے
چراغے زُرت او سالونکے وش اتک کننگا آئیے دیما شُتاں۔ ② آیاں پے پنچ نادان
اتاں او پنچ دانا اتاں۔ ③ ناداناں وتی گوما چراغ وا
زُرتاں، بلے گیشیں تیل نہ زُرتے۔ ④ بلے دانا یاں
چراغانی گوما شیشکانی تھا گیشیں
تیل ہم زُرت۔ ⑤ سالونکا آئیگا
دیر کت، گُوا ہما جنین چُک کوچندنگا لگتاں او واب کپتاں۔

⑥ ”شپے نیما مرؤماں کوکار کت کہ ’سالونک اتکا! بیائے، وش اتک بکنتی!‘
④ گُوا ہما جنین چُک و ابا پے پار اتکاں، او وتی وتی چراغانی وٹاں شرکنگ او تیل
مان کننگا لگتاں۔ ⑧ ناداناں دانا یاں گشت کہ ’وتی تیللاں پے مارا ہم بدیئے، چپا کہ
سئے چراغ مرگی آں۔‘ ⑨ بلے دانا یاں جواب دات کہ ’سئے کِرا وا اپنچو تیل نیست
ایں کہ مارا شُمارا پورا بی۔ شرترز ایں کہ شُما دگانا بروے او وتی واسطہ تیل گرے
بیارے۔‘ ⑩ اپچو کہ نادان تیلے گرنگا رونگا اتاں کہ سالونک اتک رست۔ ہما دانا کہ
تیار اتاں، آسالونکے گوما ہورینا دعوتے لوگا شُتاں او مرؤماں لوگے دروازگ بند کت۔

۱۱) ایشیا چے رند ہما نادان ہم انک رستاں او سالونکا گشتے کہ اے واجہ، دروازگا پنج
 کان، او مارا توکا آیدگا بل! ۱۲) بلے آینا جواب دات کہ من شمارا راست گشاں کہ
 من شمارا پنجنا نہ یارں۔"

۱۳) گڑا عیسایا اے مثالا چے اے نتیجہ کشت کہ "شما ہم ہما دانائیں جنیں چنگانی
 پیما بوشیار پیئے، چپا کہ شما منی پدا آینگے ہما روج او ساعتہ زلے۔"

سے غلامانی مثال، ہزارں ہرچ کے عیسائے اے
 جہانا پدا آیدگا چے پیسرا وتی ذمہ داریا پورا بکاں
 (لوقا ۱۹: ۱۱-۲۷)

۱۴) "خداے بادشاہی اے مثالے پیما ایں۔ یک مردے است آکہ مسافریا
 روئگا یا۔ آینا وتی غلام وتی کرا لوناہنتاں او وتی مال متاعانی سرا مستر مقرر کنتی تاکہ
 واپار بکناں۔ ۱۵) آینا ہر یکیا آیانی لائقے سرا پیسہ دات۔ اولیا بیست او پنج ہزار،
 دومیا وہ ہزار، او سمنیا پنج ہزار دینار داتی، او وت مسافریا شت۔ ۱۶) آچے روئگا گوں
 ہور اولی غلام کہ واجہا بیست او پنج ہزار دینار دانگا، آہما پیسہاں گوں واپار کنگا
 گت، او وگے بیست او پنج ہزار دینار نف کائنتی۔ ۱۷) جے پیما دومی غلام کہ واجہا
 وہ ہزار دینار دانگا، آینا ہم انچو کت او وگے وہ ہزار دینار نف کائنتی۔ ۱۸) بلے
 سمنی غلام کہ واجہا پنج ہزار دینار دانگا، آینا زمینا کڈے کونچت او آچے پیسہ کل
 کنتی۔"

(۱۹) ”باز وقت گھونگا رند ہما غلامانی واجہ پدا انک رست، او آیاں چے حساب کتاب گرنگا گت۔ (۲۰) اولی غلام آئیے کرا انک او گشتی کہ اے واجہ، تو منا بیست او پنج ہزار دینار وانگا، آیاں چے من وگے بیست او پنج ہزار دینار نف کائنتا۔ اش آں ہما پیسہ۔“ (۲۱) گوا واجہا آئیما گشت کہ ’شاباش! تو وا شریں او ایمانداریں غلامے اے! تو کینا گوں ایمانداری کتا، ہے واسطہ من ترا بازیں چیزانی سرا مستر مقرر کنان۔ بیا، منی گوما ہوریا وشی بکل۔“

(۲۲) ”دومی غلام آئیے کرا انک او گشتی کہ اے واجہ، تو منا وہ ہزار دینار وانگا، آیاں چے من وگے وہ ہزار دینار نف کائنتا۔ اش آں ہما پیسہ۔“ (۲۳) گوا واجہا آئیما گشت کہ ’شاباش! تو وا شریں او ایمانداریں غلامے اے! تو کینا گوں ایمانداری کتا، ہے واسطہ من ترا بازیں چیزانی سرا مستر مقرر کنان۔ بیا، منی گوما ہوریا وشی بکل۔“ (۲۴) ”بلے سخی غلام کہ واجہا پنج ہزار دینار وانگا، آئیے کرا انک او گشتی کہ اے واجہ، من زاناں کہ تو سکلیں مروے اے۔ تو وگرانی چیزاں وتی کنے، او ہما کشار کہ تو نہ کشتا، ہمایا رنے۔ (۲۵) من ترا چے ترستاں او تسی پیسہ برت زمینا کل کتاں۔ اش آں ہما پیسہ۔“

(۲۶) ”گوا واجہا ہما غلاما گشت کہ ”اے رویں او شریں غلام! اگل تو زانتگا کہ من وگرانی چیزاں وتی کنان، او ہما کشار کہ من نہ کشتا، ہمایا رتاں، (۲۷) گوا باید آکہ تو منی وانگیں ہما پیسہ کم از کم ہینکا ایر بکتیناں، تاکہ پدا آینگا رند من ہما پیسہ بیجا گوں بکتیناں۔“ (۲۸) گوا واجہا وتی وگے غلاماں گشت کہ ’اشیا چے ہما پنجیں ہزار دیناراں چچ بگرے، او ہمایا ہدیعتے کہ آئیما بیست او پنج ہزار دیناراں چے وگے بیست او پنج ہزار

نف کابینتا۔ (۲۹) چٹا کہ ہرج کے کہ نف کابینتی، واجہ گیشتر دتی او آچے کر سک باز
 بی۔ بلے ہرج کے کہ چ نہ کابینتی، آتیا چے واجہ ہا بن ملا ہم پچ گری۔ (۳۰) اے غلام
 واج نہ کرزی، ایشیا بگرے ڈتا بکتے، او تہارگا دور بدینے کہ ہمودا مرؤم گریونگ او دنان
 ڈر شنگا بیاں۔

قیانے روچا حساب کتاب گرنگ

(۳۱) یسایا گشان کُت کہ ”وقتے کہ من کہ انسانے رہر آں، بادشاہ بیاں او
 ڈرستیں فرشتہاں گوں وتی شانا پدا کایاں، گُوا من وتی مزن شانیں تختے سرا زنداں۔
 (۳۲) ڈنیائے ڈرستیں قومانی مرؤم منی دیما کایاں جمع بیاں۔ گُوا من نیک او بدان یک
 وگرا چے جُدا کنان، انجو کہ شوانگے وتی میشاں پساں چے جُدا کال۔ (۳۳) من نیکل وتی
 راستی نیمگا، او بدان چپی نیمگا کنان۔ (۳۴) گُوا من وتی راستی نیگے مرؤماں گشاں کہ
 منی پت خُدا یا شُرا بخت آور کُتا۔ بیائے، خُداے بادشاہیا وتی میراث بکنے کہ آتیا
 اے شے واسطے ڈنیائے پیدا کننگا چے پیسرا تیار کُتا۔ (۳۵) چٹا کہ وقتے کہ من شُدیگ
 ایاں شُما منا درگ وارینت، تینگ ایاں شُما منا آپ وارینت، در آمد ایاں شُما منا وتی
 لوگا بُرت داشت، (۳۶) جاندر ایاں شُما منا گُڈ گُورا دات، ناڈرا ایاں شُما منی پانپاہی
 کُت، او قیدا ایاں شُما منی چارنگا لکے۔

(۳۷) گُوا ہا نیک منا گشاں کہ اے واجہ، تو کدی شُدیگ ایتے کہ ماترا درگ
 وارینت؟ یا تینگ ایتے کہ ماترا آپ وارینت؟ (۳۸) تو کدی در آمد ایتے کہ ماترا وتی

لوگا بُرت داشت؟ یا جاندر اِتے کِ ماترا گد گورا دات؟ (۳۹) تو کدی ناؤرا اِتے، یا قیدا اِتے کِ ماتئی چارنگا اکتیں؟ (۴۰) گُوا من آیاں جواب دیاں کِ من شمارا راست گُشاں کِ وقتے کِ شُما منی شاگرد کِ منی براتے پیمایاں، آیاںی تہا کمتَرینے ہم مدت کُت، گُوا شُما منا ہم مدت کُت۔

(۴۱) ”گُوا ہما مردم کِ منی چپی نیمگایاں، من آیاں گُشاں کِ منی دیمآچے ویر پیئے! شُمے سرا خُدائے لعنت این! بروے، او ہما بھجر نہ مروکیں آسا پکے کِ آ خُدایا شیطان او آئیے جِنائی واسطے تیار کُتا! (۴۲) چپا کِ وقتے کِ من شُدیگ اِتاں شُما منا درگ نہ وارینت، تنیگ اِتاں شُما منا آپ نہ وارینت، (۴۳) در آمد اِتاں شُما منا دتی لوگا نہ بُرت، جاندر اِتاں شُما منا گد گورا نہ دات، ناؤرا اِتاں او قیدا اِتاں شُما منی چارنگا نہ پیکے۔

(۴۴) ”گُوا ہما مردم منا گُشاں کِ اے واجر، تو کدی شُدیگ یا تنیگ اِتے، در آمد یا جاندر اِتے، ناؤرا یا قیدا اِتے کِ ماترا مدت نہ کُت؟“ (۴۵) گُوا من آیاں جواب دیاں کِ من شمارا راست گُشاں کِ وقتے کِ شُما منی شاگردانی تہا کمتَرینے ہم مدت نہ کُت، گُوا شُما منا ہم مدت نہ کُت۔“ (۴۶) گُوا ہما بدراں خُدا دانجی سزاواں، او نیکان دانجی زندگی داں۔“

عیسائے کشائینگے سازش

(مرقس ۱: ۱۳-۲، لوقا ۱: ۲۲-۲، او یوحنا ۱۱: ۳۵-۵۳)

۲۶

① وقتے کہ عیسایا اے دڑستیں صبر گشت خلاص کُتائ، گُڑا وتی شاگرداں گُشتی کہ ② ”شما زانے کہ دو روچا رند آراتیئے عید بی۔ ہما وقتا کے من کہ انسانے رہر آں، منا گراہینی، دشمنانی دستاں داں او آنا صلیبے سرا کُشاں۔“

③ ہما وقتا مزین پیشوا او بنی اتراییلے مستریں مردم کاٹفا: ناین مستریں پیشوائے مازیا انک جمع بیتاں۔ ④ آیاں وت مہ وتا شور کُت کہ آچتو عیسایا چالا کینے سرا گراہیناں او بگشائیناں۔ ⑤ بلے آیاں اے گُشت کہ ”مارا اے کار عیدے دورانا کنگ نہ لوئی، تاکہ چو می کہ مردمانی تہا ہل پاوئے۔“

جنیں آدمیئے عیسائے سرا عنطر نلایینگ

(مرقس ۳: ۱۳-۹، او یوحنا ۱۲: ۱۱-۸)

① عیسیٰ بیت عنیاہ ناین بیگیا انک۔ ہمودا آشمعون ناین مردمیئے لوگا گشت کہ گڑے بیماری بیگیتی۔ ④ ہمودا یک جنیں آدمے عیسائے کرا انک۔ آہیا سنگ مرمرے شیشکے تہا قیمتی عنطر گون آ۔ وقتے کہ عیسیٰ نان درنگا یا کہ ہما جنیں آوما ہما

عنطر آئے سرا ٹلائینٹاں۔ ⑧ وقتے کہ شاگرداں آئے اے کار دیت، گوا آزار گتیاں او
 وت مہ وتا گشنگا گتیاں کہ "اے جنینا اے عنطر چیا ضایع کتا؟ ⑨ اگاں آتیا اے بہا
 بکتیں، گوا وا ایشیا باز پیسہ کتنگا، او ہما پیسہ غریباں خیرات بداتیناں۔"
 ⑩ بلے عیسایا آیانی اے جبر زانت او گشتی کہ "شما چیا اے جنینے ولا ورنگا
 اے؟ ایشیا وامنی واسطہ تڑیں کارے کتا۔ ⑪ چیا کہ غریب مدام است آں کہ آیاں
 شما خیرات دیئے، بلے من شے کرا مدام نہ بیاں۔ ⑫ وقتے کہ آتیا اے عنطر منی سرا
 ٹلائینٹاں، آتیا منا منی دفن کنگے واسطہ تیار کت۔ ⑬ من شمارا راست گشیاں کہ
 سجا میں دنیائے ہرج جاگایا کہ مردوم منی دشمنی حالا تبلیغہ کنان، ہے کار کہ اے جنیں
 آوما کتا، ایشیئے بارایا ہم گشیاں تاکہ مردوم آتیا یاو پکنان۔"

بہوؤاے عیسیا گرائینگے زبان کنگ

(مرقس ۱۰: ۱۱-۱۲، لوقا ۲۲: ۲۶-۲۷)

⑮ گوا عیسائے دوازدهیں اصحاباں چے یئکے کہ آچے نام بہوؤا اِکریوتی آ، آ مزین پمیشوایانی کراشت ⑮ او آیاں گشتی کہ ”اگاں من عیسیا شمے دستاں بدیاں، گوا شما منا چے دینے؟“ گوا آیاں آیاں سی چاندینے روپیہ حساب کت دات۔ ⑯ ہا وقتا رند بہوؤا وج کنگا گت کہ آ عیسیا گرائینگی۔

عیسائے وتی شاگرداں گوں ہوریا

آزاتینے عیدے ورگاں درنگ

(مرقس ۱۲: ۱۳-۱۴، لوقا ۲۲: ۲۲-۲۳، ۲۱-۲۲، او یوحنا ۱۳: ۲۱-۳۰)

⑰ بے حُمریں نانے عید بیت، (کہ آچے نام ہم آراتینے عید این۔) عیدے اولی روچا عیسائے شاگرد آچے کرا اگاں او گشتے کہ ”تو کجا لوٹے کہ ماتنی واسطہ عیدے ورگاں تیار پنیں؟“

⑱ آیا گشت کہ ”شہرا فلانا مردے کرا بروے، او بگشتی کہ واہہ گشی کہ“ ”منی مقررین وقت نژیک این۔ من وتی شاگرداں گوں ہوریا تنی لوگا عیدے ورگاں

ورائ۔“

۱۹) انچو کہ آئیا شاگرداں گشنگا آیاں انچو کت، او عیدے ورگ تیار کُنتے۔

۲۰) وقتے کہ بیگا بیت، گُرا عیسیٰ وتی دوازدهیں اصحاباں گوں شام کننگا ایک نشت۔

۲۱) انچو کہ آورگ ورنگا اتاں کہ آئیا آیاں گشت کہ ”من شمارا راست گشاں کہ شمارا

چے یکے منا گوں نیک حرامی کل او گرائینی۔“

۲۲) اصحاب ہے جہرا چے سک غما کہتاں، او ہرج یکے آئیا گشنگا گت کہ ”اے

واجہ، چے من ترا گرائیناں؟“

۲۳) آئیا جواب وات کہ ”ہما کہ منا گرائینی، آئے گوما ہوریا یکیں تالا چے ورگ

ورنگا ایں۔ ۲۴) من کہ انسانے رہر آں، من وا مراں، انچو کہ پاکیں کللا منی بارایا

لکھتا۔ پہلے بد بخت ایں، ہما مرؤم کہ آنا گرائینی۔ آچے واسطہ اے شر تر بیٹنگا کہ آپیدا

مہیتیں۔“

۲۵) عیسائے گرائینوک یہوودایا گشت کہ ”اے واجہ، چے من ترا گرائیناں؟“

آئیا گشت کہ ”تو وت گشنگا لے۔“

عیسائے گوں وتی شاگرداں آخری برا شام کننگ

(مرقس ۱۳: ۲۲-۲۶، لوقا ۲۲: ۱۵-۲۰، او ۱- کُرنتھی ۱۱: ۲۳-۲۵)

۲۶) انچو کہ آورگ ورنگا اتاں کہ عیسایا نانے زرت، او آچے واسطہ خدائے شکر

کُنتی۔ آئیا نان چُنڈ چُنڈ کُنت او شاگرداں وات گشتی کہ ”زیرے بڈرے۔ اے منی جان

ایں۔“

۲۷) گوا آتیا انگورے

شیرگے کاشیئے زرت، آئیے
واسطہ خدائے شکر کُشی او

شاگرداں وات گشتی کہ ”شما دُزست ایشیا پے بورے۔“ ۲۸) چپا کہ اے انگورے شیرگ

منی حون این کہ خدائے عہدا پورا کاں۔ من وتی حونا ہے واسطہ رسیجاں تاکہ ایشیئے

وسپلہا خدَا بازینیئے گناہاں پعلِ یکاں۔ ۲۹) من شمارا گشاں کہ من انگورے شیرگ پدا

نہ وراں داں کہ ہما روج نہ ائے کہ من وتی پت خدائے بادشاہیئے دربارے دعوتائے

گوما ہوریا آتیا نوک سرا وراں۔“

۳۰) گوا آیاں خدائے شنائے شعرے جت او زیئوون نامیں کوہا ور اتک شتاں۔

عیسائے پطرے انکار کمنگے بارایا پیشن گونی کمنگ

(مرقس ۱۳: ۲۷-۳۱، لوقا ۲۲: ۳۱-۳۳، او یوحنا ۱۳: ۳۶-۳۸)

۳۱) عیسایا وتی شاگرداں گشت کہ ”مرچی شب شما دُزست منی سرا ایمانا یل

دیئے روے۔ چپا کہ خدایا وتی کللا گشتا کہ

ہما کہ شوانگے پیما منی اُتے سنبھالوک این،

من آتیا جنل، او آئیے اُتھی رنگے پیما تچاں رواں۔“

۳۲) بلے وقتے کہ خدَا منا مُردگاں پے زندگ کاں، گوا من گیل صوبہا رواں، او شما

منی گندنگا کائے۔“

۳۳) پطرسا گشت کہ ”اگل چے ڈرستیں شاگرد تئی سرا ایسانا یل ویاں، بلے من بجر تئی سرا ایسانا یل نہ ویاں۔“

۳۴) عیسایا آبیَا گشت کہ ”من ترا راست گشاں کہ مرچی شپ، کروے بانگ وینگا چے پیرا، تو سنے برا انکار کنے کہ تو منی شاگرد نہ لے۔“

۳۵) پطرسا گشت کہ ”اگل چے منا تئی گوما ہو ریا مرنگ پکی، بلے من چو بجر نہ گشاں کہ من تئی شاگرد نہ یں!“ او دگے ڈرستیں شاگرداں ہم ہے پما گشت۔

عیسائے گتسمنی نامیں جاگایا دُما لوئنگ

(مرقس ۱۳: ۲۲-۲۴، او لوقا ۲۲: ۲۹-۳۶)

۳۶) گُوا عیسی وئی شاگرداں گوں گتسمنی نامیں جاگایا اٹک۔ آبیَا آیاں گشت کہ ”شما ادا پندے، من کیں دیسارواں او دُما کناں۔“ (۳۷) آبیَا پطرس او زبدیئے دوئیں بیچ وئی گوما ہو ریا برتاں۔ ہمودا آسک غم او پریشانیا کپت، (۳۸) او آیاں گشتی کہ ”غم منا کشتگی ایں۔ شما ادا پندے او منی گوما آگاہ پیئے۔“

۳۹) آودا چے کہیں دہمتر اشت، سجدہا کپت او خدایا چے دُما لوئٹ گشتی کہ ”اے ابا، اگل بیت کاں، گُوا اے سکپا منی سرا میار۔ بلے پدا ہم منی نہ، بلے تئی رضا پورا ہی۔“

۴۰) گُوا آ پدا پطرس او زبدیئے بچانی کرا اٹک او دیتی کہ آداب آں۔ آبیَا پطرسا گشت کہ ”شما یک کلاکے ہم منی گوما آگاہ بیت نہ کت؟“ (۴۱) پدا آئے او خدایا

چے دُعا بلوئے تاکہ شُما آزماؤنٹا کچے۔ شُمے ارادہ وا شُرائیں، بلے شُمے جانا ہمت نیست
 ایں۔"

۳۲) عیسیٰ دومی برا آیاں چے کیں ویر شُت، او خُدایا چے دُعا لویت گُشتی کہ
 اے ابا، اگل دِگے سچ راہ نیست ایں کہ من اے سکتیا مسگل، گُڑا پتی تئی رضا پورا
 بی۔"

۳۳) گُڑا یک برے پدا آ آیانی کُڑا اٹک، او ویتی کہ آپدا واب آن، چیا کہ آیانی
 چم و ابا چے پُر اٹاں۔ ۳۴) آییا سُمی برا آیل داتاں او شُت، او خُدایا چے ہما دُعا پدا
 لویتی کہ پیسرا لونگتی۔

۳۵) گُڑا آ آخری برا آیانی کُڑا اٹک او گُشتی کہ "واں اٹکا شُمے چم و ابا پُر آن؟
 بچارے، من کہ انسائے رہر آن، منی مقررین وقت اٹکا کہ منی دُشمن منا گراں او
 گمراہانی دستاں دیاں۔ ۳۶) پاو آئے رویں۔ بچارے کہ منی گراہینوک اٹکا رستا۔"

بہوؤوائے عیسیا گراہیننگ

(مرقس ۱۳: ۲۲-۲۴، ۵۰، لوقا ۲۲: ۲۴-۲۵، او یوحنا ۱۸: ۲-۱۲)

۳۷) اٹکا عیسیٰ آیاں گوں جبر کننگ یا کہ بہوؤوا کہ آئیے دوازدهیں اصحاباں چے یکے
 آہمودا اٹک رست۔ آئیے گوما باز مرؤم اٹاں کہ مزین پیشوا او بنی اتر ایٹے مستریں
 مرؤماں دیم داتگتاں۔ آیاں زحم او لٹ گون اٹاں۔ ۳۸) عیسائے گراہینوک بہوؤوا یا
 آیاں لے نشانی گُشتنگ کہ "ہما مرؤما کہ من گلائش کنل، آ عیسیٰ ایں او شُما گرتی۔"

۳۹) یہودیوں کا عیسائے کرا ایک اور گشتی کہ ”اے واجہ، اسلامُ علیکم۔“ اور گلائش کئی۔

۵۰) عیسایا آتیا گشت کہ ”للا، ہما کار کہ ترا کمنگی این، آتیا جلدی بکاں۔“ گُوا مردم اٹکل او عیسی گت داشتے۔

۵۱) اناگاہا عیسائے شاگرداں چے یکیا وتی زحم کشت، مستریں پیشوائے غلامے سرا حملہ کئی اور آئیے گوش کپ کئی۔ ۵۲) عیسایا ہما شاگردا گشت کہ ”وتی زحما پدا آئیے پوستا بکاں۔ چیا کہ ہما کہ زحما زیران مڑاں، آزحما گوں مراں۔“ ۵۳) چے شما اے حبرانہ زانے کہ اگل من وتی پت خدایا مدتے واسطہ دست بندی بکناں، گُوا آہے دمانا دوازده لشکراں چے گیش فرشتہاں دیم داں؟ ۵۴) بلے اگل چو بی، گُوا ہما صبر کہ پائیں کلما لکھتا کہ باندہ این کہ من سکی بسگاں، آچتو پورا بیت کل؟“

۵۵) گُوا عیسایا ہما مردم کہ آئیے گرنگا اٹکلگتاں گشت کہ ”زانان چے شما منا انقلابیئے سمجھتا کہ زحم اول زرتا منی گرنگا اٹکلگے؟ من وا ہمروچ بیت المقدسا نشتا مردم ہدایت کنتگاں، بلے شما اودا منا نہ گت۔“ ۵۶) بلے اے دزستیں کار ہے واسطہ بیتنگاں تاکہ ہرج پیشن گوئیئے کہ نبیاں پائیں کلما منی بارایا لکھنتگاں، آپورا بیباں۔“ گُوا آئیے دزستیں شاگرداں آیل دلت او تک شتاں۔

عیسایا مزین جِ رگے دیسا پیش کنگ

(مرقس ۱۲: ۵۲-۶۵، لوقا ۲۲: ۵۲-۵۵)

(۶۳-۷۱، او یوحنا ۱۸: ۱۳-۱۴، ۱۹-۲۴)

۵۷) گُرا عیسائے گروکان آ مستریں پیشوا کائغائے ماڑیا آرت۔ ہمودا شریعتے عالم او بنی اسرائیلے مستریں مردم اتکا جمع بیگتائیں۔ ۵۸) پطرس کہیں دیر عیسائے پشتا پشتا پیداک آ۔ آ مستریں پیشوائے ماڑیئے براندے تہا اتک او بیت المقدسے پہرہ دیوکیں سپاہیاں گوں ہور نشت تاکہ پگندی کہ آ عیسایا گوں چے چے کنائیں۔ ۵۹) مزین پیشوا او جِ رگے دگے دُڑستیں مردماں اے کوشش کُت کہ آ انجیں مردم در یگجائیں کہ عیسائے خلاف ذروغیں شاہدی بدیاں تاکہ آیانی شاہدیا چے اے ثابت ہی کہ عیسیٰ مرگے سزایا کرزی۔ ۶۰) بلے مردماں انجیں شاہدی نہ دات انجیں کہ آیان لوینگا، اگان چے آیانی دیسا بازیئے اتک او ذروغیں شاہدی داتے۔ آخرادو مردم اتک ۶۱) او گشتے کہ ”اے مردما گشتا کہ من بیت المقدسا شہید کُت کنائیں او سئے روچے تہا پدا بست کنائی۔“

۶۲) گُرا مستریں پیشوا پاد اتک اوشتات، او عیسایا گشتی کہ ”چے تئی کُرا ہے تہمتے کہ آیان تئی سرا جتاچ جواب نیست ایں؟“ ۶۳) بلے عیسایا چ جواب نہ دات۔ مستریں پیشوایا گشت کہ ”دائما استیں خُدا یا بچار، مارا بگش کہ تو خُداے حیب او مقررین ناب لے یا نہ؟“

۶۳ عیسایا جواب دات کہ ”تو مت گُشنگا لے۔ او ہم من شمارا گُشائ کہ

ایشیا چے رند من کہ اِنسلے رہر آں،
مُٹھا منا خُدا تعالائے راستی کشا نندنگ
او آسمانے جہرانی تہا آینگا گندے۔“

۶۵ عیسائے ہے جبرے سرا مستریں پیشوایا وتی جانے گُد ورتاں، او جِرجے
مرؤمان گُشتی کہ ”ایشیا وا شُرک کُتا! نی مارا گیشتر شاہدینے ضرورت نہ این! شُما وت
ایشینے وپے شُرکیں جبر ایش کُتنگاں۔ ۶۶ نی شُمے چے فیصلہ این؟“

آیاں جواب دات کہ ”اے مرگے نزیایا کرزی۔“

۶۷ گُڑا آیاں عیسائے دیما مُشت، شامات او تھُگ جت، ۶۸ او کلاگ زُرت
گُشتے کہ ”اگان تو خُداے مُقرریں نایب اے، گُڑا مارا بگُش کہ کنیا ترا جت؟“

پطرس عیسائے بارایا انکار کُتنگ

(مترس ۱۳: ۶۶-۷۲، لوقا ۲۲: ۵۶-۶۲، او یوحنا ۱۸: ۱۵-۱۸، ۲۵-۲۷)

۶۹ ہما وقتا پطرس دُتا برانڈبا نَشنگا کہ مستریں پیشوائے یک مولدے آئیے کُرا
اتک او گُشتی کہ ”تو ہم عیسیٰ گلیلیے ہمراہ ہینگے۔“
۷۰ بلے پطرسا دُرتیں مرؤمانی دیما اے جبر انکار کُت او گُشتی کہ ”باریں تو
چے گُشنگا اے۔“

۷۱ وقتے کہ پطرس ماڑینے پھانگے کُرا اتک، ہمودا دگے مولدینے چم آیا

کہیں۔ آیا ہموے مرؤماں گشت کہ "اے مرؤم ہم عیسیٰ ناصر تے ہمراہ یا۔"
 (۴۲) بلے پطرسا پدا انکار کت او سوگند وارت گشتی کہ "من اے مرؤما وا بجانہ
 یاراں!"

(۴۳) کہیں وقتا رند ہما مرؤم کہ اودا اوشتا گشتاں پطرسے کرا انکاں او گشتے کہ "تو
 ضرور آیں چے یے لے، چتا کہ تنی لہجا چے مارا خبر کینگا ایں۔"
 (۴۴) گوا پطرسا پدا سوگند وارت گشت کہ "منا خدا بگری اگاں من ذروغ بند
 آں۔ من لے مرؤما بجانہ یاراں!"

ہما دمانا گروسا بانگ دات (۴۵) او پطرسا عیسائے گشتگیں ہما جبر یاد اٹک کہ
 "گروے بانگ دینگا چے پیسرا تو سنے برا انکار کنے کہ تو منی شاگرد نہ۔" گوا پطرس دتا
 در اٹک او بور بورا گرتی۔

عیسیا یہودیہ صوبے رومی حاکم
 پتلاطوے دیما پیش کنگ

(مرقس ۱: ۱۵، لوقا ۱: ۲۳-۲، ۶۳-۶۴، ۷۱، او یوحنا ۱۸: ۲۸-۳۲)

① صحبا مالو درستیں مزین پیشوا او بنی اسرائیلے مستریں مرؤماں دت
 مہ دتا شور کت کہ آچنو عیسیا بگشائیناں۔ ② آیاں عیسیٰ بندائینت او

۲۷

یہودیہ صوبے رومی حاکم پتلاطوے کرا بُرت۔

بہو دوائے وتارا پھارسی دینگ

(اصحاب ۱۸:۱-۱۹)

۳) وقتے کہ عیسائے گرائینوک بہو دویا اے دیت کہ جہگے مرڈاں عیسایا مرگے نزائے فیصلہ وانا، غڑا آپشومان بیت۔ آئیا ہما چاندیمیں سی روپیہ زرتاں او مزین پیشوا او بنی اسرائیلے مستریں مرڈانی کڑا پدا آرتنتی۔ ۴) آئیا آیاں گشت کہ "من گناہ کتا کہ بے قصوریں مرڈے گرائینا او آچے خون وتی بڈا کتا!"

بلے آیاں گشت کہ "تو بزانی، تنی کار۔" ۵) بہو دویا ہما پیسہ بیت المقدسا شانک واناں۔ آودا چے ڈتا در اٹک، وتی گتا سادے بستی، او وتارا پھارسی وات کشتی۔

۶) غڑا مزین پیشوایاں ہما پیسہ زرتاں لو گشتے کہ "اے پیسہ وا مرڈیے حونے قیمتے پیسہ یاں۔ ہے واسطہ شریعتے سرا اے جائز نہ این کہ ما آیاں بیت المقدسے بیت اللامان پکنیں۔" ۷) غڑا آیاں وت مہ وتا شور کت او کمارے زمین گتے، او ہما زمین غیر بہو دویانی قبرستانے گتے۔ ۸) ہے واسطہ واں انکا مرڈم ہما زمینا حونی زمین گشاں۔

۹) اے کار ہے واسطہ بیت تاکہ ہما جہر کہ خدایا یرمیا نبیا چے گشائینتگا پورا ہی کہ "آیاں چاندیے ہما سیمیں روپیہ زرتاں کہ اے پیسہ بنی اسرائیلیاں آچے حونے قیمت مقرر کنتگا۔" ۱۰) او آیاں ہے پیسہاں چے کمارے زمین گت۔ اے ہما کار این کہ آچے بارایا ربا منا حکم دانگا۔"

عیسایا پتلاطوسے ویسا پیش کنگ

(مرقس ۱۵: ۲-۵، لوقا ۲۳: ۲-۵، او یوحنا ۱۸: ۲۳-۳۸)

۱۱) سپاہیاں عیسیٰ رومی حاکم پتلاطوسے ویسا آرت اوشارمنٹ۔ پتلاطوسا آتیا

چے جست کت کہ ”چے تو بہوریانی بادشاہ لے؟“

عیسایا گشت کہ ”توت منا بادشاہ گشتگا لے۔“

۱۲) مزین پیشوا او بنی اسرائیلے مسترین مرزماں عیسائے سرائتہمت جت، بلے

آتیا آیاں جج جواب نہ دت۔

۱۳) گرا پتلاطوسا آتیا گشت کہ ”چے توش نہ کنگا لے کہ آتئی خلاف چینیو

تہمت جننگا یاں؟“

۱۴) بلے عیسایا وتی دپا چے ہرے ہم نہ کتت، او پتلاطوس آئیے سراسک

حیران بیت۔

پتلاطوسے عیسایا مرگے سزائے حکم دینگ

(مرقس ۱۵: ۶-۱۵، لوقا ۲۳: ۱۳-۲۵، او یوحنا ۱۸: ۳۹-۱۶: ۱۶)

۱۵) برج آراتیئے عیدا لے رواج آکہ حاکم ہما قیدیا قیدا چے آزات بکان کہ

آتیا مخلوق لونی۔ ۱۶) ہما وقتیک مشہوریں قیدیئے قیدا بند آکہ آئیے نام عیسیٰ بربابا

یا۔ ۱۷) وقتے کہ مخلوق اتک جمع بیتاں، گڑا پتلاوسا آیاں چے جست کت کہ ”من شے واسطہ کنیا آرات پکناں؟ عیسیٰ برابایا، یا عیسیٰ کہ مردم آینا خدائے مقررین نایب گشاں؟“ ۱۸) آینا اے جبرھے واسطہ جست کت چتا کہ آینا زانتکا کہ ”آیاں حسدا چے عیسیٰ گتا او منی دیما پیش کتا۔“

۱۹) انا آ انصافے کرشئے سرا نشکا کہ آچھے لوگیا آینا اے گلو دیم دات کہ ”اے نیکیں مردماچ نزا مدے۔ چتا کہ مرچی من آچھے بارایا وابے دیتا کہ اے وابا منا سک پریشان کتا۔“

۲۰) بلے مزین پیشوا او بنی اترایلیہ مستریں مردماں مخلوٹے مردم نر داتاں کہ آ پتلاوسا بگشاں کہ ”برابایا آرات پکناں، او عیسیا مرگے نزا پدے۔“ ۲۱) ہے واسطہ وقتے کہ پتلاوسا آیاں چے جست کت کہ ”من شے واسطہ اے دوہیناں چے کنیا آرات پکناں؟“ آیاں جواب دات کہ ”برابایا۔“

۲۲) پتلاوسا آیاں چے جست کت کہ ”گڑا من عیسیا گوں چے پکناں کہ مردم آینا خدائے مقررین نایب گشاں؟“

آ ڈرستل جواب دات کہ ”آینا صلجے سرا بگشاہین!“

۲۳) پتلاوسا گشت کہ ”چتا؟ آینا چے قصور کتا؟“

بلے آیاں انا ہم گیشتر کوکار کت او گشتے کہ ”آینا صلجے سرا بگشاہین!“

۲۴) وقتے کہ پتلاوسا دیت کہ دگے جبرا چے ج فائدہ نہ بی، بلے مخلوق بڑ کنگی

ایں، گڑا آینا آپ زرت، او وتی بے قصورینے پیش دارنگا آیانی دیما وتی دست ششٹاں او گشتی کہ ”اے مردے خون منی بڈا نہ ایں، بلے شے بڈا ایں!“

- ۲۵) آرزوستان جو اب دات کہ ”آچھے خون مے اوئے اولولوانی بڈاں ہی!“
- ۲۶) گڑا پٹلاطوسا آیانی واسطہ برابا آرات کنائنت، او عیسی سپاہیانی دستاں داتی
 ناکہ آتسیایا چاہک بخاں او صلیبے سراجکشلاں۔

رُومِ شہنشاہے سپاہیانی عیسیا کلاگ زیرنگ

(مرقس ۱۵: ۱۶-۲۰، او یوحنا ۱۹: ۲-۳)

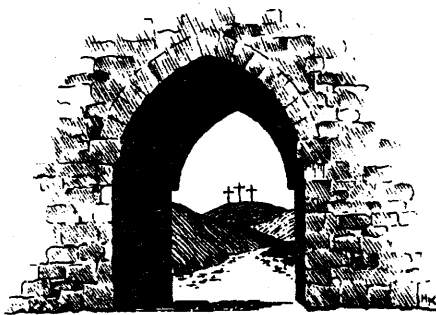
- ۲۷) گڑا سپاہیاں عیسی پٹلاطوسے ماڑیا آرت، او سپاہیانی سچامیں پلٹن آچھے
 چپ او چاگروا جمع بیت۔ (۲۸) آیایں آچھے جانے گد کشلاں، او آیاسوریں رنگے جیھے
 گورا داتے۔ (۲۹) آیایں کنگے تاجے گوپت، آچھے سراجوات، او راستی دستا لے داتے۔
 گڑا آ آچھے ویما جھٹکاں او کلاگ زرت گشتے کہ ”یہودیانی بادشاہ زندہ باو!“ (۳۰) آیایں
 آچھے ویما جھک جت، او ہمالٹ زرت، آچھے سراجنان کتے۔ (۳۱) وقتے کہ آیایں
 عیسائے کلاگ زیرنگ خلاص کت، گڑا آیایں آچھے گورے سوریں ججہ کشت، پیسری
 گد گورا دانتے، او آ صلیبے سراجکشنگا برتے۔

سپاہیانی عیسیا صلیبے سراجکشنگ

(مرقس ۱۵: ۲۱-۲۲، لوقا ۲۳: ۲۶-۲۷، او یوحنا ۱۹: ۱۷-۲۷)

- ۳۲) انچو کہ سپاہی عیسیا صلیبے سراجکشنگا برنگا اتاں کہ رہا آیایں شمعون نامیں

مرؤے دپ کپت کہ آیتیا نکلے کزینے نایس شہرے نندو کے آ۔ آیاں زوراں سری
 عیسائے صلیب آپے بڑا وات تاکہ بیارتی۔ (۳۳) گزرا آیک جاگایا رستاں کہ آچے
 نام 'گلمتا' ایس، بزاس 'کھوپڑیئے جاگ۔' (۳۴) ہمودا سپاہیاں عیسایا انگورے شیرگے تھا
 زاریں درمان مان کت وارینت۔ بلے ونقے کہ آیتیا کئیں چشت، گزرا نہ وارتن۔

(۳۵) آیاں عیسیٰ صلیبے

سرا ٹنگت، او آچے گد وت
 مہ وتا لائری کت بار کتنتے۔

(۳۶) گزرا آ ہمودا نشتاں او
 آچے سرا چوکی جنگا گلتاں۔

(۳۷) آیاں صلیبے دارے سرا،

آچے سرا چے کئیں بزز، تخیئے لگائینت کہ آچے سرا اے تہمت لکھینگا کہ "اے عیسیٰ،
 یہ ہویا بیانی بادشاہ ایس۔" (۳۸) گزرا آیاں آیتیا گوں ہور دو انقلابی ہم صلیبانی سرا ٹنگتاں۔
 یکے آچے راستی نیمگا او دوی آچے چپی نیمگا یا۔

(۳۹) ہما مرؤم کہ اودا چے گوزنگا اتاں، آوتی سر چند ٹنگ، عیسایا شکان جنگ

(۴۰) او گشنگا اتاں کہ "تو وا ہما اے کہ اے دعویٰ کتنگا کہ 'من بیت المقدسا شہید
 کناں او سئے روچے تھا پدا اڈ کنانی۔' نی وتی ساہا بچائین پیش پدارا اگل تو خدائے
 حبیب لے، گزرا صلیب چے جالا ایر آ"

(۴۱) ہے پیا مزنیں پیشوا، شریعتے عالم او بنی اسرائیلے مستریں مرؤماں ہم آ

کلاگ زرت گشت کہ (۴۲) "ایشیا وا وگے بچائینتاں، بلے وتارا بچائینت کت نہ کاں!

اے چوئیں۔ یہودیائی بادشاہ اس؟ بلی صلیبا چے جالا ایر بے، گڑا ما آچے سرا ایمان
 کاریں! (۳۲) آتیا دعویٰ کتا گشتا کہ 'من خدائے حبیب آن، او منا خدائے سرا توکل
 ایں۔' اگل اے خدائے حبیب بیتیں، گڑا وا ضرور خدایا بچائیندگا!"
 (۳۳) ہما انقلابی کہ عیسائے گوما ہوریا صلیبانی سرا نکلیکتاں، آہم ہے پیا آتیا
 کلاگ زیرنگا اتاں۔

عیسائے مرگ

(مرقس ۱۵: ۲۲-۳۱، لوقا ۲۳: ۲۳-۴۹، او یوحنا ۱۹: ۲۸-۳۰)

(۳۵) نیم روچا چے بگر، داں بیگائے سنے بجا سجائیں ملک تہار بیت۔ (۳۶) اندازاً
 سنے بچے وقتا عیسایا سرے زورا کوکار کت کہ "ایلی، ایلی، لا بسخنی؟" عبرانی زبانا
 ایشے معنی ایں کہ "اے منی خدایا، لے منی خدایا، تو چچا منا یل داتا؟"
 (۳۷) ہما مرڈم کہ اودا اوشا تکتاں، وقتے کہ آیاں آچے ہے صبر ایش کتاں، گڑا
 آیاں چے لاتیناں گشت کہ "اے ایٹاس نیا توار کننگا ایں۔" (۳۸) آیاں چے یکتے
 ذرک ڈرگا گشت، اسپنے ترپشیں انگورے شیرگے تہا پلینت، اسپنج لٹے سراجت او
 عیسائے نیمگا دراج کئی تاکہ بچوستی۔

(۳۹) بلے دگراں گشت کہ "صبر کاں، چاریں کہ ایٹاس نبی آچے بچائیندگا کے

یا نہ۔"

(۵۰) گڑا عیسایا پدا سرے زورا کوکار کت او ساہ داتی۔ (۵۱) ہما دانا بیت المقدسے

پاکتیں جھاگئے پردہ بُرزا چے داں جالا ورت دو کپ بیت، زلزلہ بیت او کوہ تل
 بیتاں۔ ۵۲) قبرانی وپ پچ بیتاں او بازیں نیکیں مردم کہ مَرَحَتَاں، آپدا زندگ
 بیتاں۔ ۵۳) آعیسائے پدا زندگ بینگا چے رند قبراں چے در اتکل، پاکین شہر یروشلا
 اتکل، او بازیں مردمانی ویسا ظاہر بیتاں۔

۵۴) فوجی صوبیدار او آئیماگوں ہور وگے سپاہی کہ عیسائے صلیبے کشا چوکی جننگ
 اتاں، وقتے کہ آیاں زلزلہ او وگے کار بینگا ویتاں، گڑا آولاپ بیتاں او گشتے کہ ”حق او
 دل اے مردم خدائے حبیب آ!“

۵۵) بازیں جنیں آومے کہ آعیسایاگوں ہور یا گھیلے صوبہا چے آپے خدمت کننگ
 اتکلگتیاں، آویر او شاعگتیاں او ہے کاراں چارنگا اتاں۔ ۵۶) ہما جنیں آدمانی تہا اے
 جنیں آدم اتاں: مریم کہ آگدلائے نندو کے آ، مریم کہ آ یعقوب او یوسفے مات آ، او
 زبدیئے بچانی مات۔

یوسفے عیسائے بیتا و فن کننگ

(مرقس ۱۵: ۲۲-۲۴، لوقا ۲۳: ۵۰-۵۶، او یوحنا ۱۹: ۳۸-۴۲)

۵۷) وقتے کہ بیگا بیت، گڑا یوسف نائیں سیریں مردمے کہ آرتیبے شہرے
 نندو کے آ او آہم عیسائے شاگردے آ، آپتلاوسے کرا انک ۵۸) او آئیما چے عیسائے
 پتے برنگے واسطہ اجازت لوٹی۔ پتلاوسا وتی سپاہیاں حکم وات کہ آعیسائے بیتا
 یوسف پدیاں۔ ۵۹) یوسف عیسائے بیت زرت او پاکیں کتابیں گدے تہا کفن

کئی۔ (۶۰) آہیا عیسائے میت یک نوکیں غارے ہمیں قبریئے تھا دفن کت کہ آہیا
ہے قبر وتی واسطہ کو نچائیننگا۔ گڑا آہیا یک مزنیں سگے ریڑ وارینت قبرے دپا وات،
او پدا شت۔ (۶۱) ہمودا مریم مگدلائی او دومی مریم عیسائے قبرے دیسا نشنگتاں۔

سپاہیانی عیسائے قبرے سراچوکی جنگ

(۶۲) دومی روج بتے روج آ۔ ہما روچا مزنیں پیشوا او فریسی فرقبے مرؤم
پتلاطوسے کرا اتک جمع بیتاں (۶۳) او گشتے کہ "اے واج، مارا اے جبر یاد ایں کہ
اے ذورغ بندا، وقتے کہ آانکا زندگ آ، مرؤناں اے گشتکا کہ سئے روچا رند خدا منا
مردگاں چے پدا زندگ کاں۔" (۶۴) ہے واسطہ تو سپاہیاں اے حکم ہدے کہ آواں
سئے روچا آہیے قبرے سراچوکی بچناں۔ چو مہی کہ آہیے شاگرد آہیے پیتا دڑاں بہراں او
مرؤناں بگشاں کہ آخدا یا مردگاں چے پدا زندگ کتا۔ گڑا اے دومی ذورغ پیسریا چے
گندتر خراب بی۔"

(۶۵) پتلاطوسا آیاں گشت کہ "شمے کرا شمے وتی سپاہی است آن۔ آیاں بہرے
او ہینچو کہ شمے گوما پیت کاں آہیے قبرے سراچوکی بچنے۔" (۶۶) گڑا آیاں سپاہی وتی
گوما ہوریا برتاں۔ آیاں عیسائے قبرے دپی نیگے سگے سرا مہر جتے، او سپاہی قبرے سرا
چوکی جنگا لگتاں۔

خُدائے عیسایا مُردگان چے پدا زندگ کمنگ

(مرقس ۱: ۱۶-۱۱، لوقا ۱: ۲۳-۱۲، او یوحنا ۱: ۲۰-۱۰)

۲۸

① جتے روچے گوزنگا رند، آتوارے روچے بانگوايا، مریم گدلالی او دومی مریم عیسائے قبرے چارنگا شتاس۔ ② اناگاہا ہمودا سکین زلزلے اتک، چتا کہ ربے فرشتے آسانا چے نازل بیت۔ آ عیسائے قبرے کراشت او قبرے دپی نیگے سنگ ریڑ وارینتی، او آچے سرائشت۔ ③ آگرونے پیمانہ ترپنگا یا، او گورے گد برفے پیمانہ اسپت انتی۔ ④ چوکی جنوکیں سپاہی آچے گندنگا ترسا چے لرزتاں، او مُردگانی پیمانہ کپتاں۔

⑤ گوا فرشتہا ہما جنیں آماں گشت کہ ”وتی دلاں مورے۔ من زاناں کہ شما عیسایا شوہاز کننگا اے کہ مرزاں آ صلیب سرائشتا۔ ⑥ آوا نہ ایں۔ انچو کہ آتیا شمارا گشتنگا، ہے پیمانہ آخدا یا مُردگان چے پدا زندگ کتا۔ انگو بیائے، او ہما جاگایا بچارے کہ میت ایراتی۔ ⑦ نی جلدی بروے او آچے شاگرداں حال بدیئے کہ خدایا عیسی مُردگان چے پدا زندگ کتا۔ آ شمارا چے پيسرا گیلے صوبے نیمکا رونگا ایں۔ ہمودا شما آتیا گندے۔ نی من لے پیغام شمارا سینتا۔“

⑧ گوا ہما جنیں آدم ترستاں او کلا بال پتاں۔ آقبرے سرا چے تچانا شاگردانی

حال دینگا شتاس۔

⑨ اناگاہا عیسائے جند آیاں دپ کپت او گشتی کہ ”اسلام علیکم۔“ آ آچے

کرا انکان، آچے پاواں کپتاں او آ سجدہ کئے۔ ⑩ عیسایا آیاں گشت کہ ”وتی دلاں مورے۔ بروے، او منی شاگرد کہ آ منی براتے پھمایاں، آیاں حال بدیئے کہ گھلے صوبہا برواں او ہمووا آ منا گنداں۔“

چوکی جنوکیں سپاہیانی ڈروغیں حال شنگ کنگ

⑪ وقتہ کہ ہما جنیں آدم رونگا اتاں کہ ہما چوکی جنوکیں سپاہیاں چے لائیں شہرا انکان، او ہرج کارے کہ پھٹکا، ہما ڈرستیں حال مزنیں پیشوایاں دانتے۔ ⑫ گڑا مزنیں پیشوا او بنی اترائیلے مستریں مردم جمع پتاں او اے بارایا شور کئے۔ آیاں سپاہیاں باز رشوت دات ⑬ او گشتے کہ ”شما مرڈماں چو بگٹھے کہ وقتہ کہ ما شپا داب ایتیں، گڑا عیسائے شاگرد انکان او آچے میت ڈزی کت برتے۔“ ⑭ اگاں اے حال نکلے حاکمے گوشاں کپی، گڑا مات آچے دیما جواہدار بیئیں، او شما ایشیے بارایا چ کدہ کئے۔“

⑮ گڑا سپاہیاں رشوت وارت، او انچو کہ مزنیں پیشوایاں آیاں سوچ دانتکا انچو کئے۔ اے جرداں انکا ہوتویانی تھا شنگ ایں۔

عیسائےِ وقی شاگردوں تبلیغ کمنگے حکم دیگ

(مترس ۱۶: ۱۲-۱۸، لوقا ۲۴: ۲۶-۲۹)

یوحنا ۲۰: ۱۹-۲۳، او اصحاب ۱: ۶-۸)

- ① گوا عیسائے یازدہیں اصحاب گلیل صوبے ہما کوہا شتاس کہ ہمووے روگکا
عیسایا آیاں گشتنگا۔ ② وقتے کہ آیاں عیسی دیت، آیاں آسجدہ کت، اگاں پے
لائیوں وقی دلا شک آرت کہ ”پے لے حق او دل عیسی ایں؟“
③ گوا عیسی آیبانی نژیکا انک او آیاں گوں صبر کت گشتی کہ ”خدا یا منا زمین
او آسانے ہرچ چیزینے سرا اختیار ی داتا۔ ④ ہے واسطہ شما دنیائے دزستیں قومانی
کرا بزورے، آیاں منی شاگرد بکنے، او آیاں آسانی پت خدائے ناما، منی ناما کہ من
آپے جیب آن، او روح القدسے ناما غسل بدینے۔ ⑤ او آیاں ہدایت بکنے کہ آ منی
دزستیں حکمانی سرا عمل بکناس کہ من شمارا گشتنگاں۔ یاد بکنے کہ من داں قیامتے روچا
مدام شے گوما ہوو بیان۔“

